

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΓΕΓΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI.

numero. 70. una cum inter
pretatione e regione
latina: nuscq̃ an
tea impre
ssi.

Contenta Librorum partialium.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 26.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
- 3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

ΕΣΘΚΡΑΤΗΣ.
Εἰς τὸ φιλομαθὲς, ἔστι πολυμαθὴς.

Ioannes Schottus, Argenting
studiosius elaborauit,
Sed relectos iudica.

1 5 1 5.

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni
Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinensi, cuiambo vite
huius initia debemus, omnis eruditiorē coctus ad gra-
iam eloquentiā, veluti πρὸς τῆς ἀμελίας κέραις adspi-
ret: cōductoq; aliunde p̄ceptore Conrado Mellissi
politano, Erasmi Rotterodami discipulo, græcē lingue
non indocto, auidē admodum Theodori grammati-
ca perdiscat: visus sum mihi opere precium facturus:
si D. Luciar Samosatensis dialogos, ductu cla-
rissimi viri Aleandri Mottenlis, p̄ceptoris mei, Lute-
cię publicatos græcē/sub tua impressoria incude, græ-
colatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̄
si ex mutis (ut aiunt) magistris, gręci aliquādo euadere
possent. Est em̄ in illis mira quædā mixta urbanitate
facilitas, neq; leporis minus. Candidi sunt: venusti: &
citra fastū sublimes. Herōas/q̄s gentilitas deos credi-
dit, inducunt loquentes: suisq; quēlibet depingūt co-
loribus. Deniq; ad græcē lingue intelligentiā venan-
dam, mirū in modū sunt accōmodati. Teste v̄l uno nō
tam Germanię nrę/q̄ totius orbis splendore Erasmo
Rotterodamo: qui in libello quē de ratione studiū in-
scripsit: quū de authoribus gręcis in quos protinus in-
cidas/quippiā admonuisset: Luciano nrō primas par-
tes tribuit. Neq; facile offendas/qui huic sententię nō
subscribat. Nisi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras
suas quibus inuoluti sunt/undiq; circūferunt: nihil p̄-
bantes/pręter id qđ sordidū est/& ab omni cultu alie-
num. Quibus noster hic non desudat labor. quū ut

sacer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
lentibus. At dicent: Quę dementia/Lucianū christia-
no adhibere legendū: in quo nil p̄t̄ louis stupra/ra-
ptus/adulteria, *και διεξίαυ* & alia id genus fide carē-
tia cōgnosce liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
fabulosa atq; sceleribus scatentia legere dedignat̄: ca-
ueat quęso/ ne hebreorū archana legēdo penetret. Nā
in ludicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliuę: Im-
pera nobis. Et in Regū quarto libro capite. 12. sic scri-
bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
no/ dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
domę flagitio/ Dauid regis homicidio/ & alijs impro-
be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebreorū refer-
ta est historia? Fateor tñ ingenue: in hoc Luciano nō
delitescenduz/ nisi quatenus gręcę facundię deseruit.
Nam sacrę literę propediē (ut auguramur) pocilatore
Erasmo nro, in fonte suo/ id est græco eloquio degu-
stabis nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
& veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
tionis summa collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
cepisti, arte tua impressoria succurre: boniq; consule
hec minutula, memor huius Hesiodici,

Εἰ γὰρ κενὸν σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταβῆιο,

ἢ θαμὰ τούτ' ἐρδοιο, τοχάειν μέγα καὶ τι γένοιτο.

literę vale, Ex Vindario, s. Ioannis Argentineñ.

Ὁ ΒΙΒΛΟΣ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΖΑΤΕΩΣ
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Α. προμθεῦσ· καὶ Διδόσ· ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ·

τὸν μετ' αὐτῷ· Λαοὶ γὰρ ἦδη πέπονθα·
Ζ· λύσω σε φησὶ ὅν' ἐχρήμ βαρυντέρας
πέδας ἔχοντα, καὶ τῶν καύκασον ὁ
λοιμ ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον ὑπὸ
ἐκκαίδεκα γυνῶν μὴ μόνον κείρεσθαι

τὸ ἥπαρ· ἄλλ' αὖ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύττεσθαι· αὐτῷ δὲ
τοὶ αὐτῷ ἡμῖν ζῶα τοὺς ἀνθρώπων ἐπλάσας· καὶ τὸ πῦρ
ἐκλεψας· καὶ τὰς γυναικας ἐδολιούργησας· ἀλλ' ἐμὲ
ἐξηπάτησας ἐν τῇ Διαρομῇ τῶν κρέων, ὅσα πικρὰ καὶ
λυμμένα μοι παραθείς καὶ τὴν ἀμείνω τῶν μοιρῶν σεαυ·
τῶν φυλάττωμι χρεῖα λέγειν· Π· οὐκοῦν ἱκανὴν ἦδη τὴν
Δίκην ἐκτέλικας τοσούτον χρόνον τῶ καυκάσῳ προσλαβέ
νους τὸν κακίστον ὀρνέων ἀπολούμενον ἅε τὸν τρέφον τῶν
πατι· Ζ· ἐν δὲ πολλοσὶ μύριον τοῦτο ὦρ σε δέει παθεῖν·

Π· ἵς, μὴ μὲν ἀμίσθι με λύσεις ὡς Ζεῦ· ἀλλὰ σοὶ μὲν
σωπάνν ἀναγκάϊον· Ζ· κατασοφίῃ με ὡς προμθεῦ·

Π· καὶ τί πλέον ἐξω· ἐν γὰρ ἀγνοήσεις ὅν' εἰς ἐνθα δ
καύκασος ἐστὶν ἐν δ' ἀπορήσεις λεσμών ἢ τι τεχνάζων ἀ
λίσκωμαι· Ζ· εἰπέ πρότερον ὄντινα μισθὸν ἀποτίσης
ἀναγκάϊον ἡμῖν ὄντα· Π· ἡμῖν ἔγωγε φησὶ ὅτι βαδίζεις νῦν
ἀξιότιστος· ἔσο μαι σοὶ καὶ περὶ τῶν ὑπολοίπων μαντεῖ
μενος· Ζ· πῶς γὰρ οὗ· Π· παρὰ τὴν θέτην συνεσό
μενος αὐτῇ· Ζεῦ· τίτ' ἐγὼ γινώσκω· τί δ' οὐρ τὸ ἐπὶ τούτῳ
δοκεῖς γὰρ τι ἀλκήεις εἶναι· Π· μηδὲν ὡς Ζεῦ κοινωκλήσης
τῇ κηρῇ· Δι' ἡμ' γὰρ ὅντι κρυφρὸν ἐκείνου, τὸ τεχθεῖν ἴσα ἐρ·

LIBER I
LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI.

• Promethei, Et Ioui. PROMETHEVS.

Olue me Iupit̃, grauia em̃ iā passus sum.
I, Soluā te ais: quē oportebat grauiores
pedicas habentem/ & Caucasum to-
tum super caput incumbentem/a-

*Pens pro
mithri.*

sedecim vulturibus non solum corrodi
epar: sed & oculis carere effossis, eo q̃
hec nobis animalia homines effinxeris: & ignem
furti surripuisti: et mlieres fabricatus es. q̃b̃o eqdē me
decepisti in distributione carniū: ossa p̃g uedine ob-
ducta, mihi apponens/ & meliorē partium tibi

īpi seruans. Quid optet dicere? P, Igit̃ sufficiētē iā
poenam exoluī: tantū tempus Caucaso affi-

xus/ pessimā auium perdendam aquilā, nutriens in es-
pate. I, neq̃ momētū p̃ticulę hoc eor̃ q̃ te optet pati.

P, Atq̃ nō sine mercede me solues Iupit̃: s̃z tibi signifi-
cabo valde neīū. I, Blādiēdo decipis me Promet̃.

P, Et qd̃ plus habebō? Nō em̃ ignoras rursus ubi
caucasus ē: neq̃ īdigebis vicul̃ si quō ŷsutias agēs de-
prehēdar. I, Dic priūs (aliquā mercedē accipias) ne

ciū nobis exns. P, Si dixerō ad quē locū vadis nūc,
fidedignus ero tibi & de reliquis vaticī-

nans. I, Quō enim non? P, Ad Thetin/coitus
rus cū ipsa. I, Hoc qdem nosti. Quid igit̃ ob hoc?

videris qdē aliqd̃ verū dicere. P, Nihil lu. cōicaueris
Nereidi, si em̃ ip̃a grauida r̃ddet̃ ex te: fetus lilia faciet

*de p̃g q̃ m̃
p̃dicit̃ ut
dicit̃*

quid. f̃z q̃

*Non r̃gredi
Ioui m̃ th̃*

γάσεται σε δια ην συν εδρασας τον χρόνον. Σ. το φησ.
 εκπεσισθαί με της αρχης. π. μη γένοιτο ω ζευ, πλην τοι ου
 το τήν μίζισ αντης απειρει. Ζ. χαίρετω τοι γαρ ουρ η
 θεής. σε δε δ ήφαισος επί του ταισ λυσάτω.
 Β. Διός, και έρμυν. ΖΕΥ Σ.
 την ήν άρχη παίδα την καλήν όισθα ω έρμυ. Ε. ναι, την
 ιδώλεγειο. Ζ. ουκ έτι παίσις εκείνη έσιν, αλλά λάμαλιν.
 Ε. τεράσιον ήτο. τώ τρόπω δ' ενηλλάγη. Ζ. ζηλοτυφία
 σα ή ήρα μετέβαλεν αντήν. αλλά η καινού ανλότι δεινόν
 επί μεμνηχάνται, ή καινοδάμονι βουκόλον τίρα πολυνόμ
 ματον άργον τόννομα επέσπασεν, ός μέμει την λάμαλιν αυ
 πνοος ώρ. Ε. τί θυμ ήμωσ χρη ποιεί; Ζ. καταπτάμενος
 έσ την νέμεαν, εκεί δε πα δ άργος βουκολεί, εκείνον μεμ
 άποκτενον. την δε ιδώλιν τών πελάγας έσ την άιγνστον
 άπαγαγών, ίσιμ κρίνον. ή, τολοιτόν έσωθός τοις εκεί,
 η νέλιον αναγέτω, ή, τους άνέμωσ επί πεμπετώ, ή, σωζέ
 τω τους πλέοντας. Γ. Διός, και ιαννυμίδου. Ζ.
 άγε ω ταμύμωσ, ή κομην γάρ ένθα έχρημ. φίλη σόν με ή
 δη, όπως είδησ ουκ έτί ράμφοσ άγκυλον με έχοντα, ένδ
 ονυχας όξείσ, ου πτερά όισ έφαινόμην σοι πτηνός είναι
 λονών. Γ. άν έωπε, ουκ άετος άρτι ήσθα, ή, καταπτάμε
 νος ήρπασας με από μέσων ή ποιμνία. πώς. ουν τα μεμ
 πτερά εκείνα σοι έξε ρήθηκε. σύ δ' άλλος ήδη άναπέφη
 νας. Ζ. άλλ' έντε άν έωπος. όμ δρᾶσ ω μεράκιον, έντε ός
 τός όδ έ πάντων βασιλεύς τώρ θεώρ. ου τός είμι, πρόσ τον
 καιρόν άλλάζας έμαντόμ. Γ. τί φησ. σύ γάρ δ πάν εκεί
 νος. είτα πώς σύριγγα ήν έχεις, ένδ ή κέρατα, ένδ ή λάσι
 ος εί τα σκέλη. Ζ. μόνον γάρ εκείνον ήγ ή θεός. Γ. ναι και
 υπό μέγχε άντ' ή ένδρχι ή

LIBER

I

tibi, qualia & tu fecisti Saturno: I. Hoc ais:
expulsum me a regno. P. Ne fiat Iupiter tale
quid/coitus ipsius praesert. I. Valeat igitur
Thetis. te vero Vulcanus ob hoc soluet.

very tale gna

2 Iouis, Et Mercurij. IVPITER.

Illam Inachi puellā pulchrā nosti Mercuri. M, Etiā, De Io Inas
 Io dicis. I, Non amplius puella illa est: sed iuuenca. filia /

M, Mōstrosus hoc. Quō mutata est? I, Zelotypi
 a mota Iuno, trāformata ipāz. S3 & ~~ouū~~ aliā q̄ppia
 molestū fabcauit: infaustū bubulcum q̄ndā, multioctu
 larem, Argum noīe constituit q̄ pasceret iuuenca: sine

infelix Argu

sono exns, M, Quid igit nos optz facere? I, deuolās.
 in Nemeā siluā, illic alicubi Argus pascit: illum quidē
 interficito: ipsam yō Io per pelagus in AEgyptum
 abducens/Isim faciro: & in posterū sit deus incolis:
 & Nilū deducat: & ventos relaxet: & ser

uet nauigantes. 3 Iupit̄, & Ganymedes. IV.

Age o Ganyṁ. puenimus em̄ q̄ optebat, osculare me
 iā: ut videas nō amplius rostrū aducū me hñtez: neq̄
 unguēs acutos/neq̄ alas: q̄ apparuerā tibi volatīl̄ cē
 apparens. G. Homo/nō aquila nup̄ eras: & deuo
 lās rapuisti me a medio ouili. Quo pacto igitur

De rapto
 Ganymedis

alē illē tibi ablatē sunt? Tu alius an apparui
 sti? I. S3 neq̄ homo quē vides adulescētule/neq̄ a
 quila/sed omniū rex Deor̄ ego ip̄e sum: ad
 occasionē mutās me ip̄z. G. Quid ais tu? Pan ille es?

deiñ/quō fistulā nō habes: neq̄ cornua: neq̄ hirsu
 tus es crura? I. solū, n. illū existimas deū? G. Etiā qdē

sacrificauimus certe ipsi coleatū

.. n. spirulatu
 Coki n. spirul
 Coki metū n. s
 Viriū,

τραγὸν ἐπὶ τὸ σπῆλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔστηκε σὺ δὲ ἄνδρα
 ποδὶς τὸς τισ εἶναι μοι δοκίεις. γ. εἰπὲ μοι· Διὸς δὲ οὐκ
 ἦκυσσας ὄνομα, οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ παρνακίῳ τῶν ἰου-
 τοσ καὶ βροντῶν τοσ καὶ ἀστραπαῖα ποιόντοσ. γ. σὺ δὲ βέλ-
 τι σε φησὶ εἶναι, ὅς πρώην κατέχεας ἡμῖν τὴν πολλὴν χά-
 λαζαν, δὲ οἰκίην ὑπερ ἄνω λεγόμενος, δὲ ποιῆς τὸν τόφον, ὃ
 τὸν κριὸν δὲ πατὴρ ἐθύσε, μετὰ τὰ ἰδὲ κήσαμεν τὰ μετὰ κήσα-
 σας δὲ βασιλεὺς τῶν θεῶν· τὰ δὲ προβάτα ἴσως δι λυκοὶ δι-
 ῆς πᾶσαντο, καὶ ἐρήμοις ἐπεγεγόντες. γ. ἔτι γὰρ μέλει
 σι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγενημένῳ. καὶ ἐν ταῦτα συνε-
 σομένῳ μεθ' ἡμῶν. γ. τί λέγεις; ὅν γὰρ κατὰ ζεις με-
 ἰδὲ ἔσ τὴν ἴδην τήμερον. γ. οὐδ' αὖτως· ἔπει μᾶλλον ἄ-
 τὸς ἔκρη ἀντὶ θεοῦ γεγενημένος. γ. οὐκ οὐν ἐπιζητήσει με
 δὲ πατὴρ, καὶ ἀγανακτήσει μὴ ἐνρίσκειν, καὶ πληγὰς ὕει-
 ρον λήτομαι καταλιπὼν τὸ ποιμνίον. γ. πῶν γὰρ ἐκεί-
 νος ὀφείταί σε. γ. μὴ αὖτως· ποθὼ γὰρ καὶ ἡ αὐτὸν εἶδ'
 ἀπαΐζει με, ὑπὸ σκῆδον μαίισοι καὶ ἄλλοι παρ' αὐ τοῦ κρι-
 ὸν τυθίσσασθαι λύτρα ὑπερ ἑμῶν· ἔχο μεν δὲ τὸν τριετὴ τὸν
 μέγαρ ὅς κηϊται πρὸς τὴν νομὴν. γ. ὥς ἀφελὴς δὲ
 πᾶσις ἔστι καὶ ἀπλοὶ κὸς, καὶ ἂν τὸ δὴ τοῦ τὸ πᾶσις ἐτὶ ἄλλ'
 δὲ τανύμηνος ἐκεῖνα μεν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπὶ λατῶν
 αὐ τῶν, τὸν ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης· σὺ δὲ ἴδην γὰρ ἐπαινε-
 νισ εἶ, πολλὰ ἐὺ ποιήσεις ἐν τεύθει καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν
 πατρίδα· καὶ ἂν τί μεν τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβροσίαν
 ἔδῃ, καὶ νέκταρ πίῃ· τοῦ το μὲν τοι καὶ τῶις ἄλλοις καὶ ἡμῖν αὐ-
 τὸς παρῆεις ἐγχείων· τὸ δὲ μέγιστον, ἐν καὶ ἐπὶ αὐτῶν τοσ,
 ὅλ' ἀθάνατοσ γενέσθῃ καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω καὶ λ-
 λιστον, καὶ ὅλ' αὖς ἐν δαίμων ἔσθ. γ. ἡν δὲ παίζειν ἐπὶ

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu pro plagia *Plagiaris / q. con-*
quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: Iouis ne *mis / an v-*
audiueris nomen: neq; aram videris in Gargaro pluē *ais Idm V-*
tis, & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
me vir ais esse: q paulo añ effudisti nobis copiose grā
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
arietē p̄r sacrificauit. Dēicq; qdnā iprobe tētātē me sur
isti rex Deorū: Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
puerunt nunc / eremū irruentes. ~~Adhuc~~ Adhuc em̄ cūgē
tibi ouium immortalī factō, & hic coe-
unti nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaquā, qm̄ frustra aqui-
la fuissē pro deo factus. G. Igitur inquit me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaq; postea
capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te? G. Neq; pro desydero iā ipm. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ipso arie-
tem imolandū, p̄m̄ia de me. Habemus eqdē triennē
magnū, qui p̄cedit ad pabulū. I. Q̄ simplex hic
puer ē, & icōsyderatus. sicq; se h3 res: puer ē adhuc. S3
Ganymedes / illa quidē pia valere sine: & obliuiscere
ip̄sorū: ouilis / & Idē. quādo quidē tu iam coele-
stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
patrię. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nect̄ar bibes. hoc insup alijs dñs nobis i-
pse p̄bebis infundēs. Hoc pro maximū: nō āplius hō-
sed immortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
cherimū: prorsusq; foelix eris. G. Si pro ludere cu-

*Ganymedis
officiū.*

θυμίσω, τίς συμπαίξεται μοί; ἔμ γάρ τῃ ἰδίᾳ πολλοὶ ἥλθ
κωτώται ἡμεῖς. Ζ. ἔχεις κἀμ ταῦτα τὸν συμπαίξόμενον
σοι τοῦτον ἔρωτα, καὶ ἀξιάγαλόν σου μάλα πολλόν. Δάρ
ρει μόνον καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπρόθετῳ κἀ
τω. Γ. τί δέ νυ μὴ χρῆσίμος; ἂν γενοίμην ἢ ποιμαί
ναι λαίσει κἀμ ταῦτα; Ζ. ὄνκ, ἀλλ' ὀκνηοίσεις, καὶ
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσίῃ.
Γ. τοῦτο μὲν ὀκνηώσω. ὅθι γάρ ὡς λῆν' ἐγχείαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδούνας κῆσι σύβιον. Ζ. ἰδοὺ, πάλιν δῦτος γά
λακτος μνημονεύει, καὶ ἀνδρώποισι διακονήσεσθαι ὅγε
ται. ταυτὶ δ' οὐρανός ἐστι, καὶ πίνομεν ὡς σπέρ' ἔφημ τὸ μέ
ταρ. Γ. ἡδίστον δὲ ζεῦ τοῦ γάλακτος; Ζ. εἶσθ' μετ' ὀλί
γην. καὶ γενσάμενος ὄνκ ἐτι πωθήσεις τὸ γάλα. Γ. καὶ
μῆσομαι δέ πού τῃς ἡνκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώ του ἔρω
τος; Ζ. ὄνκ, ἀλλὰ διὰ τοῦ τό σε ἀνῆρπασα ὡς ἄμα κα
θεύδοιμεν. Γ. μόνος γάρ ὄνκ ἂν δύναιο, ἀλλ' ἡδύδονας
καθεύδειν μετ' ἐμοῦ; Ζ. ναί, μετὰ γε τοιούτου δῖος εἴ σὺ
ταυτὶ μῆδ' οὐτὶ καλός. Γ. τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὄν
σει τὸ κάλλος; Ζ. ἔχει τί θέλητρον ἡδύ, καὶ μαλακώτε
ρον ἐπάγει ἄντ' ὄν. Γ. καὶ μὴν ὄγε πατήρ κ' ἔχθεό μοι συγκα
θεύδοντι, καὶ λικηέτο ἔωθε ὡς ἀφείλον ἄντ' ὄν ὅρ' ὕπνον σρε
φόμενος, καὶ λαικείζων, καὶ τί φθεγγόμενος μετὰ νύκτος
καθεύδοιμι. ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπεμπε με κοίμην
θησάμενον τὰ πολλὰ ὥρα δῆσαι ἐν δῖα τοῦτο ὡς φῆς ἀνῆρ
πασσάς με, καταθεῖναι ἄνδ' ἴσθ' ἐς τὴν γῆν ἢ πράγματα ἐξ
εἰς ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς σρεφόμενος. Ζ.
τοῦτ' ἄντό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνήσασμαι με
τα σοῦ. φίλῳ γάρ διττελέσω πολλὰ μὴ καὶ περιπτύσσων.

pīam: quis colludet mecū? In Idā em̃ multi cog-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinē/ & astragalos valde multos. Cō-
fide solum: & lētus sis: & nihil desyderes inferis
orū. G. Quid vero vobis utilis ero? An oues pasce-
re oportebit & hic? I. Nō: sed ministrabis vinū: &
ad nectar paulopost ordiaberis: & curabis opotatōez
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̃ ut opteat effuder lac
& coronare poculū pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se mirare pu-
tat. Hoc yō coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
ctar. G. Dulcius lupiter lacte? I. Scies post pusil-
lū: et cū gustaueris/ nō āplius desyderabis lac. G. Por-
ro ubi dormiam nocte? An cum cogtaneo Cupi-
dine? I. Non, sed ob hoc te rapui/ ut simul dor-
miemus. G. Solus em̃ non possis: sed suauius
dormire mecū? I. Profecto, cum tali qualis es tu
Ganymedes/ sic pulcher. G. qd em̃ te ad somnū iuua-
bit pulchritudo? I. H3 qddā icitamētū suaue: & facili-
us iducit ip̃z. G. Atq pat̃ meus idignabat mihi cōdor-
miēti: & narrabat mane/ quō turbarē ip̃ius somnū vo-
lutans p̃ lectū, calcitrans, & aliquid loquēs in tea quan-
do dormire. quapropt̃ ad matrē r̃mittebat me dormi-
turū sepiuscule. Si ob hoc ut ais/ rapu-
isti me: deponere rursus in terram opus habe-
bis vigilans. turbabo em̃ te frequenter cōuertens. I.
Hoc quidē mihi suauissimū facies: si vigilauero te
cum, exosculans em̃ perficiam sepe & amplectens.

Γ. 'ΑΥΤΟΣ ὅν εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοίμῃσονται σοὺ καταφί-
 λούντος. Ζ. εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον· νῦν δὲ ἄπαγε
 αὐτὸν ὧς ἔρμῃ, καὶ πίνοντα τῆς ἀθανασίας ἄγε δινοχοῖσον
 ταῖς μῆνιν, διδράξας πρόσθερον ὥς χρηθέρειν τὸν
 σκύφον. Δ' ἔρωτος, καὶ διός. Ε' ΡΩΣ.
 ΑΛΛ' εἰ καὶ τί ἡμαρτον ὧς Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίου γὰρ
 εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. σὺ παιδίον ὧς ἔρως· ὅς ἀρχαίότε
 ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἱαπετοῦ· ἢ διότι μὴ πώγωνα μὴ γὰρ πο-
 λιάς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιδίως νομιζέσθαι
 γέρω καὶ πᾶσι γένος ὦν. Ε' τί δέ σε ἠδίκησα δ γέρω
 ὧς φῆς ἐγώ, διότι με καὶ πεδῆσαι διανοῆς; Ζ. σκόπε
 ὧς κατάρχετε εἰς μικρά, ὅς ἐμοὶ μὲν ἔντυσος ἔντυφός· ὥς
 τε μὴδ' ἐν ἐσὶν ὃ μὴ πεποίκηάς με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
 κύκνον, ἄετον· ἐμοῦ δὲ ὄλως οὐδε μίαν ἢ ντινα ἔρασθ' ἵναι
 πτωσέμεν· ὃν δὲ συνήκα ἡδ' ὅς γυναικὶ διὰ σέ γεγενεμέ-
 νος· ὅλλά με δέει μαγγανεύειν ἐπ' αὐτάς, καὶ κρύπτειν ἔ-
 μαντόν· αἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν· ἐμὲ δὲ
 ἢ ῥῖδωσι τεθνῶσιν ὑπὸ τοῦ Δέου. Ε' εἰκότως· ὃν γὰρ φέ-
 ρουσιν ὧς Ζεῦ θνηταὶ ὄνσαι τὴν πρόσθετον. Ζ. πῶς οὖν τὸν
 ἀπόλλωμον βράγχος, καὶ ὃ νόκινθος φιλοῦσιν; Ε' ἀλλ'
 ἢ Δάφνη καὶ ἑῖνον ἔφυγε καὶ τοὶ κομῆτην καὶ ἀγένοιον ὄνται
 εἰδ' ἐθέλις ἔπερασος· εἴηαι μὴ ἐπίσμε τὴν ἀγίδα, μὴ δὲ
 τὸν κεραυνὸν φέρε· ἀλλ' ὥς ἡδ' ἴσον ποιεῖ σεαυτὸν, ἐκατέρω
 θεμ καθεμένος βοςρύχονος τῇ μίτρᾳ τοῦτος ἀνείλκεμένος·
 πορφυρίδα ἔχε· ὑποδ' ἐν χρυσίδας ὑπ' αὐτῷ· καὶ τυμ-
 πῶνοισι· ἔνρυνμα βᾶινε· ἢ ὅτ' εἴ· ὅτι πλείους ἀπολεσθ' ὀσσεῖ
 σοι τῶν Διονύσι μαίνοντάων. Ζ. ἄπαγε· ὃν καὶ ἀνδραγαθὴν
 ἐπερασος· εἶναι τοιοῦτος γενόμενος· Ε' ὃν κοῦν ὧς Ζεῦ μὲ

G. Ipse videris, ego vero dormiam te deoscu-
 lante. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc vō abduc
 ipm Mercuri: & bibentem qmortalitatē/duc ut mini
 ffit nobis; docēs prius quēadmodū opteat porigere
 cyphum. & Amoris, & Iouis. AMOR.
 S; & si quid peccavi lupi/ignosce mihi. puerulus em
 sum & adhuc demēs. I. Tu puerulus Amor, atiqui
 or es multū Iapeto. Vel qm non barbā/neq; ca
 nos pduxisti; pp̄ hęc & ifās dignū putas existinari:
 senex & vefator exns. A. qd vō te iūria affeci senex
 ut ais ego/pp̄ qd me et vicire affectas? I. Cōsidera
 o perfide/si sunt parua: qui mihi sic deliciaris: quapro
pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
cygnū, aquilam. me vō prorsus nullū quēpiā amare
fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te fa
ctus.. S; me optet dolere ob ipfas/ & abscondere me
 ipsum. Hę vō quidē taurū/vel cygnū amant: me vero
si videant/moriunt̄ p̄ timore. A. Merito. nō em se
 runt Iupiter/mortales existētes/aspectū. I. Quō igit
 Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? A. Sed
 Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et iherbē exntē.
 Si vero vis amabilis esse? nō concutias clypeū: neq;
 fulmen fer. Sed q; suauissimū fac teipm: utraq; par
 te dimittens capillos/in mitra hos resumens.
 purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym
 pana sonora incede: & videbis q; plures sequentur
 te Bacchi menadibus. I. Sile. non probauerim
 amabilis esse talis factus. A. Igit Iupiter/neq;

Δ' ἔρῳ θέλε, ῥαδίον γάρ τοῦτότε Ζ. οὐκ· ἀλλ' ἔρῳ μὲν
ἀπαγμονέσετον Δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνει· ἐπὶ τοῦτοισ' ἀν-
τῶις ἀφίμει σε.

Ε
Ε' ἥρας καὶ Διός.
Η' Ρ Α.

Ἐξ οὗ μειράλιον τοῦτο δ' Ζεῦ τὸ φρυγίον ἀπὸ τῆς Ἰδίας ἄρ-
πάσας Δεῦρο ἀνήγαγες, ἐλαγτόν μοι προσέτοίμ' νοῦν.
Ζ. ἢ τοῦτο γάρ δ' ἥρα ζηλοτυφεῖς ἦν ἀφλέσ' οὕτως ἢ ἄλυσ-
πότητον· ἐγὼ δέ σ' ὥμην τῶισ' οὐκ ἴσιν· ἰμόναίς χαλεπὴν σε
εἶναι δόξοι· ἂν ὁμιλῶσιν ἐμοί· Η. οὐδ' ἐκείναι μὲν
παῖεις, οὐδ' ἐπρέποντα σεαυτῷ, ὅς ἀπάντων θεῶν Δεσ-
πότης ὢν, ἀπὸ πάντων ἐμέ τῃ νόμῳ γαμετῇ, ἐπὶ τῇ γῆν
κάτει, μοιχεύων χρυσίου ἢ ταυροσ' γενόμενος· πλὴν ἀλλ'
ἐκείναι μὲν σοὶ κ' ἂν ἐν γῇ μένῃσι· τὸ Δ' ἰδίον τὰτ' ἀπ' ἰ-
δίου ἀρπάσας ἀνέπτησ' ὅ γε γυναιότατε θεῶν, καὶ συναικέ-
σθ' ἐπὶ κεφαλῇ μοι· ἐπαχθεῖν δινοχοῦν· διὰ τῷ λόγῳ οὕτως
ἠσφόρεισ' δινοχῶν, ἢ ἀσπυροεικασίμ' ἄρα ἢ τε ἤβη καὶ δ' ἡ
φαισοσ' διακονούμενοι· σὺ δέ ἢ τῇ κυλίκῃ οὐκ ἂν ἄλλως
λαῖοις παρ' αὐτοῦ ἢ φίλῃσας πρότερον αὐτὸν ἀπάντων ὁ-
ρώντων, καὶ τὸ φιλημά σοι ἡδίου τοῦ νέκταρος· καὶ διὰ
τοῦτο οὐδ' αἰφῶν πολλὰ κίς αἰγείσ' πίειν· ἐνίοτε δέ καὶ
ἀπογενεσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ· καὶ πίοντος ἀπο-
λαβὼν τῇ κυλίκῃ, δόσον ὑπὸ λιπὸν ἐν αὐτῇ πίνεισ', δίδει
καὶ αὐτὸς ἔπειε, καὶ ἔνθα προσέφρασε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πίνησ' ἅμα καὶ φιλήσ'· πρῶτον δέ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπάντων
πατὴρ, ἀποδόμενος τῇ αἰγίδι καὶ τὸν κεραυνὸν, ἐκάθη·
σο ἀσφαγαλίζων μετ' αὐτοῦ, πώγωνα τιλιχοῦτον καθεμέ-
νος· πάντα οὖν ὄρω ταῦτα, ὥστε μὴ ὄσον λαυδάνειν· Ζ.

καὶ τί Δεινόν;

q̃ amare vis. facile q̃dē hoc est. I. Nō, s̃ amare quidē:
expeditius vero ipsum consequi. ob hęc is
psa remitto te.

5 Iunonis & Iouis.
I . V N O.

Exquo adulescentulū hunc Iupit̃/phrygiū ab Ida rap-
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.
I. Et ob hoc em̃ Iuno zelotypa es iā ob simplici hūc & i
molestū: Ego ỹo putabā mulieribꝫ solis difficilez te
esse quęcunq; conuersant̃ mecū. IV. Neq; illa qdē
bene facis: neq; cōuenientia tibi ĩpi, qui oīm deorꝫ do-
minus exñs, relinquens me lege uxorem, ad terram
descēdens, mechās, aurū/vř taurus factus. Verū tñ sed
illę mfieres qdē tibi in trā manēti: hūc ỹo troianū pu-
erulū rapiēs deuolasti gñosissime deorꝫ: & cohītat
nūc in caput mihi intrusus. Vtiq; ut fama est/sic
īdigebas pocillatoribꝫ: & defessi s̃t, utiq; hęc q̃ Hebe-
canus s̃uiētes. Tu ỹo & calicē nō aliqui & Vul-
ceperis ab ip̃o/q̃ osculans prius ip̃m omnibus vi-
dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq; sitiens sepe nūero petis bibere. Interdū ỹo et
degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre-
hendens calicē/quantū reliquū est in ip̃o bibis: unde
& ipse bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omniū
pater/ponens clypeum & fulmen/sedi-
sti ludens cum ip̃o: barbā tñ demis-
sus. Oīa igit̃ video hęc: q̃propt̃ rē putes me latere. I.
Et quid graue

ὃ ἦρα μεῖράκιον ἔτῳ καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν
καὶ ἡδέσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φιλήματι, καὶ τῷ νέκταρι ἡ
γούρῃ ἐπιτρέτω αὐτῷ κῆρ ὅπως φιλήσῃ σε, οὐκ ἔτι μέμ-
νη μοι ἥσπι δούτερον τῶν νέκταρος διομένῳ τὸ φίλημα εἶ-
ναι· ἢ παιδρασιῶν δῦτοι λόγοι· ἐγὼ δὲ με δῦτω μᾶνεί-
μῃ, ὥς τὰ χεῖλη προσενηκείν τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί
δύτως ἐκτεθλωμένῳ· ζ· μή μου λοιδοροῦ ὃ γενναῖοτά-
τη τῶις παιδῖν κῶις· δύτωσί γάρ ὁ θηλυδρίασ, ὁ βάρβαρος,
ὁ μαλθακὸς ~~ἐκείνῳ~~ ἢ ποθεῖ ἄλλοις ὃν βέλομαι δὲ ἐπὶ εἴη
μή σε παροξύνῃ ἐπιπλέον· ἢ ἔθε καὶ γαμήσιας αὐτὸν
ἐμοῦ ἔνεκα· μέμνησο γούρῃ διὰ μοι διὰ τὸν δινοχόον τοῦ
τὸν ἐμπαροίνεις· ζ· οὐκ· ἀλλὰ ἥρῃ ἡφαίστου ἔδει ἥρσῃ
υἱὸν δινοχόειν ἡμῖν χαλεύοντα, ἐκ τῆς καμίνου ἔκοντα,
ἔτι τῶν σπινθέρων ἀνάπλεον, ἄρτι τὴν πυράγραν ἄποσι-
θέμενον· καὶ ἅπῃ ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτυλῶν λαμβάνει
ἡμᾶς τὴν κύλικα· καὶ ἐπισπασσάμενος φιλήσῃ μεταξὺ·
ὅρ ὅν δ' ἂν ἡ μήτηρ σὺν ἡδέως φιλήσειας· ὑπὸ τῆς ἀσβό-
λου κατηβαλαχμένον τὸ πρόσωπον ἡδέως ταῦτα· οὐ γάρ
καὶ πᾶρά πολλὸν δινοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμπρ-
σίῳ τῶν θεῶν· ὁ γανυμήδης δὲ κατατεμπτέος αὖτις ἐς
τὴν ἴδην· καθαρὸς γάρ καὶ ῥοδοδάκτυλος· καὶ ἐπὶ σάμε-
νος ὀρέγει τὸ ἔκτομα· καὶ δ' σε λυπεῖ μάλιστα, ἢ φιλεῖ ἡ
δῖον τοῦ νέκταρος· ἢ νῦν ἢ χαλὸς ὃ ζεῦ δ' ἡφαίστος· ἢ
δι δακτυλοῖ αὐτοῦ ἀνὰ ῥοῖ τῆς σῆς κύλικος· ἢ ἀσβόλα με-
σός ἐστι· καὶ ναντίος ὀρώων αὐτόν· ἐξ ὅτε τὸν καλὸν κομῇ
τὴν τοῦτον ἢ ἴδῃ ἀνέθρεβε· πάλαι δὲ οὐκ ἔώρας ταῦτα· οὐ
δ' οἱ σπῆρξες, οὐ δ' ἡ κάμινος ἀπέτρεπὼν σε μή ἔχῃ τί
νεῖν πᾶρ αὐτοῦ· ζ· λυπεῖς ὃ ἦρα σεαυτὴν· ἐν δὲ μ' ἄλλο

Iuno/adulescentulū sic pulchrū, in bibendū osculari:
 & letari ambobus & ob osculum/& ob nectar. Si
 igitur cōmittā ipi simul osculari te: nō amplius cōque-
 rereris mihi/prestantius nectare putando osculū ei-
 se. IV. Pediconū sūt hi s̄mōes. Ego yō nō sic infas-
na sum: ut labra admoueam molli huic phrygio.
 sic effoeminato. I. Ne me obiurges generosissi-
 ma/pediconū. hicce em̄ effoeminatus/barbarus/
 mollis, iucundior & desiderabilior. Nolo dicere.
 ne te irritē magis. IV. Utinā & i uxore duxisses ip̄z
 mei causa. Meminero igit/ql̄i mihi p pocillatorē hūc
 insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum.
 filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
 adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo-
 nentem: & ab illis ipsis digitis recipere
 nos calicem: & amplectantes osculari interea:
 quem neq̄ mater tu/iucunde osculata fueris: a fuligi-
ne exustum faciem. Delectabilia ne hęc. Non enim
 & pręter multa alia/pocillator hic decorat conui-
 uiū deorū. Porro ille Gany. vix q̄ntū agēs ānū/stati in
 Idam venit purus/& roseos digitos habēs: docteq̄
 fundit pocula: & (q̄d te male habz i primis) osculat iu-
 cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupiū Vul. &
 digiti ip̄ius indigni tui calicis: & fuligine ple-
 nus est: & nausea afficeris vidēs ip̄z: ex q̄ illū pulchrū/
 tū hūc Ida educauit. olī yō nō r̄spiciebas hęc: ne cōa-
 q̄ fauillę/neq̄ caminus abduxerūt te quo minus bi-
 beres ab ip̄o. I. tristitia afficis Iuno teip̄z. nihil aliq̄.

καὶ μοι ἐπιτίθεισ' ἢ μ' ἔρωτα ζηλοτύπουσα· εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
παιδὸς ὥραϊον δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν ὁ ὑἱὸς οὐ
νοχοεῖται· σὺ δὲ τανύτῃ μοι μόνῃ ἀναδίδῃς τὴν κίλῃ
καί, καὶ ἐφ' ἐκάστη δις φίλη με, καὶ ὅτε πληρὴ ὀρέγοισι
ἢ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τοῦτο λακρύ
εις; μὴ δέδιθι· οἰμώζεται γὰρ ἢ τίς σε ἀντίειν θέλη

5 ἥρασ' καὶ διόσ.

ΗΡΑ·

τὸν ἱζίονα τοῦτον ὀρώσ' ὡς Ζεῦ· ποδῖόν τινά τοῦ τρόπου
ἦγῃ; Ζ· ἀνθρωποεινὴν χροὸν ὡς ἦρα καὶ συμποτικόν·
ὅν γάρ ἀνσπνῆν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίον ὤμ· Η· ἀλλ'
ἀνάξιος ἐσμ· ὑβρίσῃς γε ὤμ· ὥστε μνητέϊ συνέστω Ζ·
τί δαὶ ὕβρισε; Χρῆ γάρ, ὅιμαι, κάμει δένει· Η· τί δ'
ἄλλο; καὶ γὰρ ἀσχρονομαι ἐγώ εἰν αὐτό· τοιοῦτόν ἐσμ δ'
ἐτόλμισε· Ζ· καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μάλλον εἴποισ' ἄρ
ὁ σοῦ ἢ ἀσχροῖς ἐπεχείρησε· μῶν οὐρ ἐπεῖρα τίνα; σνί·
ἡμὶ γάρ ὁ ποδῖόν τὴν ἀσχροῖν ὁ περ' ἀνδρῶν ἀσπροῖν
Η· αὐτὴν ἐμέ, ὅν κ' ἄλλῃ τινά ὡς Ζεῦ πολὺν ἦν χρόνον· καὶ
τὸ μὲν παρῶτον ἠγνόουν τὸ παρῶμα, διότι ἀπὸ τοῦ ἀφείρα
ἐς ἐμέ· ὁ δὲ καὶ ἔστνε καὶ ὑπερόρινε· καὶ εἰ ποτε πῖον
σα παραδοίην τῷ τανυμῖδει τὸ ἔκπομα, ὁ δὲ ἦντε ἐμ' ἄν
τῷ ἐκείνῳ πῖον· καὶ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ, καὶ πρόσ τόν σ' ὁ
εὐθαλμόν προσῆγε, καὶ αὐθις ἀφείρα ἐς ἐμέ· ταῦτα ἔδωκε
σπνῆν ἔρωτικά ὄντα, καὶ ἐπὶ πολλὴν μὲν ἡδονὴν λέγειν
πρὸς σέ· καὶ ὥμην παύσασθαι τῆς μανίας τὸν ἀνθρώ
πον· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγον ἐτόλμισέ μοι προσενηκῆν, ἐγὼ
μὲν ἀφείρα αὐτὸν ἐπὶ λακρύοντα καὶ προκύλινδόμενον,
ἐπιφραζαμένη τὰ ὦτα, ὥς μὴ δὲ ἀκούσασθαι αὐτοῦ ὑβρί
στικά ἱκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσσουσα· σὺ δὲ αὐτὰς

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ celotypia mota. Si ꝑo
 puero pulchro accipiēs poculū: tibi qdē filius tuus po
 cilletur: tu ꝑo Ganymedes nō mi soli redde cali
 cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderis
 & rurſū qñ a me accepis. Quid ob hoc lachryma
 ris? Ne timeas, Lugebit em̄ si quis te trīstari voluerit.

6 lunonis & louis. IVNO.

Ixionem hūc vides lupit: quibꝝ nā moribꝝ affectū
 putas? I. Hominē esse utilem Iuno & cōbibonem.
 nō em̄ intellexi nob̄ idignū sympolio exīstere. IV. Sꝫ
 idignus ē: iurius qdē exñs. q̄ pp̄t nō āplius īfſit. I.
 Quid aut cōtumeliē itulit: oꝝ em̄ (ut puto) & me rſcīr
 alid. Eteṁ erubescō diceſ īpꝫ: tale ē qd (IV. quid ꝑo
 pſumpſit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qd cūq
 turpi conatu tētauit. nūqd igit̄ adnexus ē aliq̄ mō: itel
 ligo em̄ cuiusmōi turpe sit qd reformidaueris dicere.
 IV. Ip̄am me: nō aliā quāpiam lupit/lōgo iā tpe. Et
 quidē primū ignorabā rem/ ob quā attēte respiciebat
 in me. Idē ꝑo gemebat et sublachrymabat. Et si qñ bi
 bens tradidīſſeꝝ Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
 īpo bibere. & capiēs osculabat̄ interea: & ad o (iā
 cſos admouebat: & rurſus pſpectū ī me itēdebat. Nec
 intelligebā amatoria eē: et mltō qdē tpe verēcūdabar
 ad te: putabāq̄ cessaturū a furore homi (dicere
 nē. Postq̄ ꝑo et ſymones ausus est mihi adīcere: ego
 remittens ip̄m adhuc lachrymantē & volutantem/
 claudens aures, ne audirem ipsius contu
 melioſa supplicātis, acceſſi tibi dictura. Tu vero ipſe

ἔρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. ἔγωγε δικαίτατος ἐπ' ἐμὲ
αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν ἡέρας γάμων τοσούτον ἐμεύσθην
τοῦ μεκταροῦ, ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἰτίοι καὶ πέρα τοῦ
μετρίου φιλάνθρωποι, οἳ γε καὶ συμπτώσας αὐτοὺς ἐπειν-
σάμεθα. συγγνωσοὶ δὴν εἰ πίνοντες ὅμοιοι ἡμῖν, καὶ ἰδόν-
τες ὀνράναι κάλῃ, καὶ ὅτι οὐποτε εἴδομεν ἐπὶ γῆς, ἐπειν-
μυσαν ἀπολαύσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἁλόντες. ὃ δὲ ἔρωσ, βί-
αιον τί ἐστὶ καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σὺ μὲν καὶ πάντ' οὕτως γε δεσπότης
ἐσὶ. καὶ ἄγεις· καὶ φέρει τῆς ῥινόσ, φάσιν, ἔλκων. καὶ ἐπεὶ
αὐτῷ ἐνθα ἄμ' ἡγῆ γαίσιαι. καὶ ἀλλάττει ῥαδίως ἐς δ', τι
ἄμ' κελύσῃ. καὶ δ' ἄλως αἰτῆμα καὶ παιδινὰ τοῦ ἔρωτος σὺ
γε. καὶ νῦν τῷ ἱξίονι διδάσκαλός τι συγγνώμην ἀπονέμεις.
ἀλλ' ἐπεὶ καὶ αὐτὸς μοιχεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναικα, ἡ σοὶ
τόμπερίδην ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἰ τί
ἐγὼ ἔπειρα ἐς γῆν καθελθὼν ἀτὰρ οἷσθα δ' μοι δοκεῖ περὶ
τοῦ ἱξίου. κολάζειν μὲν μηδ' αὐτῶν αὐτὸν, μὴ δ' ἀποσθῆναι
τοῦ συμποσίου. σκαιὸν γὰρ, ἐπεὶ δ' ἔρῳ καὶ ὡς φησὶ δοκ-
εῖ, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τί δ' αὖτε; Δέδια γὰρ μὴ
τι ὑβριζικὸν καὶ σὺ εἴπω. Ζ. οὐδαμῶς. ἀλλ' εἰδωλὸν
ἐκ νεφέλης πλασάμενον αὐτῇ σοὶ ὅμοιον, ἐπειδὴν λυθῇ τὸ
σωματώσιον, καὶ κείνος ἀγρύπνῃ, ὥς τὸ εἰκὸς, ὑπὸ τοῦ ἔ-
ρωτος, παρακατακλίνωμεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ παθ-
σαι το ἀνιῶμενος, οἷα θεὸς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας. Η.
ἀπαγε μὴ ὥραιοις ἱκοί το τῶν ὑπὲρ αὐτὸν ἐπιθυμῶν. Ζ.
ὅμως ὑπόμεινον ὡς ἡέρας. τί γὰρ ἄμ' καὶ πάθοις δεινὸν ἀπὸ
τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ ὁ ἱξίων συνέσαι; Η. ἀλλὰ καὶ
φύλῃ ἐγὼ εἶναι δοῦκο, καὶ τὸ ἀσχερὲς ἐπ' ἐμὲ ποιήσῃ. διὰ

vide quō punias virum. I. Euge sceleratus in mē
ipsum/& usq; ad Iunonis nuptias tantū inebriatus
nectare. Sed nos horū authores:& ultra
modū amatores hoīm; q; qdē & cōbibones ipos feci-
mus. vēia digni s; igr si bibētes sisia nob egerit: et vidē
tes celestes p;chritudies, qles nūq; vidēnt in tra: desy-
derauerūt frui ipis/amore capti. Hic vō Cupido vi-
olētū quiddā. & nō hoīb; solū imperat: sed et nobis
ip̄is interdū. IV. Tuys quidē & valde hic dominus
est:& ducit te:& fert naso (ut aiunt) trahēs: & seq̄ris
ipsum quo duxerit te:& imutaris facile in id quod
iusserit:& prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu
es. Et nunc Ixioni confcio, ob id veniam tribuis:

Cupido

Confinis

qñqdē & ip̄e adsterio tētaueris oli ip̄ius uxore: q̄ tibi
Perithon pepit. I. Adhuc em̄ tu memisti illorū si qd
ego lusi i terrā descēdēs. S; noueris qd mihi vidē de
Ixione. mulctare quidē nequaq; ip̄m: neq; expellere
a cōuiuio. rusticū em̄ esset: eo q; amat: & ut ais lachry-
mat & itolerabilia patit. IV. quid Iupit? timui em̄ ne
quid iniuriosus dicas. I. Neq; q̄. Sed simulacrum
ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
conuiuium, & ille vigilat (ut par est) prē a
more: adhibeamus ipsi afferentes. Sic em̄ ces-
sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
Apage, ne ad maturitatē pueniat idip̄z desyderās. I.
Tamē sustine Iuno. quid em̄ & passa fueris molestū a
fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nu-
bes ego esse apparebo: & turpitudinē in me faciet p

τὴν ὁμοιότητα. ὁ δὲ ἐν τούτῳ φησὶ· ὅτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτε
γένιτ' ἄν, οὔτε σὺ νεφέλη· ὁ δ' ἰζίωμ μόνον ἐξαπατηθήσε-
ται· **Η·** ἀλλ', οἷοι πάντες ἄνθρωποι ἀπειροκαλοὶ εἰσιν,
ἀνχίσει κατελθὼν ἴσως, καὶ ληγίσεται ἅπασι, λέγωμ
συνγεγενῆσθαι τῇ ηρα, καὶ συνλεκτρισθῆναι τῷ Δίι· καὶ
πον τὰ ἅα ἐρῶμ με φησείμ αὐτοῦ· διὰ δὲ πίστευσουσιν, οὐκ
εἰδότες ὡς νεφέλη συνήμ· **Ζ·** οὐκοῦν ἡμ τὶ τοιοῦτον εἶπη·
ἔσ τὸν ἄδην ἐμπεσῶμ, τροχῶ ἄδλιος προσδεθίς, συμ-
περιενεχθήσεται μετ' αὐτοῦ ἀπὸ, καὶ πόνον ἀπαυσομ ἔξει,
Δίκημ Διδόουσ του ἔρωτος· **Η·** οὐ γὰρ λεινὸν τοῦτό γε,
ἀπὸ τῆς μεγάλαυχίας· **Ζ'** ἀπόλλωνος, ἢ ἠφαίστου·
Η· ἑώρακας ὃ Ἀπολλομ τῆς μάας βρέφος τὸ ἄρτι τεχ-
θεμ, ὡς καλὸν τε εἶσι, ἢ προσγελῶ πᾶσι, ἢ κληθὶ τὶ ἴδῃ
ὡς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον· **Α·** ἐκένό γε φῶ βρέ-
φος ὃ ἠφαίσε· ἢ μέγα ἀγαθὸν, ὃ του ἰαπετοῦ πρεσβύτε-
ρόμ εἰσιν ὅσον ἐμ τῇ πανουργίᾳ· **Η·** καὶ τίνα ἄν ἄλκιμ
σαι δύναιτο ἄρτιτοκορὸν· **Α·** ἐρώτα τὸν ποσειδῶνα, οὗ
τὴν τρίαιναμ ἐκλεφεμ· ἢ τὸν Ἄρη· καὶ τουτου γὰρ ἐξείλκν-
σαι λαθῶμ του κληοῦ τὸ ζήφος· τίνα μὴ ἐμαντὸ λέγω, ὅμ
ἀφώπλισε του τῶζου καὶ τῶμ βελῶμ· **Η·** τὸ μεσσηνὸν ταῦ-
τα· ὁ δὲ μόγις ἐκινεῖτο ἐμ ἐμ τοῖς σπαργάνοις· **Α·** εἰσι δὲ
εἰφαισε, εἰσοὶ προσέλθῃ μόνον· **Η·** καὶ μὴ προσῆλθεμ
ἡδῃ· **Α·** τί οὖν πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλῆα, ἢ οὐδὲμ ἀπολῶ-
λεμ αὐτῶμ· **Η·** πάντα ὃ Ἀπολλομ· **Α·** ὁ μὲν ἐπίσκεφε ἀρε-
βῶς· **Η·** Δία τὴν, πυράγραμ οὐκ ὄρω· **Α·** ἀλλ' ὅτι αὐτὴμ
πον ἐμ τοῖς σπαργάνοις του βρέφους· **Η·** οὕτως ὁ ζῆχυρ
εἶσι, καθάπερ ἐμ τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικὴμ· **Α·**
ἐν γὰρ ἥσασας αὐτοῦ ἢ λαλοῦντος ἢ δῃ σωκλύλα ἢ ἐπὶ ἔσο-

(Iuno
 ſiſtitudineꝝ I. Nihil hoc qđ ais . ne qđ em nubes aliquñ
 fuerit: neqđ tu nubes. Hic ꝑo Ixion ſolū decipie
 tur. IV. Sed (quales omñꝝ hoīes arrogantes ſunt)
 gloriabit̃ deſcēdens forſitan: & narrabit oībus: dicēs
 coiuiffe Iunoni/ & corriualis eſſe Ioui: &
 alicubi forſitan amicā me dixerit ip̃. . illi ꝑo credēt: nō
 videntes quō nubi coibit. I. Igit̃ ſi quid tale dixerit:
 in infernum decidens/ rota miſer vinctus cir
 cūferetur cum ipſa ſemp̃: & labor ~~ante~~ requietū hēbit:
 ultionē dans amoris. IV. Nō em graue hoc quidē:
 ob iactantiam. 7 Apollinis. & Vulcani.
 V. Vidisti Apollo/ Maiꝛ infantem nuper na
 tū, qđ pulcher ē, & arridet oībo: manifeſtatqđ ꝓpiā iā
 ut magnū bonū aduenturū. A. Illū quidē dicis in
 fantē Vulcane vel magnū bonum, qui Iapeto ſenī
 or eſt qđ tū in ꝑſutia. V. Quē nā iniuria afficeꝝ poſ
 ſet nup̃ genitus ex n̄s. A. Interroga Neptunum: cui
 tridentē furatus eſt, vel Martē. & huic em detra
 xit latens/ ex vagina enſem. Vt nō meip̃m dicam: quē
 deſtituit arcu & ſagittis. V. Illū nup̃ genitū hęc feciſ
 ſe ais: qui vix mouebaꝝ in faſciolis. A. Scies
 Vulcane: ſi te acceſſerit ſolū. V. Atqui acceſſit
 iā. A. Igit̃ oīa habes inſtrumēta: & nihil perdi
 tum eſt ip̃orꝝ. V. Oīa Apollo. A. Tñ inſpice dilige
 ter. V. ꝑ Iouē, forcipē nō video. A. Sꝫ videbis ip̃aꝝ
 alicubi ī faſciol̃ infantis. V. uſqđ adeo adūcis manibꝝ
 eſt: quē admodū in vētre matris callēs furādī artē. A.
 Nō em audiſti ip̃m: & loquētis. ū loq̃citatē & inuolu
 (craꝝ

*Mourin
 Mair filij*

*Iapeto ſenior
 in Verſuria*

*Mourin
 fuſta*

ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει· χθεὺς δὲ προσκαλεσά-
μενος τοὺς ἔρωτα, κατεσάλευσε μὲν οὖν δὸν ὄγκον· ὅς δ' ὅπως ὕ-
φηνον τῷ πόσει· ἔπειτα ἔταξεν ὑποτασσόμενος, τῆς ἀφροδι-
της μὲν τὸν κεστὸν ἐκλέγε, πρὸς πτυξομένῳ αὐτὸν ἐπὶ τῇ
νίκῃ· τοῦ διόσδε γελῶντος· ἦλθεν ἐπὶ τὸ σκήπτρον· εἰ δὲ
μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν, καὶ πολὺ τὸ τοῦ εἵχερ, κάκει-
νον ὑφείλετο· ἦ γοργόν τινα τὸν πᾶσι δαφνίσας· ἂν μὲν
νομ, ἀλλ' ἢ διὰ καὶ μουσικόν· ἦ τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι
ἔχεις· ἂν γὰρ πον νεκρῶν ἑνῶν, ὄργανον ἂν αὐτῆς
σύνταξας· πῆχισ γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας, ἔπειτα
καλάμενος ἐμπαξας καὶ μαγαθίον ἱποθείς, καὶ ἐντενάζει-
νος ἔπειτα χορδῶν, μελωδεῖ πᾶν γλαφυρὸν ὃ ἠφαιστε καὶ
ἐναρμόνιον, ὥς καὶ αὐτῷ φθονεῖν τὸν πάλαι κυθαρίζειν
ἀσχοῦντα· ἔλεγε δὲ ἡ μάϊα, ὥς ὅν δὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ὀχλοῦ τοῦ ἄδου κατίοι, καὶ
τοῦ τὶ κακίῃθεν διηλαθῇ· ὑπὸ πτεροῦ δ' ἐσὶ, καὶ ῥαβδὸν τι-
νὰ πεποιῖται θανμασίαν τὴν δύναμιν· ὃ ψυχὰς ὡγεῖ καὶ
καταγείτο ὅς νεκροῦς· ἦ ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγ-
νον· εἶναι· ἂν τοι γὰρ οὐκ ἀπέδωκε σοὶ τὸν μισθὸν τῆς
πυράγαν· ἦ ἔνγε ὑπέμνησας· ὥστε βασιλεῦμαι ἀπο-
λητόμενος αὐτὴν, ἔγωγε ὡς φησὶ ἐν τῷ σπαργά-
νοισι· 5 ἠφαιστε· καὶ διός· ἡφαιστε·
τί με ὃ ζεῦ δεῖ ποιεῖν; ἡκω γὰρ ὥς ἐκένευσας, ἔχωρ φη-
πέλειον ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθους δέοι μὲν πλεονεξίατε,
μείν· 7 ἔνγε ὃ ἠφαιστε, ἀλλὰ δίδε μοι τὴν κεφαλὴν
εἰς δύο κατενεγκών· ἦ πειρᾶμαι εἰ μέμνη· 8 πρόσαι-
τε δ' οὐμ τάλιαν ὃς ὁ περ θέλει σοὶ γενέσθαι· 9 διαιρε-
θῆναι μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ὁ περ θέλει, ὁ νῦν πρῶτον ὄργε

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero laces-
 sēs Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub
 trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
 ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob
 victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
 nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il-
 lud suīpuissz. V. trisicū q̄ndā puerū narras. A. nō so-
 lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
 habes. A. Testudinē aliēubi mortuā inueniēs/orgae
apegit. cubitus em̄ adaptā/et apponēs māubriū: dein
calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten-
dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
valde cōcinū: ut & ip̄e iuidia capiar alī cythara canē
moliens. Dixit yō Maia: q̄ neq̄ maneat noctes in
 coelo: sed pr̄ sedulitate, usq̄ ad infernū descendat: su-
 raturus q̄ppiā & illic vicz. Alatus yō est. Et virgā q̄n-
 dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
 deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ip̄si pro lu-
 dicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem
 forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄ vado re-
 cepturus ip̄az: sicubi (ut ais) iugenta fuerit in fascio-
 lis. s Vulcani. & Iouis. **VVLCA.**
 Quid me o lupi? optz facē: venio em̄ ut iussisti: hñs
 securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse-
 care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
 in duas partes separās. V. Tenta me si sanus suz: p̄ci-
 cipe aut decens quodcunq̄ velis tibi fieri. I. Diui-
de mihi caluariā. Si yō inobediēs fueris: nec nūc q̄des
 d (primū ita)

Meaning
 Musicians

Iouis Caput
 dissimulandi
 1221

ζωόμενον πειράσῃ μόνον· ἄλλα χρὴ καθικυεῖσθαι παντὶ τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπολλύμηναι γάρ ἵππῳ τῶν δίνων,
δαί μου τὸν ἐγκέφαλον φρασρέφουσι· ἢ ὄρα ὡς ζεῦ μὴ κα
κὸν τί ποιήσωμεν· ὅξυς γάρ τοι πέλεκυς ἐστίν, ἢ ὅση ἀναιμά
τί, οὐ δὲ κατὰ τὴν εἰλείνην μαίωσεται σε· Ζ· κατένευ
κε μόνον ὡς ἠφαισε θυρ' ῥῶν· οἷδα γάρ ἐγὼ τὸ συμφέρον· ἢ
ἄκωρ μὲν κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ ποίειν σοῦ λελεύοντος;
τί τοῦτο; κῆρ ἐνοπλος· μέγα ὡς ζεῦ κακὸν εἴχῃς ἐν τῇ κε
φαλῇ· εἰκότως γ' οὐρ ὀξὺν πλοῦς ἦσθα πῶς καὶ αὐτὴν ὑπὸ τῇ
μυτιγγα παρθένου ζωσγυνῶν, καὶ ταῦτα ἐνοπλον· ἦ ποῦ
σφατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεισ' ἔχωρ'· ἢ δὲ πικρὰ ἢ πυρ
ρίχιζαι, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, ἢ τὸ δόρυ πάλαι, καὶ
ἐμβουσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάντῃ· καὶ ἀμμαῖα γεγέ
νηται ἦδ' ἐν βραχέει· γλανκῶσις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ ἢ τοῦ
το' ἢ κόρυς· ὥστε ὡς ζεῦ μαίωτρά μοι ἀπώδου, ἐγγήσιας
μοι αὐτῇ· Ζ· ἀνύστα αἰτέεις ὡς ἠφαισε· παρθένος γάρ
αἰεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γ' οὐρ τόγε ἔσ' ἐμοί, οὐδ' ἐμ' ἀντίλεγων
ἢ τοῦτ' ἐβυλόμην· ἐμοὶ μελέσει τὰ λοιπὰ· καὶ ἦδ' ἐν σὺν
αρεσάσω αὐτήν· Ζ· εἴ σοι ῥαδίου δύνῃ ποίει· πλὴν οἷδα
ὅτι ἀθανάτων ἔρασ'.

ἦ ποσειδῶνος· καὶ Ἑρμοῦ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ἔστιν ὡς Ἑρμῆν ἔντυχον τῷ Δίῃ; Ἑρ· οὐδ' αὖτως ὡς
ποσειδῶν· ἢ ὁ μὲν προσάγγελος ἀντὶ· Ε· μὴ ἐνόχλει
φίμῃ· ἀκαιρον γάρ, ὥστε οὐκ ἂν ἴδισις αὐτὸν ἐν τῷ παρόν
τί· πο· μάρτυ' ἦρα σύνεστιν; Ε· οὐκ· ἀλλ' ἐταφθιόντ' ἔ
στι· Π· σὺνίκην· ὁ γὰρ νικῶν ἐνδον· Ε· οὐδ' ἐν τούτῳ,
ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτός· Π· πῶθεν ὡς Ἑρμῆς Δεινόν γάρ
τοῦτο φῆς· Ε· ἀσχύνομαι ἐξέειν, τοιοῦτόν ἐστι.

tum probabis me. Verēt̃ oportet cedere omni
irē: neq; curare. pereo enim ob parturigines
quę meū caput subuertunt. V. Vide lupit̃ ne ma-
lū q̃ppiā faciamus. acuta em̃ securis est: & nō sine san-
guine: neq; per Lucinā, obstetricabit tibi. I. Percu-
te solū Vulcanē confidens. noui ego cōducibile. V.
Inuitus quidē pcutiā. quid em̃ optet facere te iubēte?
qd hoc? Puella armata. magnū o lupit̃ malū hūisti i ca-
pite. merito igit̃ cōcitato animo fueras/ tantam in
cerebri pāniculo virginē pducēs: et ip̃az armatā. certe
exercitū/ nō caput latueras habēs. Hec yō puella tri-
pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
debaecat: & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa-
cta est iā i breui tpe/ glaucis oculis. S; decorat & hoc
puellā. q̃pp̃ lupit̃ p̃mia obstetricis mihi exolues: de-
mihi ip̃az. I. ip̃ossibilia petis Vul. virgo em̃ (spōdēs
sp̃ vult manē. Ego qdē (qd ad me attinet) nihil tradi
V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq;. & nūc ras (co-
piam ip̃am. I. Si tibi facile id fuerit/ fac. verēt̃ noui
q̃ impossibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi Iouē? M. neq; q̃
Neptune. N. Verēt̃ p̃nūcia ip̃i. M. Ne cōturba-
tio. intempestiuū em̃ est. q̃pp̃ nō videris eū in p̃sen-
ti. N. Nūqd cū Iunōe coit? M. Nō. s; aliud q̃ppiā
est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Neq; hoc.
s; molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̃
hoc est qd ais. M. Erubesco dicere: tale est.

De Barthi natiuitate. d 2

π. ἀλλ' οὐ κρηὶν πρὸς ἐμὲ θείον γε ὄντα. Ε. τέτοκεμ ὄρτι
 ὡς ὅπως εἶδον. π. ὅπως, τέτοκεμ ἐκείνοσ' ἐκ τίνος; οὐ
 κοῦρ' ἐλελθεῖν ἡμᾶς ἀνδρὸς γυνὸς ὡς. ἀλλ' οὐδ' ἐπεσίμαι,
 νερ' αὐτῷ ἢ γαστρὶ ὄγκῳ τινά. Ε. εὐ λέγεις, οὐ γὰρ ἐκείνη
 εἶχε τὸ ἔμβρυον. π. οἶδα, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεμ αὐτὴς,
 ὡς περὶ τὴν Ἀθηνᾶν. τοιάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει. Ε. οὐκ,
 ἀλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκύει τὸ ἐκ τῆς σπλάχνου βρέφος. π. εὖ γε
 ὁ γενναῖος ὡς δ' ἄλλος ἡμῖν κυνοφορεῖ, καὶ πανταχόθεν τοῦ σῶ
 ματος. ἀλλὰ τίς ἢ σπλάχνου ἐστὶν; Ε. οὐβαία, τῶν κάλ
 μου θυγατέρων μία. ταύτῃ συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν.
 π. εἴτα ἔτεκεμ ὅς τ' ἐμὴν αὐτ' ἐκείνης; Ε. καὶ μαλὰ εἰ καὶ
 παρὰ νόμον εἶναι σοὶ δοκεῖ, τὴν ζεῖν γὰρ σπλάχνῳ ὑπελ
 δοῦσα ἢ ἥρα, οἶσθα δὲ ὡς ζηλοῦντος ἐστὶ, περὶ αὐτῆς
 παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἤκειν παρ'
 αὐτῇ. ὡς δ' ἐπεῖσθαι καὶ ἡκεῖν ἔχον καὶ τὸν κεραυνόν, ὥς
 φλέγει ὁ ὄροφος. καὶ ἡ σπλάχνῳ μετὰ διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
 ρός. ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς
 ἀνακομίσαι ἀτελές ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπτα μηνῶν.
 καὶ ἔπειτα ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρόν ἐν τῇ θύρῃ,
 ὡς ἀποτελεσθεῖν, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῃ κ' ἡ μὴν ἐξέτε
 κεν αὐτό, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει. π. νῦν οὖν
 τοῦτο βρέφος ἐστὶν; Ε. εἶς τὴν κῆρυκα ἀποκομίσας πα
 ρέδωκεν ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἑπονομασ
 θέντα. π. οὐκ οὖν ἀμφοτέρω τ' Διονύσου τούτου καὶ μη
 τῆς καὶ πατρὸς δ' ἐστὶν. Ε. οἶκεν ὅπως μὲν οὖν ἰδὼν
 αὐτῷ πρὸς τὸ τραῦμα οἶσων, καὶ τ' ἄλλα ποιήσων ὡς ἀμ
 νομίζεται ὡς περὶ λεχθῆ.

S; nō o; apd' me erubescere diuinū exñtē. M. Pepit
 per Neptune. N. Apage, pepit ille: Ex quo Igi-
 tur latuerat nos / hermophrodya exñs, S; neq; h; ca-
 uit ipi vter tumorē qñdā. M. Bene dicis, nō em ille
 habuit embryon. N. Noui. e capite pepit rursum
 quēadmodū Mineruā. pariēs em caput h; . M. Nō: sup: 8.
 sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge,
 ille generosus, solus ex nobis grauidat: & i oī pte cor-
 poris. Sed quē Semelō est: M. Thebana, Cad/
 mi filiarū una. cum hac cōcumbens / grauidam fecit.
 N. Deinde pepit Mercuri p illa: M. Et si valde id
 inopinatū esse tibi videat: hanc quide; Semelē latentē
 aggrediēs luno (nostī yō ut celotypa est) p suad; ei: ut
 a loue / cū tonitru & fulgurib; venire ad (petat
 ipam. Vt yō p suus est: & venit / habens fulmen: cō-
 bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpit p i-
 gne. Me yō iubet: refecantē ventrem mulieris /
 adligare imperfectū adhuc sibi foetū septem mensiū.
 Et postq; feci: diuidens sui ipsius coxam nutriciam,
 ut perfectā sunt, interea nunc tertio iā mense pepe-
 rit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit
 ubi infans est: M. Ad Nyssam montē deferens / p
 bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi-
nandum. N. Igit utraq; Dionysii huius, & ma-
 ter & pater hic est. M. Videt. Accedo igitur / aquā
 ipsi ad vulnus ferens: & alia facturū ei, qui
habetur pro puerpera.

Iupis puerpera

d. 3

De Barthi nativitate

ὡς ἦλπε μὴ ἐλάσῃσθ' ἡμέρομ, ὃ Ζεῦσ' φησὶ, μὴ δὲ ἄριον, μὴ
 δ' ἐσ' τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
 τὶς ἔστω νύξ μακρά. ὥστε λυγρῶσαμ' μὲν οὐ ὥραι αὐθις
 τοὺς ἱππουσ', σὺ δὲ σβέσσομ' τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπανε διὰ μα
 κροῦ σεαντόν. **Η**. καὶ νῦν ταῦτα ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἦ
 κεις παραγγέλω. ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τι ἔδοξα ἐν τῷ
 δρόμῳ, καὶ ἐξω ἐλάσαι τῶν ὄρων. κ' ὅτ' αἰμοὶ ἄχθεται, καὶ
 τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν.
Ε. οὐδ' ἐμ' τοιοῦτον. οὐ δ' ἐσ' αἰ τοῦτο ἔσται. λέγεται δὲ τῇ
 νύμ' αὐτὸς ἐπιμυκεστέραμ' γενέσθαι δι' τὴν νύκτα. **Η**. πού
 δὲ καὶ ἐστὶν; ἢ πᾶθεν ἐξεσέμψθησ' ἀγγέλωμ' ταῦτά μοι;
Ε. ἐκ βοιωτίας ὡς ἦλπε παρὰ τῆς Ἀμφιτρυῶνος γυναικός,
 ἣ σὺνεστιν ἐρῶν αὐτῆς. **Η**. εἴτα οὐκ ἴκανῇ νύξ μία; **Ε**.
 οὐδαμῶς. τεχθῆναι γὰρ τίνα δέῃ ἐκ τῆς ὀμιλίας ταύτης
 μέγαμ' καὶ πολυάθλον θεόν. τοῦτομ' οὐμ' ἐμ' μιᾷ νυκτὶ ἄπο
 τελεσθῆναι ἀδύνατον. **Η**. ἀλλὰ τελεστοιουργεῖτω μὲν ἄγα
 θὴ τύχη. ταῦτα δ' οὐμ' ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ κρόνου.
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσ' μὲν, οὐδ' ἀποκόιτοσ' ἐκείνοσ' παρὰ
 τῆς ῥεας ἦν, οὐδ' ἀπολιπὸν ἄν τὸν θυρανόμ' ἐμ' οἴβουσ'
 ἐκοιμᾶτο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἢ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ
 τρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον τοῖς ὥραις. ζένομ' δὲ ἢ παρην
 λαγμένομ' οὐδ' ἐμ' οὐδ' ἄν ἐκοινῶνσε ποτε ἐκείνοσ' θνητὴ γυ
 ναικί. νῦν δὲ λυστήνομ' ἐνεκα χρὴ ἀνεσράφθαι τὰ πάντα,
 καὶ ἀκαμπετέρουσ' μὲν γενέσθαι τοὺς ἱππουσ' ὑπὸ τῆς ἀρ
 γίας. λύσπορον δὲ τὴν ὁδόν. ἀπριβῇ μὲν οὐσαμ' ἐξ ἧς εἴ
 ρωμ' ἡμερῶν. τοὺς δ' ἀνθρώπουσ' ἀδλίωσ' ἐν σκοτεινῷ διαβέ
 οῦμ'. τοιαῦτα ἀπολαύουσιν τῶν Διὸς ἐρῶτων, καὶ καθεδούν.

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupit̃, neq; cras: neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea una quēdā sit nox longa. quap̃rēpt̃ dissoluent horę rursus equos. Tu ꝑo extingue ignē: & quieti trade aliquā diu teip̃m. P. Noua hęc Mercuri/ & aliena venis annūciāns. Verę nec transgredi quippiā visus suz i cursu: extracq; agitare montes. Dein mihi indignat̃: & noctem triplicem a die facere decrevit.

M. Nihil tale. neq; semp hoc erit. Rogat aut̃ q̃ppiaz nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi vero est? vel unde emissus es nunciās hęc mihi?

M. Ex Boetia Phœbe/ ab Amphitryonis uxore: cū q̃ coit: amās ip̃az. P. dein nō sufficit nox una? M.

Nequa q̃. gigni em̃ quendā optet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū. hūc igit̃ in una nocte perfici impossibile est. P. Igitur perficiatur bona fortuna.

Hęc ꝑo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni.

Saturnus

ipsi em̃ nos eramus tunc. neq; adulter ille a Rheā erat: neq; relinquens cœlum/ in Thebis dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ꝑo s̃m mensurā ip̃ius p̃portionabil̃ horis. p̃egrinū porro aut̃ errabundū nihil. neq; cōmūicauit aliqñ ille se mortali mulieri. Nūc ꝑo infelicitis mulieris cā optz subuertere oīa: & inflexuosos quidem fieri equos p̃ꝑo cio. Difficile iter, inusū quippe ex̃ns a tribus diebus, homines aut̃ misere in caligine viuere. taliter ipsi fruētur Iouis amoribus: & dormi-

ent:

περιμένοντες ἐστ' ἄμ' ἐκείνους ἀπὸτελέσει τὸν ἀθάνητον ὅμ
λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ χρόνῳ. Ε. σιώπα ὦ ἥλιε, μὴ τὴν
καυὸν ἀπολαύσης τῶν λόγων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὑπὲρ ἀπαγγελῶ, καὶ κείνους ὡς
Ζεὺς ἀπέελε. τὴν μὲν σχολὴν προβαίνω, τὸν δὲ ὑπὸν
μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνδρῶπιος. ὥς ἀγνώσῃς μακρὰν δούλην
τὴν νύκτα γεγενημένην.

ΙΑ' Ἀφροδίτησ. καὶ σελήνησ. ΑΦΡΟΔΙΤΗ
τί ταῦτα ὦ σελήνη φασὶ πρῶτον σε ; ὁδοὺ ἄμ' κατὰ τὴν
καρίαν γένῃ, ἵσταναί μεν σε τὸ ζῆγος, ἀφροῦσάν ἐς τὸν
ἐνδυνμίωνα κατείδοντα ὑπαίθριον ἅτε κηκηγέτην ὄντα ἐνίο
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ. Σ.
ἐρώτα ὦ Ἀφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτων αἴτιος.
Α. ἔα ἐκείνους ὑβριστῆς ἐστὶν ἐμὲ γούρ' αὐτοῦ τὴν μητέρα
οἷα δέδρακεν ; ἄρτι μὲν ἐς τὴν ἴδην κατὰ γυναικῶν
νεκα τοῦ ἱλίουσ, ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβάνου ἐπὶ τὸ ἀσσύριον
ἐκείνο μερῶν, δ' καὶ τῇ περσεφάτῃ ἐσέραςον ποίησας,
ἐξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον. ὥστε πολλὰ κίς
ἠπεύλωσα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιῶν, κλάσει μὲν
αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσει δὲ καὶ τὰ
πτερὰ· ἥδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα εἰς τὰς πνυγὰς τῶν
συνδάλων. ὃ δὲ ὄνκ' οἶδ' ὅπως τὸ παραντίκα δεδιώσ' καὶ
ἵκετεύω, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλυσαι ἅπαντων. Ἀτὰρ εἰ πέμψῃς
καλὸς δ' ἐνδυνμίων ἐσίμ' ἐν παρὰ μύθητον γὰρ δ' ἔτω τὸ δει
νόν. Σ. ἐμοὶ μὲν καὶ πᾶν καλὸς ὦ Ἀφροδίτη δοκεῖ, καὶ
μάλιστα δ' ἔταρ ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλα
μίδα καθεύδῃ, τῇ λαίᾳ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια ἥδη ἐκ τῆς χει
ρὸς ὑπορ' ῥέοντα, καὶ λαίᾳ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phoebe: ne qđ
malū consequaris verbis. Ego vō ad Lunam
abiens, & Somnū, ānūciabō & illis quęcunq;
lupit pstituit. Illā qđ ociū pducere: hūc vō Somnū
non demittere homines, ut ignorent longam adeo
noctem factam.

Somnū

11 Venus. & Luna: VENVS.
Quid hęc Luna aiunt facere te & quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tantq; venatorē. intē
dum vō & descendere ad ipm ex media via. L.
Interroga Venus tuū filum: qui mihi horz causa est.
V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.
Qualia fecit: Nup qđ in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani: nuper vō in Libanum ad assyrium
illum adolescētulū: quē & Proserpinę amabilē faciēs/
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quapropt sepe nūero
minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qđ
ipius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &
alas. Nunc quidē & plagas ipi intuli ad nates
sandalis. verutn non noui: quopacto statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em hoc est ido
neum. L. Mihi qđ valde pulcher, Venus videt: &
maxime quādo deiectus in saxū, super chla
midem dormit: leua quidē habens sagittas iā ex ma
nu decidentes: dextra vero circa caput superius

Dormiens
habens

ἔπειτα κλασμένῃ ἐπὶ πῆλη τῷ προσώπῳ περὶ καμμένῳ δέ ὑπὸ
τοῦ ὑπνοῦ λελυμένουσ' ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκείνο ὅσον
μα. τότε τοίνυν ἐγὼ ἀποφύγι κατιούσα, ἐπ' αἰρωτῶν δια-
κτύλων βεβηκῦια, ὥς ἄν μὴ ἀνερρόμενος αὐταραχθεῖν, οἷσ-
θα τί ἄν ὅμσοι λέγοιμι τὰ μεταπαῦτα πλὴν ἀπόλλυμαι
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. β' Ἀφροδίτη καὶ ἔρωσ. Α.
ὦ τέκνον ἔρωσ, ὅρα δὴ ποιῆισ, ὃν τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω δπό-
σα τοὺς ἀνθρώπους ἀναστῆναι καὶ ἀντῶν, ἢ κατ' ὅλην
λαὼν ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ. ὅς τὸν μὲν δι-
α πολὺ μορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλὰ τῶν ἐσθ' ὅτι ἄν σοι ἐπὶ
τοῦ καιροῦ λαοῦ. τὴν σελήνην δὲ καθαίρεις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμένῃ βραδύνειν ἐνύστε ἀναγκά-
ζεις, ἐπιλελωσμένον τῆς ἰσπασίης. ἄλλοι γὰρ ἐσθ' ἐμὲ τὴν
μητέρα ὑβρίζεις θαρ' ῥῶν ποιῆεις. ἀλλὰ σὺ δὲ τολμηρότατε,
καὶ τὴν ῥέαν αὐτῆς γράυῃ ἴδῃ καὶ μητέρα τοσοῦτων θεῶν
ἀνέπεισας παιδεραστῆιν, καὶ τὸ φρύγιον μειράκιον ἐκεῖ-
νο παθεῖν. καὶ νῦν ἐκείνη μέμνην ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευξαμένη
τόνσ' λέοντασ' παραλαβοῦσα, καὶ τόνσ' κορύβαντασ', ἅτε
μανικούς καὶ ἀντούσ' ὄντασ', ἄνω καὶ κάτω τὴν ἴδην περι-
πολοῦσιν, καὶ μὲν ὀλολυχῶσα ἐπὶ τῷ Ἄττηδι κορύβαντες δὲ
ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ζίφει τὸν πῆχυν. ὁ δὲ ἀνείσ' τὴν κό-
λυν ἵεται μεμνώσ' διὰ τῶν ὀφθῶν. ὁ δὲ αὐτῆς τῷ κερᾷ. ὁ
δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπανῷ, ἢ ἐπικτυπᾷ τῷ κυμβάλῳ.
ἢ ὁ λωσ' ὀφρυβόσ' καὶ μανία τὰ ἐν τῇ ἴδῃ ἅπαντα ἐσί. δέδρια
τοίνυν ἅπαντα. δέδρια τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ μέγα σὲ κακῶν τε
κοῦσα, καὶ ἀπομανεῖσά ποτε καὶ ῥέα, καὶ καὶ μῶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ
ὄνσα, κελεύσῃ τοὺς κορύβαντασ', συλλκβόντασ' σε διασ-
πάσαισθαι, καὶ τῶν λέγει παραβαλεῖν. ταῦτα δέδρια, κιν-
δυνεύοντά σε ὀφῶσα.

admota/decorē adfert faciei adiacens. Hic vero prę
somnia solutus, spirat ambrosium anhelu
tū. tūc igit ego sine strepitu, descēdēs / i sumis pedū ar
ticulis incedens, ut ne exurgens excitatus turbaret. no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc. Verę pereo
prę amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis: nō in terra dico qn
ta hoībus persuades in seipos/vel inuicem in ali
os mutuo facere: sed & ea quę in celo. qui ipm qdē lo
uem multiformē demonstras: mutās in qdcuncq; tibi p
tempore visum fuerit. Lunam deuocas e celo.

Solem yō apud Clymenā morari interdum co
gis: oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē otumelijs expiris cōfidēs facis. S; tu o audacissie,
& Rheam ipam anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti pueralescere: & troianū adulescentem il
lum depire. Et nūc illa īfaniuit propť te: iugūq; iponēs
leonibus/assumens & Corybantes, tanq;
furiosos & ipos existentes, susq; deq; per Idam circū
agunt. Hęc qdē p̄dita est ob Athon. Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum. hic vero demissus co
mam/ferť insanus per montes. alius canit cornu.
alius vero intonat tympano: vel sonat cymbalo.
estq; oīno tumultus et vesania eorū q̄ ī Ida sūt oīz. timeo
igitur oīa. Timeo & hoc ipm, quę magnū te malū pe
peri: ne resipiscens aliqñ Rheā/vel magis adhuc ī ipo
furore p̄sistēs/īperet Corybantib; te apphēdētes dis
cerpere: vel leonibus obicere. Hęc timeo: peri

© Venus
Zari / di
niflu bar

Ε. Θάρ' ἔτι μήτε· ἐπεὶ καὶ τοῖς λέουσιν ἀντοῖς ἦν ζυγὴ
θῆς· εἰμί· καὶ πολλὰ σ' ἐπιναβάς ἐπὶ τὰ νῦτα, καὶ τῆς
κόμης λαβόμενος ἠνιοχῶ ἀντούς· οἱ δὲ σάινουσί με· καὶ
τὴν χεῖρα δεχόμενοι ἐσθ' ὅσους, περιλιχνοσάμενοι ἄπο
διδοάσι μοι· ἀντὶ μὲν γὰρ ἡ ῥέα πρῶτε ἄν' ἐκείνῃ σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμέ· ὁ γὰρ οὐσα ἐν τῷ ἄττι· καὶ τοῖ τί ἐγὼ ἄν
κῶ, δεικνύς τὰ καλὰ ὅσα ἐστὶν· ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τρῖνον ἐμέ αἰτιόσθε τούτων· ἢ θέλεισ' σὺ ὧ μὴ
τερ, ἀντὶ μὴ ἐτί ἐρῶν μήτε σέ ποῦ ἄρεος, μήτ' ἐκείνου σου·
Α· ὥς δαιμόσι· καὶ κρατεῖς ἀπαυτων· ἀλλὰ μεμνήσθαι με
ποτὲ τῶν λόγων·

ΙΥ' ΔΙΟΣ· Ἀσκληπιοῦ· ἢ Ἡρακλέους· ΖΕΥΣ
παύσασθε ὧ Ἀσκλησιέ καὶ Ἡράκλει· σ' ἐρίζουτεσ' πρὸς ἄλ
λῆλως ὥς περ ἄνθρωποι· ἀπρεπὴ γὰρ ταῦτα ἢ ἄλλο ἔϊται τοῦ
συμπόσιον τῶν θεῶν· ἢ ἀλλὰ ἐθέλῃσ' ὧ Ζεῦ Τυτονί φαρ
μακέα προκατακλίνεσθαί μου· Α· νὴ Δία, ἢ ἁμείνωμε
γὰρ εἰμί· Η· κατὰ τί ὧ ἐμβρόντητε· ἢ Διότι σε δὲ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ὅ μὴ θέμις ποιοῦντα· νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐ
θις ἀθανασίας μετείληφας· Α· ἐπιλέλῃσαι γὰρ καὶ σὺ
Ἡρακλῆς ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίζεις τὸ
πῦρ· Η· οὐκ ἔρῃσαι καὶ δ' μοι αὖ βεβίωται ἡμίμ· ὅς Διός
ἐμὲ υἱός· εἰμί, τοσαῦτα δὲ πεπρόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βί
ον, ἡνρία καταγωνιζόμενος, ἢ ἀνθρώπων ὑβρίδας τιμω
ρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγέρητος, νοσοῦσι μὲν
ἴσως ἀνθρώποις χρησίμος ἐπιθήσειν φαρμάκων, ἀνδρῶ
δες δὲ οὐδ' ἐν ἐπὶ ληθιγμένους· Α· εὐ λέγεις· ὅτι σου
τὰ ἐγναύματα ἰασάμεν, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος
ὑπ' ἀμφόβῃν διερδαμένους τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, ἢ με

C. Confide mater. qm̄ & leonibus ip̄is iam familia-
ris sum:& sepe numero incendēs super terga/&
iubis ap̄phēsis,eq̄tis ritu agito illos.hi ꝑo blādiūt mi-
manū accipientes in os/circūq̄bentes red (hi:&
dunt illēsam mihi,Ipsi aut Rheg quādo vacauerit
ut ferat in me. q̄ tota est in Atte. Atq̄ quid ego iniu-
rior demōstrās pulchra q̄lia sūt? Vos ꝑo nō appetite
pulchra. Ne igit me accusate de his. Vel vis tu o mā-
ter/ne amplius amet te Mars: neq̄ illum tu?

V. q̄ puicax es, & victor oīm. S; mēmieris meorū
aliquando verborum.

13 Iouis. AEsculapij. & Hérculis. LV PL

Cessate o AEsculapi & Hercules/certantes mu-
tuo quēadmodū hoīes.indecora em̄ hęc & aliena sūt a
coniuiuo Deorū. H. S; vis Iupiter/huncce inean-
torem prēponi mihi? AE. Per Iouem,mellior
certe sū. H. Prop̄ qd̄ stupide? aut quāobrē te Iupit̄
fulmine afflauit/ nefas cōmittētē? Nūc ꝑo s; m̄ mīaz tur-
fum īmortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules/q̄ in OEta cōbustus es:qui mihi impropas
ignē. H. Nō igit q̄li siliq̄ rōne viuūt nobis.qm̄ ego
filius sum:tanta ꝑo laboratū cōsumens vi- Iouis
tam:feras debellans:& homines iniuriosos excre-
ciās.at tu radicū icisor es & circulator:egrotātib; qd̄
forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū:virū
se vero nihil demōstrans. AE. Bene dicis.qm̄ tuas
inustiones curauī:quādo nuper ascendisti semīustus
utrinq̄:corruptus corpe/vesteq̄:& ul-

τὰ τοῦτο τοῦ πύρρος· ἐγὼ δέ εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, δὴ τέλει
λαύσας ὥσπερ σὺ· δὴ τέλει νοῦν ἔρις ἐν ἀνδρία πορφυρίδα ἐν
δάδα· ἀλλ' οὐ δέ μελ' ἡλίσσας ἀπέκτεινα τὰ τέκνα καὶ
τὴν γυναικα· Ε· εἰ μὴ παύσῃ λοιδοροῦ μένος μοι, ἀντί·
κα μάλ' αἴσις, ὥς οὐ πολὺ σε ὀρέσῃ ἡ ἀθανασία· ἔπει ἀφ'
μενός σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ὥς μὴ δέ τῃ
παινόμεναι ἀσασθαί σε τὸ κρανίον συντριβέμεναι· Ζ· παύ·
σασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ζυνοσύνην· ἢ
ἀμφοτέρους ἀποσέμφομαι ὑμῶν τοῦς συμποσίον· καὶ
τοὶ ἐυγνώμον ὧς ἡρακλῆς περὶ κατακλίνεσθαί σου τὸν ἄσ·
κλῆσιόν, ἅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα·

ἰδ' ἔρμου· καὶ Ἀπολλώνου·

ΕΡΜΗΣ

τί σκνδρωπὸς εἶδ' Ἀπολλοῦ· Α· ὅτι δ' ἐρμὴ λυστν·
χὼ ἐν τοῖς ἐρωτικῶν· Ε· ἄξιον μεν λῦπῃς τὸ τοιοῦτον·
σὺ δέ τί λυστνχεῖς ἢ τὸ κατὰ τὴν δάφνην σελυνθεῖ ἔτις
Α· οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενδῶ τὸν δάκωρα τὸν οἰ·
βάλον· Ε· τέθνηκε γὰρ εἰπέ μοι ὁ ταμινδός· Α· ἢ μάλ·
λα· Ε· πρόσ τίμος δ' Ἀπολλοῦ ἢ τίς δὴ τῶς ἀνέραςος
ἦν, ὥς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μείρακιον· Α· ἀν·
τοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον· Ε· οὐκοῦν ἐμάμῃς δ' Ἀπολλοῦ· Α· οὐκ,
ἀλλὰ λυστνχημὰ τί οὐκοῦν τὸν ἐγένετο· Ε· πῶς· ἐδέλω
γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον· Α· δι' σκεῖν ἐμάμδαν, καὶ κῶ
συνεδίσκενον ἀντῶ· ὅ δέ καὶ σὺ ἀνέμων ἀπολλοῦ μένος
ζέφυρος, ἡρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ ἀντὸς ἀμελούμενος, δέ
καὶ μὴ φέρωμ τὴν ὑπεροτίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρ' ῥιτα, ὥσπερ
εἰώδαμεν, τὸν δίσκον, ἐς τὸ ἄνω ὅ δέ ἀπὸ τῶν ταυγέτον
καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλῇ τῷ παιδί ἐνέσει σε

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non seruis
mi quęadmodū tu: neq; deduxi lanas ī lydia purpura ī
dutus / & verberatus ab Omphale aurea cre
pida. Sed neq; insaniens interfeci liberos &
uxorē. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta
tim scies / qđ nō multū te iuuabit īmortalitas. qm̄ coa
ptans te iaculabor in caput e coelo: quapropter neq;
medicina Deorū sanare te poterit / caluicię cōterētem.
sate aio: & nō turbate nobis cōuēsiū. vel (I. Cēs
utrosq; remittam vos a conuiuio. Verum
tñ iusta est sentētia. Hercules / ante te recūbere AEs
culapium: qui & prius mortem obierit.

12 Mercurius. & Apollo. MERC V.

Quare mœstus es Apollo? A. Qm̄ Mercuri / isce
lix sum in amatorijs. M. Digne quidē luges tale.
Tu vō qđ iscelix es? Nū hoc de Daphne te molestat
A. neq; qđ: s; amatū lugeo Laconē filiū Oge (adhuc
bali. M. nū mortuus ē dic mihi hyacīthus? A. Et ma
xime. M. A quo o Apollo? vel qđ sic īnamabilis
erat: ut ītficer pulchrū illū adolescētē potuerit? A. mei
īpius ē opus. M. Igit īfauis fuisisti Apollo. A. Nō:
sed infelicitas qđā inuita accidit. M. qđ pacto? vōlo
em̄ audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic vō pessimus ventorū perdendus:
sephyrus: qđdo qđē diu ab hyacītho neglectus fuerat:
nō sustinēs eius supbiā: me ī sublime iaculāte (quęadā
assolemus) discū: hic a Tayget

flans / in caput puero intulit.

*Dr Daphne
et Hyacintho*

*Apollo
infelix in
amatorijs*

φέρω αὐτόν· ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἵμα τε ρυῖναι πο-
λὺν, καὶ τὸν παῖδα ἐκθύς ἀποθανεῖν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν ζέ-
φυρον ἀντίκα ἡμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι, ἐπισπᾶ-
μενος ἄχρι τοῦ ὕρου· ἐπὶ τῷ παιδί δέ καὶ τάφορ ἐχυσάμην
ἐν Ἀμύνκλαις· ὅπου δ' αἰσχος αὐτοῦ κατέβαλε· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἀνδρὸς ἀναδιδύναι τὴν γῆν ἐποίησα· ἡ δὲ σοφὴ
Ἑρμῇ, καὶ ἐναυθέστατον ἀνθρώπων ἀπάντων, ἐτί καὶ γραμ-
ματα ἔχον ἐπαίλλοντα τῷ νεκρῷ· ὁράσοι ὀλόγως λελυ-
πῆσθαι Διὸς· Ε· καὶ ὁ Ἄπολλορ· ἡ δὲ σὺ γὰρ θνητὸν πε-
ποιήμενος τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχρου ἀποθανόντος·

ΙΕ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπόλλωνος· Ἑρμῇ δ'

τὸ δέ ναι χολὸν αὐτὸν ὄντα ἠφαισον, καὶ τέχνην ἔχον-
τα βάνανσον ὁ Ἄπολλορ, τὰς καλλίστας γεγαμμέναι
τῇ τε Ἀφροδίτῃ, καὶ τῇ Χάρει· Α· ἐνδοτμίαι τις ὁ Ἑρ-
μῇ· πληρὴ ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας
αὐτῶν, καὶ μάλιστα ὅταν ὀρώσῃ· ἰδρῶτί· ῥέομενον, εἰς τὴν
κάμινον ἐπικεκνυφῶτα, πολλὰν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου
ἔχοντα, καὶ ὁμῶς τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλονσί τε,
καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατεύθουσιν· Ε· τοῦτο καὶ ἀπὸς
ἀγανακτῶ, καὶ τῷ ἠφαισῷ φθονῶ· σὺ δέ κόμα ὁ Ἀπολ-
λορ, καὶ κεθαίριζε, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει· κ' αἰὶ
ἐπὶ τῇ ἐνεξίᾳ καὶ τῇ λυγρᾷ· εἴτα ἐπειδὴν κυμᾶσθαι Δεῖοι μὲν
νοὶ καθευδῆ· σόμεν· Α· ἐγὼ δέ καὶ ἄλλως ἀναφροδίτῳ εἰμὶ
εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ διὸ γούμ' ὄντος μάλιστα ὑπερηγάπησα
τὴν Δάφνην καὶ τοῦ Ἰάκινθου, ἡ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ
μισέει· ὥς ἐγένετο ζῆλον γενέσθαι μῦλλον· ἡ ἐμοὶ συνείναι·
ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίονος ἀπώλετο· καὶ νῦν αὖτ' ἐκείνων σεφά-
νονος ἔχω· Ε· ἐγὼ δέ ὕδην ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην· ἀλλ' ὅ

ferens ip̄m. quapropt̄ a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ip̄m quidē Ze-
phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p-
seq̄ns usq; ad mōtē. Puerō ~~q̄~~ & sepulchrū tumulaui
in Amyclis/ubi dīscus eum deiecit: & a

sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūqd tibi sine rōne lu-
xisse videor? M. p̄fecto Ap. nō videbas em̄ morte
sectū quē amabas. q̄ pp̄t ne idignare ob mortuū. (af

15 Mercurij, & Apollinis. MERC V.

Hoc v̄o, & claudū ip̄m exñtem Vulcanū, & artē ha- *Febrius*
bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse *Vulcani*
Venerem & Gratiam. A. Felicitas quēdā Mer- *in amari*
cui. Verū illa ego demīror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
ēgrefero: & Vulcano inuideo. Tu v̄o comare Apol-
lo: & cythara cane: & magnū qd ob pulchritudinē sa-
ob dextitatē igenij & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q;
li dormiēus. A. Ego v̄o & aliogn mie (cubare o3 so-
circa amatoria: & e duob; q̄s maxie a (venereus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
odit. quapropt̄ elegit lignū fieri magis q̄ mecū coire:
hic v̄o disco perijt. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego v̄o iā aliquādo Venerē, S; non

χρηάνχην Α· οἶδα· καὶ τὸν ἐρμαφροδίτου ἐκ σοῦ λέγε-
ται τετοκέναι· πλὴν ἐκείνοι εἰπέ· εἰ τί οἶσθα, πῶς οὐκ
λοτυπῶν ἢ ἀφροδίτῃ τὴν χάριν, ἢ χάρις ταύτην· Ε· δ' τί ὧ
ἄπολλοι ἐκείνῃ μὲν οὐκ ἔστιν ἀμύνω σύνεστίμ, ἢ δὲ ἄ-
φροδίτῃ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλωστε περὶ τὸν ἄρην ἔχει τα πολ-
λά, καὶ κείνῃ ἐρῶ ὥς ἐλγὸν αὐτῇ τοῦ χαλκένου τούτου μέλει·
Α· καὶ ταῦτα οἶε τὴν ἡφαιστοῦ εἰδέναι· Ε· οἶδεν· ἀλλὰ τί
ἄν δράσαι δύνατο· γενναῖον δρῶν νεανίαν καὶ στρατιώ-
την αὐτὴν· δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλὴν ἀπειλεῖ γε δεσ-
μᾶτίνα ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς καὶ συνλῆψεσθαι, σα-
γηνάσας ἐπὶ τῆς ἐννῆς· Α· οὐκ οἶδα· ἐνζαίμην δ' ἄν
αὐτοὺς δὲ νυλνῶφθίσόμενος εἶναι.

15 ἥρας· καὶ λητοῦς.

ΗΡΑ·

καλὰ μὲν γὰρ ὧ λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκεσ τῷ Δι· Α·
οὐ πᾶσι ὧ ἡρα τοιούτους τίκτηιμ δυνάμεθα διὸς δ' ἥφαι-
στός ἐστιμ· Ε· ἀλλ' οὕτως μὲν ὁ χαλκός, δ' ὡς χρῆσιμός
γε ἐστὶ, τεχνίτης ὡρᾶστος, καὶ κατοικησόμεν καὶ ἡμῖν τὴν
οὐρανόν, καὶ τὴν ἀφροδίτην ἔγκει, καὶ τὸ σπονδαίεται πρὸς
αὐτῆς· διὰ δὲ σοὶ παῖδες, καὶ μὲν αὐτῶν ἀρ' ῥενική πέτρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὰ τελευταῖον ἐς τὴν σκιδίαν ἀπελ-
θοῦσα, πάντες ἴσασιν ὅλα ἐσθίει ξενοκτονόσα· καὶ μιμου-
μένους σκιδας αὐτοῦ ἀνδρῶ ποφάγας ὄντας· ὁ δ' ἄ-
πολλοι πρὸς ποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύει, καὶ κί-
θαρίζει, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ καταςπασμέ-
νους ἐργασίρια τῆς μαντικῆς· τὸ μὲν ἐν δελφίδι, τὸ δ' ἐν
κλάρῳ, καὶ ἐν διδύμοις ἐξαπατᾷ χρωμένους αὐτῷ λοζᾷ καὶ
ἐσπασμοτερίζοντα, πρὸς ἐκάτερον τῆς ἐρωτικῆς ἀποκρί-
νόμενος, ὥς ἀκίνδυνον εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτεῖ μὲν
ἀπὸ τοῦ τοιοῦτος· πολλοὶ γὰρ δι' ἀνόητοι καὶ

op3 gliari. A. itelligo. & hermaphroditū ex te dici-
tur pepisse. Verē hoc mihi refer/li qd nosti: quō nō ce-
lōtēpia psequit Venus Grām/vp Grā hāc. M. qm
Apollo/illa cum ipso in Lemn coit: hęc vero Ve-
nus in coelo: aliterq; cum Marte habet mul-
ta: & illum amat. q̄propť parē ipm fabrū curat.
A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qd
facere queat? generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoq; quietē agit. Verē minas quidem vin-
cula quēdā se fabricaturū ipsis & comprehēsur/cir-
cūligans in cubili. A. Nō noui. op̄arē v̄o
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
ip̄as. Poſo tui pueri, hęc qdē (Diana) ex ip̄is viris ultra
modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt qualia comedit hospitū infēctrix: imi-
tans Scythas ip̄os, hoim comestores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinarię artis. hāc qdē in Delphis/ illā
Claro & Didymo: decipit utētes ip̄a/ obliq; & (v̄o ī
quę in utrāq; ptē referri possūt/ ad utrūq; q̄litis respō-
dens: ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγαγεύεσθαι. πλήρην δὲ ἀγνο-
εῖται γὰρ ὑπὸ τῶν συνεωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος.
αὐτὸς γοῦν δὲ μάντις, ἰγνώνει δὲ τὴν φρονήσει μὲν τὸν ἐρώμε-
νον τῷ Δίσκῳ, οὐ προμαντεύσατο δέ, ὥς φεῖται ἄνθρω-
πῳ Δάφνι, καὶ ταῦτα ὅτω. καλὸν καὶ χρηστὴν οὕτω. ὥς οὐκ
ὀρώ καθότι καλὰ τέκνα τέρατα τῆς Νιόβης ἐβόησεν. Α. ταῦτα
μὲν τοι τὰ τέκνα ἡ ξενικόντος, καὶ δὲ φρονέοντος, ὅτι δὲ
πῶς λυπεῖ σε ὀρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα δὲ τῷ
ἡ μὲν ἐπαινῆται ἐς τὸ κάλλος, δὲ καὶ κίθαριζεν ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ θαυμάζομενος ὑφ' ἁπάντων. Η. ἐγέλαισα δὲ ληδὶ-
ἐκείνος. Δουμάςος ὅς μὲν μαρσύας, εἰ τὰ Δίκαια οὐ μοῦ-
σαι Δικασαὶ ἤθελον, ἀπέδειρεν, ἄνθρωπος κρατῆρας τῆς
μυσηκῆς. νῦν δὲ κατασοφισθεὶς ἀνδρῶν ἀπὸ λωπὴν ἀνέκω-
αἰοῦς. ἡ δὲ καλῆς σου παρθένος. οὕτω καλὴ ἐστίν, ὥστε
ἐπεὶ ἐμαθεὶν ὁφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀκταίωνα, φοβηθεῖσα μὴ
νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῷ
τοὺς κύνες. ὥς γὰρ λέγειν, δὲ τὴν οὐ δὲ τὰς τεκούσας ἐμα-
οὔτο παρθένος γὰρ αὐτὴ οὕσα. Α. μέγα δὲ ἡρα φρονεῖς
δὲ τὴν ζύνει τῷ Δίῳ, καὶ συμβασίῳ ἐστις αὐτῷ. καὶ Διὰ τοῦτο
ὑβρίζεις ἄδελφός. πλήρην ὅλ' ὀφθαλμοῖς σε μετ' ὀλίγον αὐτί-
δα κρύουσας, ὅπτα μὲν καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατὰ τὴν ταῦ-
ρος ἡ κύκνος γενόμενος.

ἰδὲ Ἀπόλλωνος καὶ Ἑρμοῦ. ΑΠΟΛΛΩΝ.
τί γελῶς δὲ Ἑρμῆς; Η. ὅτι γελοῖστατα δὲ Ἀπολλωνεῖ-
σιν. Α. εἰπέ οὖν ὥς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελῶν.
Η. ἡ Ἀφροδίτη ζυνοῦσα τῷ Ἄρει κατελὴνται, καὶ δὲ ἡ Φαι-
στος ἔδωκεν αὐτοῖς ζύλλαβόν. Α. πῶς; ἡ δὲ γὰρ τὴν
ἐρεῖν ἐδοίκα. Η. καὶ πολλοὶ οὐ μὲν ταῦτα εἰδὼς ἐβόησαν.

exhibentes se decipiendos. Verū non igno-
 ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.
 Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfectorus erat ama-
 tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ip̄m
 Daphne: sic pulchrū & comatū exñtē. quaprop̄ non
 video: q̄ nā mō felicior liberis Niobe videaris. L. Hi
 en̄ filij, hospitū interfectrix, & falsus vates, scio quo
 pacto molestant te: visi in̄ Deos: & potissimū quādo
 hęc qdē laudat ob p̄chēitudinē. hic ȳo cythara canēs
 uiuio/admiratiōi exñs oib̄. I. Risi Latona. (in cō-
 lile admirandus: quē Marſyas (si iuste Mus
 se iudicare voluissent) excoſiauiſſet: ip̄so vincente in
 musica. nunc ȳo deceptus/miser perijt: inique
 captus. Hęc ȳo pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ p̄pt̄
 ubi se viſam didicit ab Acteone: timens ne
 iuuenis accusaret turpitudinē ip̄ſius: imiſit ip̄ſi
 canes. Omitto em̄ dicere: q̄ neq̄ pturiētib̄ obſteti-
 cabat virgo qdē & ip̄a exñs. L. Magnū luno ſapis
 qñ cois cum loue: & ſimul regnas cū ip̄o. & ob hoc
 cōtumeliaris licēt. Verū em̄ uero videbo te paulo poſt
 lachrymātē: qñ te reliq̄ns/ī trā deſcēderit: tau (rurſus
 mus/vel cygnus factus.

17. Apollinis. & Mercurij. APOLLO.

Quid rides Mercuri? M. qm̄ maxia ridicla Ap. vi-
 di. A. Dic igit. ut & ip̄e audiēs/habeā ſiſ qd rideā.
 M. Venus coiens cū Marte dephēſa eſt: & Vulca-
nus ligauit ip̄os op̄rehēdēs. A. quō? ſuaue em̄ q̄ppia
 dicere videris. M. Ex mltō t̄p̄e (puto) hęc vidēs/ve-

Venus cū Marte dephēſa. ^{f. 32/} (nabatur

αὐτούς, καὶ περὶ τὴν εὐνὴν ἀφανὴ λείψμα περὶ θεῖς εἰργά-
ζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν κάμινον· ἔτα δὲ μὲν ἄριστος ἐισέρχε-
ται λαθὼν, ὥς ὥετο· καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἡλῖος, καὶ λέγει
πρὸς τὸν ἠφαιστον· ἐπὶ δὲ ἐπέθεσαν τοῦ λέχοντος καὶ ἐν
ἔργῳ ἥσαν, καὶ ἐν τῷ ἐγένετο τῶν ἀρχόντων, περιπλέκεται
μὲν αὐτοῖς τὰ λείψμα, ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ ἠφαιστος·
ἐκεῖ μὲν οὖν ἡ γὰρ ἔτυχε γύμνῃ οὖσα, οὐκ εἴχετο δ' ὥσως
ἐγκαλύψαι το αἰδουμένη· ὁ δὲ ἄριστος τὰ μὲν πρῶτα διαφυ-
γεῖν ἐπειράτο, ἡ δὲ λήπιζεν ῥῆξεν τὰ λείψμα· ἔπειτα δὲ συ-
νεῖς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἔαυτὸν, ἰκέτενε· Α· τί οὖν; ἀπέ-
λυσεν αὐτούς ὁ ἠφαιστος; Ε· οὐδέπω· ἀλλὰ ζυγχαλέ-
σας τοὺς θεοὺς ἐπὶ δεικνύται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς· δι δὲ
γυμνοὶ ἀμφότεροι κάτω νευνυότες, ζύνδεσμενοι ἐρῶσι
σι· καὶ τὸ δέσμα ἡδίστον ἐμοὶ ἔδοξε, μονονυχὶ αὐτὰ
γιόμενον τὸ ἔργον· Α· ὁ δὲ χαλκεὺς ἐκείνος οὐκ αἰδέεται
καὶ αὐτὸς ἐπὶ δεικνύμενος τὴν ἀσχύνην τοῦ γαμοῦ; Ε·
μὰ δι' ὅστε· καὶ ἐπιγελᾷ αὐτοῖς ἐφεός· ἐγὼ μὲν τοι, ἐκ
κρὶ τάλυθός εἰπαίμ, ἐφθόρουν τῷ ἄρει μὴ μόνον μοι χαί-
σαντι τὴν καλλίστην θεῶν, ἀλλὰ ἡ δαδμενὴς μετ' αὐτῆς·
Α· οὐκοῦν καὶ δαδείσθαι ἄν ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ; Ε·
σύ δ' οὐκ ἂν ὧ ἀπολλοῦν; ἰδέ μόνον ἐπελθὼν· ἐπαινέσο-
μαι γὰρ σε, ἢ μὴ δ' μοι καὶ αὐτὸς ἐν ζήδων.

ἦν ἥρας· καὶ Δίος·

ἦν ἦ.

Ἐγὼ μὲν ἡσχυρόμην ἂν ὧ Ζεῦ, εἰ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς
ἡλῖος· οὕτω καὶ διαφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μίτρα μὲν
ἀναδεδεμένος τὴν κόμην· τὰ πολλὰ δὲ μαινομένης γυ-
ναίξιν συνῶν, ἀβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις ἢ
αὐλῶν καὶ κνυβάλοισι χορεύων, καὶ ὄλως

īpos: et circa cubile mīe apparētia vicīa circūponēs fa-
ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens/ut putabat. Respīcit vō īpm Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi cōscēderūt cubile: & in
opere erant. intraretia circumhēcīt
vīcula: astatq; īpis Vulcanus.

Illā quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffus (q̄ intel-
gere tētabat: & sperabat se fracturū vīcīa. verū post
lexit ieuītabilē se detētū/supplicabat. A. qd igit: dis-
soluit īpos Vulcanus. M. Nōdum. Sed conuo-
cans Deos/demōstrat adulteriū īpis. Hī vero
nudī ambo, inferius renitentes colligati, erubesc
cūt. Et spectaculū iucūdissimū mihi vīsū ē: nec solū īp-
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis? M.

Non per Iouē, sed arridet īpis astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū moechan-
ti cum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.

A. Igit & ligari te sustinuisses ob hoc? M.

Tu vero nō Apollo: Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te/si non similia & īpe optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescerē Iupiter/si mihi talis ess; filius
effcemniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē
redimitus cēsariem. Sepe vero infanientibus mu-

lieribus coiens/ mollior illis, ad tympana &

tibias corāam ducit: & prorsus

Dr. Barth.

παντὶ μαλλὸν εἰκότως ἢ σοὶ τῷ πατρὶ. **Ζ.** ἢ μὲν οὗτος
 γε δὲ θάνατον μετρησάμενος, ὃ ἄβροτερος τῶν γυναικῶν, οὐ μόνον δὲ πε-
 ρατῆρ ἡσυχίας ἐχειρώσατο, καὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν τόπον
 ἔλαβε, καὶ τοὺς ἐσθλὰς ὑπεκράτετο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν
 δούσων ἐλιδόσας τῶν γυναικῶν τούτων ἔφατ' ὡς τῶν τοῦ
 λέφοντα εἴλε, καὶ τῆς χάρας ἐκράτῃσεν, καὶ ἐν βασιλείᾳ πρὸς
 ὀλίγον ἀντίστηναι τολμήσασα, αἰχμαλωτοῦ ἀπὸ γα-
 καὶ ταῦτα ἄπαντα ἔπαρξεν ὀρχαζόμενος ἅμα καὶ χορεύων
 ὑψοῖσι χρώμενος καὶ τῖνοις μεθύων ὥς φησὶ καὶ ἐνθεῶν·
 εἰ δέ τις ἐπεχειρήσει λοιδορήσασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν
 τελευτήν, καὶ τοῦτο ἐτιμυρίσας ἢ καταδύσας τοῖς κνέ-
 μασιν, ἢ διασπασθῆναι παήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥσπερ
 νεβρόν· ὁρῶς ὥς ἀνδρείαια ταῦτα καὶ οὐκ ἀνδρεία τοῦ πα-
 τρός· εἰ δὲ παιδίᾳ καὶ τρυφῇ, πρόσθε τῇ αὐτοῖς οὐδείᾳ
 φθόνοιο καὶ μάλιστ' αἰσχρολογίᾳ τὸ τίς, δῖος ἅμ' ἡφαι-
 στῶτα ἦν, οὐκ ἐταῦτα μεθύων ποιεῖ· **Η.** σὺ μοι δοκεῖς
 ἐπαινεσέσθαι καὶ τὸ ἐνθάδε αὐτοῦ τὴν ἀτασθαλίαν καὶ τὸ ὀϊ-
 νον, καὶ ταῦτα ὀρθοῦν ὅτι αἱ μεθυσθέντες ποιοῦσι σφαλλόμε-
 νοι καὶ πρὸς ὑβρίν τραπέμενοι, καὶ ὅλος μεθυμένος ὑπὸ
 τοῦ πότου· τότε γοῦν ἱερίον ὡς πρῶτον ἔδεικε τὸ κλημα-
 διζυμῶσαι αὐτοὶ διέφθειραν παίοντες ταῖς δινέλαιαις.
Ζ. οὐδέ μιν τοῦτο φησὶ· οὐ γάρ οἱ νοσ' ταῦτα, οὐδέ δὲ δῖον
 ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεος καὶ τὸ πέρα τοῦ κα-
 λῶς ἔχοντος, ἐμφορεῖσθαι τοῦ ἀνράτου· ὃς δ' ἅμ' ἐμμετρῶ
 πίνῃ, ἱλαρώτερος μὲν καὶ ἡδίστων γένοντ' ἅμ'· οἷον δὲ δ' ἑκά-
 ριστος ἔπαθεν οὐδέ μιν ἅμ' ἐργάσαιτο οὐδένα τῶν ἑμιπτοῶν·
 ἀλλὰ σὺ ἐπιζηλοῦν τέ μιν εἰκότως ὥς περ, καὶ τῆς σεμνῆς μη-
 μονεῖν· εἴγε διαφύλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κἀλλίστα·

cuiuslibet magis sis quam tibi patri. I. Atqui hic quidē
semieo more mitra dimittis/mollior misericors: nō so-
no/Lydia manu suauit: & inhabitantes Tmo (lū lu-
lum cepit: & Thraces subegit: sed & ad In-
dos equitē egit. Muliebre hoc: Exercitu es-
sephantes cepit: regionem deuicit: regem pau-
lulum resistere audentem/captiuum abduxit.

Et hec omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederatq; inebriatus ut ais/& furens.
Si yō q̄sp̄a conatus fuerit iniurijs afficere eū / crūelias
finē: hunc puniet, vel alligans pam- (exaggerādo in-
pinis: vel dilaniari faciens a matre quemad-
modū hyñulū. Vides q̄ virilia hec/& nō indigna pa-
tre: Si yō ludus & delicię fuerint: p̄est ipsis nulla
inuidia: & maxie si existimauerit aliq; q̄nā sobrie vi-
hic erat: ubi hec ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens
p̄conjs extulisse inuentū ip̄ius/vineā & vi- (videris
num: taliaq; videns qualia ebriosi faciunt cōmo-
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus insani prę-
poty. Ip̄m igit̄ Icarion primo dedit palmitem.
verę compotores ipsi ruf-unt: ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc est qd̄ ais. nō em̄ vinū hec/neq; Diony-
sius facit: sed excessus mensurę potatiōis citra deco-
rum se habētis/satiando se puro vino. qui yō modice
biberit: hilarior quidē & iucundior fit. Quod yō Ica-
rus gessit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu celotypa videris Iuno/& Semeles re-
minisci, siquidē calumniaris Dionysiu pulcherriū. *Lucia 23.*

18. Ἀφροδίτη· καὶ ἔρωτος. ΑΦΡΟΔΙΤΗ

τί δὲ ποτε ὦ ἔρως· τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω·
ἀΐκοντα· τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων, τὴν Ἥραν,
ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνον δὲ ἀπέχῃ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκεί-
νης ἄπυρρόν μὲν σοὶ ἡ Δαίς, κενὴ δὲ ὅσῳ ἢ φαρέτρα, σὺ
δὲ ἄτοξός ἐἴ καὶ ἄστοχος. Ε· δέδινα ὦ μήτηρ ἀντὴν· φο-
βερά γὰρ ἐστὶ, καὶ χαρσυνή, καὶ δεινὸς ἀνδρὶ κῆ· ὁ πόταν
οὕμ ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' ἀντὴν, ἐπισείδουσα τὸν λό-
φον ἐκπλῆττει με, καὶ ὑπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ γίνομαι, καὶ ἄπορ' ῥεῖ
μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν. Α· ὁ ἄρ' ὄν φοβε-
ρώτερος ἦν· καὶ ὁ μὲν ἄφωπλίσας ἀντὸν καὶ νενίκηκας,
Ε· ἀλλ' ἐκείνος ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται·
ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾷται αἶψα, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρ-
εῖπα πλῆσιόν ἔχω τὴν λαμπρότητα· ἡ δὲ εἴ μοι προσείποι-
σιν, νῆ τὸν πατέρα, τῷ Διορίῳ σε Δία πείρασσα, ἢ τοῦ πα-
τρὸς λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ ἀντὶ
Διασπασαμένη· πολλὰ τοιῦτα ἠπειλῶσε· καὶ ὁ δὲ Διὶ
μὴ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθεος ἔχει πρόσωπόν τι φοβερόν· ἐχί-
δνα κατὰ κόμον· ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδινα· μορμολι-
τῆται γὰρ με, καὶ φεύγω δ' ὅταν ἴδω ἀντό. Α· ἀλλὰ τὴν μὲν
Ἀθηνᾶν δέδινα, ὥς φησὶ καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ
φοβηθεὶς τὸν κεραινὸν τοῦ Διὸς· αἱ δὲ Μοῦσαι Διὰ τί σοι
ἄτρωτοι, καὶ ἔξω βελῶν εἰσι· καὶ ἡ κ' αἶψα λόφον ἐπι-
σεύουσι· καὶ Γοργόνα προφαίνουσι· Ε· αἰδοῦμαι ἀντάς
ὦ μήτηρ· σέμναι γὰρ εἰσι, καὶ αἶψα τί φροντίζουσι, καὶ περὶ
ὧδ' ἡμ' ἔχουσι· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλὰ καὶ ἀντὶ τῶν
λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλου. Α· ἔα καὶ ταῦτα· ὅτι σεμ-
ναί· τὴν δὲ Ἀρετὴν μὲν ἔνεκα ὅν τι τρώσκεσ· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris : & Cupidinis? **VENVS.**
Quid tãdẽ Cupido, in cã ẽ; alios deos bello expugna
omnes: louem, Neptunum, Apollinẽ, lunonem, Isti
me matrẽ: a sola yõ abstinet Minerva: & aduersus il
lã sine igne qdẽ tibi est fax/ vacuaq; iacul pharetra: tũ
yõ sine arcu & iaculã diue arte. C. timeo o mat ipaz.
midabilis em ẽ & truculẽto aspectu, & ferocita (for
igit extẽdẽs arcũ peto ipaz: cõcutiẽs ga (te virili. qñ
leam deturbat me. & subtre mulus fio. & deijcit
mihi sagittas e manibus. V. Mars num terri
bilior erat: & tñ armis destituiſti ipm & deuicisti.
C. Sed ille libens accedit me: & inuitat.
Minerva yõ obseruat sp. Et quũ aliquãdo aduola
ui propius admouẽs/ hñs facẽ illa, si me accesseris a
t, per parentẽ louẽ, hac hasta te trãssodiam: vel pe
de capiens & in infernũ deijciam: aut ipsa
te discerpã. mstaq; talia minata est. Ad hec, videt tñbi
liter: & in pectore habet faciẽ quandã horrendã, yipe
ris crinitã, quã ego maximopere formido. terri
tat em me: fugioq; qñties aspicio ipaz. V. verũtñ ipaz
Mineruã ties (ut ais) & gorgona/ & hmõĩ: nō (quidẽ
timens fulmen Iouis. Muse yõ ppẽ quid a te
nō vulnerant/ & absq; iacul agũt: nũqd & illẽ galeas
tũt: aut gorgones ostẽtãt. C. Reuereor ipas (cõcu
mat. venerandẽ em sunt: & sp quippiã curãt: & circa
cantũ continent. & ego asto sepe ipsis/ de
linĩtus melodia. V. Omitte & has: qm lĩ venerand
de. ipaz yõ Dianã q cã nō vulneras. C. Hoc quidẽ

fax sine igne

*De Castitate
Minerva/
Musa/
et Diana/*

ἄλλοι δὲ καταλαβὲν αὐτὴν διδόντε· φεύγουσαν αἰετὶς διὰ
τῶν ὄρων· εἶτα καὶ ἰδιὸν τίνα ἔρωτα ἦν ἔρα· Α· τίνοσ' ὦ
τέκνον· Ε· θήρας, καὶ ἐλάφω, καὶ νεβρῶν αἰρεῖν τε διὰ
ὠκυπόδα καὶ καταταγεῖν, καὶ ὁρῶσ' πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐσίμ·
ἐπεὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοσούτῃ καὶ αὐτοῦ ὄντα,
καὶ ἐκβολὸν· Α· οἶδα ὦ τέκνον· πολλὰ ἐκείνου ἐτόξεν σάσ·
Κ' ΘΕΩΝ· ΚΡΙΣΙΣ· ΖΕΥΣ·

ἔρμῃ λαβὲν τοντὶ τὸ μῆλον, ἅπι δι' ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ
τὸν πριάμην πῦιδά τὸν βουκόλον· νέμει δὲ τῆς ἰδῆς ἐν τῷ
παργάρῳ, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, ὅτι σε ὦ παῖρ' κελεύει δ' Ζεὺς
ἔπειδ' ἡ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἔρωτ' ἰκά, δικά-
σαι τῶισ' θείας ἢ τῶισ' ἀνθρώπων ἡ καλλίστη ἐστί· τοῦ δὲ ἄγω-
νος τὸ ἄλλοι ἢ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὥρα δὲ ἦν καὶ
ὑμῖν ἀντάϊσ' ἅπιέναι πρὸς τὸν δίκαστῃν· ἐγὼ δὲ ἀποβοῦ-
μαι τὴν δίκαια ἐπίσχω τὴν ὑμῶν ἀγαθῶν· καὶ εἰ γε διδόν-
τε ἦν ἡδύεσ', ἂν ἅπας νενικύιασ' εἶδον· ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη
μὲν τὸ καλλιστεῖον ἀρεδόντα, πάντως ἀποχεθῆναι τοῖς
πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς ἐν ἐπιτήδειος ὑμῖν δικά-
σῃς· ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς δ' ἐφύξ' ἐφ' ὃν ἅπιτε βασιλικὸς
ἐσσι, καὶ γανυμέδονος τοῦτ' ἐγγυητής, τ' ἄλλα δὲ ἀφελῆς
καὶ ὄρειος, κόνει ἅπας αὐτὸν ἀπαζιώσειε τοιαύτως ἔας·
ἄφρο· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτόν ἐπισκῆ-
ας ἡμῖν δίκαστῃν, θάρ' ῥούσα βαδίσουμαι πρὸς τὴν ἐπί-
δειξιν· τί γάρ' ἂν καὶ μακίσαιτό μοι· χρὴ δὲ ταῦτα
ἀρεσκεῖν τὸν ἀνδρωπῶν· ἦρα ἐν δ' ἡμῖν ὦ ἄφροδῖτι
δεδίαμεν, ἐν δ' ὑμῶν ἄριστος ἐπιτραπῇ τὴν δίκαιαν,
ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον ὅστις ἂν ἢ τὸν παῖρ· Ζεὺς·
ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ ἡρώτερ' σύνδικεῖς· τί φησ' ἀποστρέφει

oīno ē in cā. neq; em̄ dep̄hēdere hāc possū. Fugit sp̄ p
mōtes. deīn & suū q̄ndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate? C. feras/ceruos/& hyñulos ut capiat ī (nā o
lectans: sagittis cōficiēs; & p̄sus circa hmōi occupat.
tam & si fratrē eiūs: qui & ipse arcu valet:
feritq; emius. V. Noui fili. sepe illū sagittis ofecisti.

10 Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad
Priami puerū bubulcū. pascit aut Idē in
Gargaro. & dic ad ip̄s: Qm̄ tibi Paris/imperat Iupit̄
q̄nq; dē pulcher es & sapiēs circa res amatorias: iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami
nis p̄m̄ium vincens capiat pomum. Tempus ȳo iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu
so arbitrandi munus/ēqualiter vos amās. Siquidē, q̄
erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioq; necē est
uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire
plurimarū. p̄p̄t hęc ip̄e mīe idoneus fuero vobis iu
dex. Iuuēs ȳo ip̄e troiāus, ad quē abitis regius
est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus. nēoq; dedignabit̄/ q̄cqd huic visū fuerit.
V Ego quidē Iupit̄/& si Momon ip̄s rep̄hēsiōis deū
eris nobis iudicē: confidens ibo ad ostens (stitu
tatiōez, in q̄ em̄ rep̄hēderet me? Op̄s ȳo & his duabo
placere hoīem. Iuno. Neq; nos Venus
timemus: neq; Mars tuus susceperit arbitrium:
sed recipimus hunc quicundq; fuerit Paridem. Iupit̄.
Nūqd tibi hoc filia sū placere videt̄: qd ais faueris.

Infra. 31.

Iudicium Paridis,

83

καὶ ἐρυνθίσας ἔστι μὲν ἴδιον τὸ αἰσθεῖσθαι γε τὰ ταῦτα
ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεις δὲ ὁ μωσ· ἄπιτε οὖν, καὶ
ὁ πῶς μὴ χαλεπήνῃτε τῷ δικαστῇ αἰνευομένῳ, μὴ δὲ
κακῶν ἐν τῇ ψυχῇ τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ οἴομαι ἐπίστω εἶ-
ναι καλὰς πάσας· ~~μὴ~~ προΐαμμεν ἐν τῇ σφύρῃ
ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
μοι, ἢ θαρ' ῥέετε· οἶδ' αὖ ἐγὼ τὸν παῖρα· νεανίας ἐστὶ καλὸς
καὶ τ' ἄλλα ἐρωτησὶς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος·
ὅν κ' ἐκείνος δικάσειε κακῶς· ἀφρο· τοῦτο μὲν ἅπαν
ἀγαθόν, καὶ πρόσδε μού λέγεις τὸ, δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὴν
δικαστήν· πότερα δὲ ἄγαμος ἐστὶν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις
ἀντὶ συνέστις· εἰ· οὐ παντελῶς ἄγαμος ἐστὶν ὁ ἀφρο
δῖτη· ἀφ· πῶς λέγεις· εἰ· δοκεῖ τις ἀντὶ συνοικεῖν
ἰδίᾳ γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροικος δὲ ἢ δεινὸς ὄρειος· ἀλλ'
οὐ σφόδρα προσέχειν ἀντὶ ἔοικε· τίνος δ' οὖν ἐνεκα ταῦτα
ἐρωτᾷς· Α· ἄλλως ἡρόμην· ἀθνα· παραπρεσβεύεις
ὅς οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· εἰ· οὐ δέ μ' ὡς ἀθνα
νῶ δεινόν, οὐ δὲ κατ' ὑμῶν, ἀλλ' ἡρέτό με, εἰ ἄγαμος ὁ
παῖς ἐστίν· ἀθνα· ὥς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα·
ερμιο· ὅν κ' οἶδ' αὖ· φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, ὅν κ'
ἐξεπῆλθες ἡρέτό με· ἀθνα· τί οὖν· ἄγαμος ἐστίν·
ερμιο· οὐ δοκεῖ· ἀθνα· τί δέ, τῶν πολεμικῶν ἐστίν
ἀντὶ ἐπιθυμίας, καὶ φιλοδοξίας τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος·
ερμιο· τὸ μὲν ἀλθεῖς ὅν κ' ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ,
νέον ὅντα καὶ τούτων ὀρεγέσθαι τυχέειν, καὶ βούλεσθαι ὅν
πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας· ἀφροδῖτη· ὁ
ῥᾶς· οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, ὅν δὲ προσεγκολῶ σοι τὸ
πρὸς αὐτὴν

& erubescis: Est propriū erubescere quidē ob hæc
 vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit: &
 ne difficiles sitis iudici victę: neq;
 malum inferatis iuueni. nō em̃ possibile est: equalit̃ et
 se pulchras oēs. Mer. Proceđāus statim in Phrygiā.
 Ego quidē duzens: vos vero non tarde sequimini
 me: & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
 & in reliqs amatorius: taliaq; iudicare sufficiētissius.
 non ille iudicauerit male? Ve. Hoc quidem totum
 bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
 iudicem. Num yō sine uxore est ip̃e? An & mulier
 cū ip̃o cōuersat? M. Non oīnō sine uxore ē Ve
 nus. V. Quō dicis? M. Videť qđā cū ip̃o cohabitāť
 ex Ida mulier: sufficiēs qđē/agrestis yō & valde mō,
 nō admodū adhibet mētē ip̃i videť. Cuius (tana. S;
 infrogas? V. Alioqñ infrogabā. Mi. (igť rei grā hęc
 heu ip̃e priuatī huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
 ua molestū: neq; de vobis: s; infrogabat me: (Miner
 Paris ess; Mi. veret̃n qđ hoc ni? (an ne sine uxore
 M. Nō noui. ait yō: q; alioqñ subie (miū anxia q̃rit?
 exposito infrogauit me. Mi. qđ igť (rit ī mēoriā: nec
 M. nō videť. Mi. qđ yō rer: belli? (sine uxore ē?
 ip̃i desideriu: an gl̃ię cupido: vť oīnō ē bu (car: est ne
 M. Certe verū nō possū dicer: cōñcer yō (buleus?
 iuuenem existentem hęc appetere: velleq; (opt;
 primū ip̃m esse circa pugnās. Ve. Vi
 des? Nihil ego conqueror: neq; increpo/q;
 ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμνητοίμοιράων γάρ, ἢ οὐκ ἀφροδίτης τὰ ταῦτα
ταῦ ἐρμῆος· καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτὰ με ἔρετο· διὸ μὴ
καλεπῶς ἔχε, μὴ δ' οἷον μειονεκτεῖν εἰ τι καὶ ταύτη κατὰ
τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην· ἄλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολλὰ
προϊόντες ἀπεσπάραμεν τῶν ἀεθέρων, ἢ σχεδὸν γε κατὰ
τὴν φρυγίαν ἔσομεν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰλνυδρῶν, καὶ τὸ τὰς
γαρὸν ὅλον αἰριθῶς, εἰ δὲ μὴ ἐξαπατώμαι, καὶ αὐτὸν
ὑμῶν τὸν Δικαστὴν τὸν πόρην· ἦρα· ὅπου δὲ ἔσιν ὅ
γάρ κ' αἰοὶ φαίνεται· ἐρμῆος· ταύτη δ' ἦρα πῶς τὰ λαίδη
σκόπει, μὴ πρόδ' αὐρῶν τῶ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν δ' ὅ
τὸ αὐτρου ἢ τὴν ἀγέλην ὄρεσ· ἦρα· ἄλλ' οὐκ ὄρῳ τὴν ἀγέ
λην· ἦρμῆος· τί φῆς ὅτι οὐκ ὄρεσ βοίδια κατὰ τὸν ἑμὸν
δυτῶσι Δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, καὶ
τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταθέοντα καλαῖροπα ἔχοντα, καὶ
ἀνείργοντα μὴ πρόσω Διᾶσκηδινάσθαι τὴν ἀγέλην; ἦρ
ῶρῳ νῦν, εἰ γε ἐκείνός ἐστιν· ἐρμῆος· ἄλλ' ἐκείνός· ἐπει
δὴ δὲ πλυσίον ἔσομεν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ Δοκεῖ καταστάντες
βοάδιζαμεν, ἵνα μὴ διαταραξάμεν αὐτὸν ἀνωθεν ἐξ ἀφαι
νοῦς καθιπτάμενοι· ἦρα· εἴ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν·
ἔπει δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι δ' Ἀφροδίτη προΐεναι, καὶ
ἡγεῖσθαι ἡμῖν τῆς δόξης· σὺ γάρ ὥς τὸ ἐικόσ' ἐμπερὸς εἶ
τοῦ χωρίου πολλὰ κίς, ὥς λόγος, καθελθούσα πρὸς Ἀρχί
σιν· Ἀφ· οὐ σφόδρα δ' ἦρα τοῖς τοῖς ἄχθομαι τῶς σκώμα
μασιν· ἐρμῆος· ἄλλ' οὐμ' ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐνδιδέτριφα τῇ Ἰδῇ, ὁπότε δ' Ζεὺς ἦρα τοῦ μειραίου
τοῦ φρυγός, καὶ πολλὰ κίς Δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου κατὰ
πεμφθεῖς εἰς ἐπὶ σκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅσπερ ἦδη ἐμ
ἄετ' ἢμ' συμπαραστῆκαμεν αὐτῷ· καὶ συνανούφιζον τὸν κα

putati loqueris, de portione enim & non de Venere talia
sunt. M. Et ipsa incōsulte hęc me interrogabat: iō nō
molestē adcipe: neq; puta te minus hīturā/si q̄piā et
simplicit̄ rīdi. S; in teā q̄ loquimur/ nūc mltū (huic
procedentes/diuellimus nos a stellis: & fere circa
Phrygiā sumus. Ego yō & Idam video/ & Gar
garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ip̄m quoq;
vestrū iudicem Paridem. IV. Vbi est? non
enī mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno/ad leuam
vide: non ad summitatē montis: ad latus ubi
antrū & gregem vides. IV. Sed non video gre
gem. M. Quid ais? Non vides bucculas s; m meū
hunc digitū/ex medijs petris procedentes: &
quendā ex scopulo decurrentē/pedum habentem: &
prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
Video nunc. Vtiq; ille est. M. Sed ille. Quoni
am yō ppe sumus: ad terrā (si visus fuerit) cōsistentes
proficiscamur: ne turbemus ip̄m/superne de impro
viso deuolantes. IV. Bene dicis. & sic facimus.
Postq; yō descēdius: oportunū tibi venis/pcedē et
monstrare nobis viā. tu enī (ut verisimile est) experta
locum/sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchis
sen. Ve. Non multū Iuno/his tristior scom
matibus. M. Verūtāmē ego vos ducam. etenim
ip̄e versatus sum in Idā / qñ lupi amabat adulescentē
phrygiū: & sepe huc veni ab illo de
missus: ut specularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat/si volauī cū ip̄o: & parit̄ subleua
h (bam for

λόν· και ἐίγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν
ἀνὴρ πασεν· ὁ μὲν γάρ τότε ἐτύχε σὺριζῶν πρὸς τὸ ποίμ-
νιον· κατὰ πτόμενος δὲ ὕπαισθεν αὐτοῦ δὲ ζεύς, κούφως μά-
λα τοῖσι δυννὶ περιβαλὼν, καὶ τῷ σόματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφα-
λῇ τιάραν δακῶν, ἀνέφερε τὸν πύθια τεταραγμένον καὶ τῷ
τραχηλῷ ἀπὸ στραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα· τότε εὖν
ἐγὼ τὴν ρύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γάρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
θέου· ἀλλὰ γὰρ ὁ δαιτυπὴς δυτοσὶ πλωσίῳ, ὥς ἐπρὸς εἰ-
πομεν αὐτόν· χαίρει δὲ βοῦκῳ· παρὶς· νῆ καὶ σὺ γε ὦ νεα-
νίσκε· τίς δὲ ὡν δέυρο ἀφίξαι πρὸς ἡμᾶς ἢ τίνας ταῦ-
τας ἄγεις εἰς γυναικας ἢ ὧν χάρις ἐπιτίθειαι ὄρεσιν· ἢ
δύτω γε δύσας καλᾶς· ἐρ· ἀλλ' οὐ γυνῶντες εἰσὶν· ἢ ῥα
δὲ ὦ παῖρ, καὶ Ἀθηναῖον, καὶ Ἀφροδίτην ὄρεας· καὶ μέ τὸν ἔρ-
μην ἀπέσειλεν δὲ ζεύς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ τοῦ χριῶς καὶ μή
δέδωθι· χαλεπὸν γὰρ ἔνδεον· κελύει δὲ σε δίκας ἡ γῆ
δαί τοῦ λαλλοῦς αὐτῶν· ἐπεὶ δὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γυνῶσιν ἐπιβλέπων τοῦ δ'
ἀγῶνος τὸν ὄβλον εἰσὶν ἀναγνούς τὸ μῆλον· ἀλλ'· φῆ-
ῖδω τί καὶ βούλεται· ἢ καλὴ φησι λαβέτω πῶς ἂν οὐκ ἴδῃ
πῶς ἔρμῃ, ἀντιθεῖν ἐγὼ δὴ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἀγροίκου ὦν,
δικασὴς γενέσθαι παραδοξοῦ θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ
βουκόλον· τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἀβρῶν μῶλλον καὶ
ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἴγα μὲν οἰγὸς ὅσποτέρα ἔκαλλίων,
καὶ δάμαλις ὅλῳ δαμάλειος τόκ' ἂν δικάσαιμι κατὰ
τὴν τέχνην· αὐταὶ δὲ πᾶσαι τε δμοίως καὶ καὶ, καὶ οὐκ οἶ-
δ' ὅπως ἀντιστῶ ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἐπὶ τὴν ἐτέραν μεταγῆναι
τὴν ὅτιν ἀποσπάσας οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως,
ἀλλ' ἐνδοῖα ἂν ἀπείρῃσι

mosum. & utiqꝫ memini: ab hac petra ipsum
furripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o-
uile, Deuolans ꝑo post ipm lupiꝝ, leniter val-
de unguibus circumuolans: & ore supra ca-
put tiaram mordens: sustuli pueꝝum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coēpi. deiecerat em̄ ipsam pre-
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo-
quamur ipm. Salue bubulge. P. Et tu quidem iu-
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vt qꝫ
ducis mulieres? non em̄ idoneꝫ sꝫ in montibꝫ versari
adeo pulchrꝫ: Mer. Non mulieres sunt, lunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides. & me Mer-
curiū misit lupiꝝ. Sed pꝑt quid tremis & pallefcis? ne
time, molestū em̄ nihil est. lubet autē te iudicem es-
se pulchritudinis iparꝫ. Qñqdē em̄ ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū omitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit, pulchra ait/accipiat. qꝫ pacto igitur do-
mine Mercuri, possē ego mortalꝫ ipe et agrestis exñs/
iudex fieri iopinatꝫ speculatiōis, maioris qꝫ qꝫ ptineat
bubulcū: egdē talia iudicare/delicatorꝫ magis est (ad
urbanorꝫ. At ego capra ne capra sit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex
arte. Hꝫ ꝑo omnes ꝫque pulchrꝫ sunt: necꝫ no-
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em̄ vult ituitus abstineꝫ facile:
sed ubicūqꝫ inheserit

τὸ πρῶτον, τοῦτο ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἔσται καὶ καὶ ἐπ'
ἄλλῳ μεταβῇ, καὶ οὐκ εἶναι καλὸν δεῖν, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῶν πλινθίων παραλαμβάνεται. καὶ ὅλως περιέχου-
ταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλην περιείλκε με, καὶ ὅχι,
δομαὶ ὅτι μὴ καὶ ἡ πόσις ὥσπερ δ' ἄρτος ὅλως βλέπειν θέ-
ναμαι τῷ σώματι. δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικασθῇ, πα-
σαις ἀποδύουσιν τὸ μῆλον. καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τόδε ταύτην με-
εἶναι συμβέβηκε τοῦ δι' ὃς ἀδελφὴν καὶ γυναικα, ταῦτα
δὲ θυγατέρας. πῶς οὖν ἐν χαλεπῇ καὶ δυνάτῃ κήρῳ;
Ε. οὐκ οἶδα. Πλὴν οὐχ' οἶόν τε ἀναδύναμι πρὸς τοῦ δι' ὃς
κεκλευσμένον. ΑΛΕΞ. ἐν τούτῳ δ' ἐρμῇ πείσαι. ἀντάς
μὴ χαλεπῶς ἔχει μοι τὰς δύο τὰς νενηνομένους, ἀλλὰ
μόνον τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν. Ε. δύνω-
φασί ποιεῖσθαι. ὥρα δέ σοι ἦν περαινέμεν τὸν κήρῳ. ΑΛ-
πειρασόμεθα. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δὲ πρῶ-
τον εἶδέναι βούλομαι, πότῃ ἐξαρκέσει σκοπεῖν ἀντάς
ὥς ἔχουσιν, καὶ καὶ ἀποδύσαι δέκῃ πρὸς τὸ ἀκριβέστερον
ἐξετάσεως; Ε. τοῦτο μὲν σὸν ἂν εἴη τοῦ δικαστοῦ καὶ
πρόσαυτε δ' ἐπὶ καὶ θέλω. Π. δ' ἐπὶ καὶ θέλω; τυμνάσθαι,
δεῖν βούλομαι. Ε. ἀπόδυντε δ' αὐταί. σὺ δ' ἐπισκόπει.
ἐγὼ δ' ἀπεστράφημ. ΑΦΡΟ. νολῶς δ' παρὶ καὶ πρώτη γε
ἀποδύσομαι, δ' ὥσ' ἡμῶν ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὡλέ-
τας λευκάς, μηδὲ τῷ βούτῳ εἶναι μέγα φρονῶ. ἐπίσκο-
σε εἶμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλῇ. ΑΘΗ. μὴ πρότερον ἂν
τὴν ἀποδύσῃ δ' παρὶ, πρὶν ἂν τὸν κέστον ἀποθῇται. ΦΑΡ-
ΜΑΚΙΟΣ γὰρ ἐστίν, μὴ σε καταγοντεύσῃ δ' αὐτοῦ. καὶ τοι γε
ἐχρήμην μὴ δ' ὅτῳ κεκαλλωπισμένῃ παρῆναι, μὴ δὲ τοῦ
αὐτὰ ἐν τετραμμένῃ χρώματι καθάπερ ὡς ἀνέωσ' ἐτῶν.

primo/hoc detinet: quodq̃ p̃sens est laudat. & si in
aliud trāssert: illud q̃q̃ pulchrū videt: in illo morat̃: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi
tur mihi pulchritudo ip̃arū: atq̃ oīno capit me. & tri
stor, q̃ non ip̃e quēadmodū Argus toto aspicere pos
sum corpore. Videor itaq̃ mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Eteṃ rursus & hoc in re est. huic
esse contigit louis sororem, & uxorem: has
yo filias. q̃ pacto igit̃ yō difficile fuerit & tale iudiciū?

M. Hoc nō noui. verū nō est quare recuset̃ louis
imperīū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̃as
non difficiles saturas mihi geminas deuictas: si
tm̃ oculorū deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturas. Tēpus yō icūbit tibi nūc exeq̃ndi iu
Tētemus. qd̃ em̃ agat quis? Illud yō pri⁹ (diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ipsas
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
īdaginē? M. Hoc qd̃ ad te ptinebit: qui iudex es.
īpera q̃dcūq̃ velis. P. q̃dcūq̃ & volo? Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yō cōtemplare.
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cognoſcas, q̃ non solas habeo ul
nas cādidas: neq̃ bouinis ocul̃ p̃dita, mltū gloſior. eq̃
sum oībo similiē pulchra. Min. Nō prius i⁹ (liter
psam exueris Paris, anteaq̃ cestū deponat (incan
tatrix em̃ est) ne te incantauerit p̃ ip̃m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̃
oblitam fucis, haud aliter q̃ fornicā. (tot & tāis

Cestus
Veneris
hor est
Cingulum

ραμτινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν. π. εὐ λέ-
γουνσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀποθου. ἀφρο. τί οὐμ ὀνχι
καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τὴν κόρυν ἀφελούσα, τίλην τὴν κεφαλὴν ἐπι-
δεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν δικαστὴν φο-
βείσῃ; ἢ δέσπας μὴ σοὶ ἐγγέχεται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀφθαλ-
μῶν, ἄνευ τοῦ φοβεροῦ βλέπομενον; ἀθρ. ἰδοὺ σοὶ ἡ κόρυς
ἀὕτη ἀφίρηται. ἀφρο. ἰδοὺ σοὶ καὶ ὁ κεστός. ηρ. ἀλλ'
ἀποδυνσόμεθα. π. ὦ Ζεῦ, τεράστια τῆς θείας, τοῦ κάλλους,
τῆς ἡδονῆς. διὰ μὲν ἡ παρθένος; ὥς δὲ βασιλικὸν αὐτῇ
καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, ἢ ἀλκῶς ἄξιον τοῦ Διὸς, ὅς γ' αὖ
ἡδέως καὶ γλαφυρόντι, ἢ προσαγωγὸν ἐμὲ δίασεν. ἀλλ'
ἡ δὲ μὲν ἄλυσ' ἔχαστῃς ἐνλαυμονίᾳς. ἐξ ἀοκῆς δέ, ἢ ἰδὲ
καὶ ἐκαστῇ ἐπισδίδειν βούλομαι, ὥς νῦν γε ἀμφιβλόσσειμι,
καὶ ὀνκ' οἶδα πρὸς δ' τι καὶ ἀποβλέψω πάντῃ τὰς ὀφείας πε-
ρισσώμενος. α. οὕτω ποιῶμεν. π. ἄσπετε οὐμ αἰ δαίνο, σὺ
δὲ ὦ ηρ. περιμένει. η. περιμένω, κ' ἀπειδάρκ' ἀκριβῶς
ἴδω, ὥς σοι τ' ἄλλα ἔδῃ σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοὶ τὰ δῶρα
τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἢ γὰρ με ὦ πάρι δικάσῃς εἶναι κα-
λὴν, ἀτάσῃς ἔσθ' τῆς Ἀσίας δεσπότῃς. π. ὀνκ' ἐπὶ δῶ-
ρις μὲν τὰ ἡμέτερα, πλήν ἄλλ' ἄσπι πεπράζεται γὰρ
ἄσπερ' ἀνδρῶν. σὺ δὲ πρόσσιθι Ἀθηνᾶ. ἀθρ. παρέσθ' ἡ σοὶ.
καὶ ταῖς με ὦ πάρι δικάσῃς καλὴν, οὐποτὲ ἡττώμ' ἄπει ἔκ-
λεσθ' ἡ, ἀλλ' αἰεὶ κρατῶν. πολέμισθ' ἡ γὰρ σὲ καὶ νικηφόρον
ἀπεργάζομαι. π. οὐδὲν Ἀθηνᾶ δέ μοι πολέμον καὶ μά-
χης. εἰρήνη γὰρ, ὥς ὅρῳ, τα νῦν ἔσχευ τὴν φρυγίαν τε καὶ
λυδίαν, καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρός ἀρχή. θάρ' ἔρει
δὲ, οὐ μειονεκτικὸς γὰρ. κ' ἂν μὴ ἔσθ' ἡ δῶρα σ' δικάζω-
μεν. ἀλλ' ἐν νῦν ἔδῃ καὶ ἐπίδου τὴν κόρυν

riā q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demonstrari. P. Bñ di
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerua galeā remouēs, tenue caput de
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter
res? An times? ne arguat glāucedinem oculo
rum, si intēritus aspiciat? Min. En, tibi galea
īpa aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O lupi? portētū visiōis, o p̄chritudiez,
o voluptatē. Quā qdē virgo Min. q̄ ūo regiū qdā
& venerāde icedit: & vere digna ē loue: aspe
(luno
iucūdo ac benigno qdā: blādeq; s̄brisit. S; (ctu p̄ide
iam satis habeo sc̄licitatis. Si videt, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄ nūc quidē ābiguus sūt
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duę, tu
ūo luno mane. I. Maneo, & postq̄ me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare. si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt:
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer̄ (ueris eē pul
na q̄ nobis accedēt: ver̄ alia cōiecturā faciēt (te do
q̄ videbunt. Ver̄ tu accede Miner. Mi. Ad sū tibi.
Et postq̄ me o Paris, iudica ueris pulchrā: nūq̄ victus
pugna: s; sp̄ vicēs, bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax em̄ (ut vides) nūc hab; Phrygiā & (& pus
Lydia;: & sine belle nobis ē patrię p̄cipatus. Cōfide
ūo, nō minus habebis, equidē nō pp̄ dona iudicabi
mus, Sed induere nunc: imponeq; galeam.

ἰκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρῆκα καιρὸς· Ἀφ·
αὐτῇ σοι ἐγὼ πλυσίον, καὶ σκόπει καὶ ἐν ἄκρι βῶς μιν ἐν
παραστρέχωρ, ἀλλ' ἐνδιστρίβωμ' ἐκαστῶ τῶν μελῶν· εἰ δέ
θέλεις ὧ καλε, καὶ τάδε μου αἰσούσιν· ἐγὼ γὰρ παλαιὸν
ῥῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁπδοῖον ὄντα ὧ δα, εἰ τίνα ἔτε
ρον ἢ φρὺγία τρέφει· μοι καριζω μέν τοι κάλλος· αὐτῶμαι
δὲ τὸ μὴ ἀπολγῶντα τοὺς σκοπέλους· καὶ ταυτασί τας πέ
τρας κατ' αὐτὴν ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρί
μιν· τί μέν γάρ σὺ ἀπολαύσεις τῶν ὄρων; τί δ' ἀμείψ
ναιτο τοῦ σου κάλλους αἰ βόας; ἔπειτα δὲ ἔδωκε σοι γεναί
μην ἐναι, μὴ μέν τοι ἀγρηκόν τινα καὶ χωρίτιν, οἷαι κατὰ
τὴν ἰδὴν αἰ γυνῶκεσ, ἀλλὰ τίνα ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἢ Ἀργί
ων, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ Λακωνίων· δία περ ἢ ἑλένη ἐστὶ νῆα,
καὶ καλὴ, καὶ κατ' ὀνδερ ἐλάττωρ ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγισ
τον, ἐρωτικὴ· ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεοῖσι τό τε, οἷα
ἐγὼ, πάντα ἀπολυποῦσσι, καὶ παρὰσχάσῃ αὐτὴν ἐκδο
τομ' ἔτεται καὶ συνοικήσει· πάντως δὲ καὶ σὺ αὐτοκόσσι
περὶ αὐτῆς; π· ὀνδερ ὧ Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἀμεί
κούςαι μί σον τὰ πάντα διηγούμενισ· Α· αὐτὴ θυγάτηρ
μέμ' ἐστὶ λήδας ἐμείνισ τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν δὲ Ζεὺς κατέστη
κύκνος γερόμενος· π· ποία δὲ τίς τὴν δὴμ; Α· λεν
καὶ μέν, δία μ' ἐκός ἐκ κύκνου γεγενημένην· ἀπολὼν δὲ, ὥς ἐμ
ὧ τραπεῖσα· γυμνάσῃ τὰ πολλὰ καὶ παλαισι κη, καὶ οὕτω
δὴ τί περισπούδαστος, ὥς τε καὶ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσ
θαι τοῦ ἐμσέως, ἄφορον ἔτι ὑπερῶσαντος· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
περ εἰς αὐμὴν κατέστη, πάντες δι' ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
τὴν μινεῖαν ἀσπέντησαν· προεκρίθη δὲ μὲν ἑλάως τοῦ πελο
ποδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ σοι καταπαράξομαι τὴν γὰ

sufficientē em̄ vidi te. Venerē adesse tempus est. V.
 Ip̄a tibi ego p̄pe sū. cōtēplare undiq̄q̄ diligēti. nihil
 omittens: sed imorans unicuiq̄q̄ membrorū. Si vero
 vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim vi
 dens te iuuenem p̄schrū qualē vix noui, si alte
 rū Phrygia nut̄iat. bt̄m ꝑo te reddā p̄schr̄tudine. Cō
 ꝑo hoc: q̄ nō relinquēs scopulos & hāsce p̄e (q̄ror
 tras/in urbe viuis. equidē corrupis formā in soli
 tudine. Quid em̄ tu frui q̄aeas mōtibz: qd̄ deniq̄ cu
 rant tuā pulchritudinē boues? Deleteret nāq̄ iā te ux
 rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
 Ida mulieres sūt: sed quandā ex Grēc̄ia, Argo,
 vel Corintho: aut certe Lacenā, q̄l̄ Helena est iuuenis
 & pulchra, nihilq̄q̄ minor me. Et hoc maxi
 mum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: noui
 ego: omnia relinquet: & lētam se tra
 dens/sequet̄: & cohabitabit. Nū ꝑo audieris nō nihil
 de ipsa? P. Nihil Venus. Nunc ꝑo iucunde au
 direm, te omnia narrante. V. Hęc filia
 est Ledæ illius pulchrę, ad quā Iupiter deuolauit
 cygnus factus. P. Quas ꝑo ip̄a ē aspectu? V. Cā
 dida, quēadmodū verisile est eē ex cygno p̄genitā, te
 ouo p̄ducta: exercēs se sepe: & lu (nera deniq̄: & in
 utiq̄ affectabilis: ut & bellū p̄p̄t ip̄az (ctatrix. & adeo
 Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. verē em̄ (fuerit
 q̄ ad florē etatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
 desponsationē obtulerūt se. Dolectus ꝑo (uorē ad
 ponelo gñe. Attē si velis, ego (Menelaus ex Pelo
 i (tibi p̄ficiā nu

μοι· π· πῶς φησὶ τὸν τῆς γέλαμμενός· Δ· νέος εἰ
σύ καὶ ἄγριος· ἐγὼ δὲ οἶδα ὥς χρητὰ τοιαῦτα δρᾶν·
π· πῶς; ἐδέλω γάρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι· Αφρο· σύ μὲν
ἀποδμῆσεις ἐπὶ θεῶν δὴ τῆς ἑλλάδος· καὶ εἰδὼς ἀφί-
κη ἐς τὴν λακεδαίμονα, ὁφείτῃ σε εἰς ἑλάν· τί νυντεῦθεν δέ
ἐμὸν ἂν εἴη τὸ ἔργον; ὥπως ἐρασθήσεται σὺν, καὶ ἀκολον-
θήσει· π· τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἀπίστον εἶναι μὲν δοκεῖ, τὸ ὅσον
λιπούσαρ τὸν ἄνδρα, ἐβελῆσαι βαρβαρῶν καὶ ξένων συνεκ-
πλεῦσαι· Αφρο· δαῖρ' εἰ θούτον γε ἔνεκα παῖδε γάρ μοι
ἐστὸν δύω καλῶ· ἴμερος, καὶ ἔρωσ, τοῦτω σοι παραδύσω
ἡγεμὺν τῆς ὀλοῦ γεννησόμενῳ, καὶ ὁ μὲν ἔρωσ ὀλῶσ πα-
ρελθὼν ἐς αὐτὴν, ἀναγκάσει τὴν γυνῶκα ἐρᾶν, ὁ δ' ἴμερος
αὐτῷ σοὶ περιχυνεῖς τοῦτ', ὥπως ἐσίρῃ μετόν τε, θήσει καὶ
ἐράσμιον· καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δεισόμεναι καὶ τῶν κα-
ρίτων ἀκολουθεῖν, ἄψαντες αὐτὴν ἀναπείσομεν· π· ὥπως
μὲν τόχα χωρήσει ἄνθρωπος ὃ Ἀφροδίτῃ· πλήν ἐρῶ γε ἡδὴ
τῆς ἑλένης καὶ οὐκ ἂν δ' ὥπως, καὶ ὀρᾶν αὐτὴν ὁμοίαι, καὶ
πλέω ἐνθὺ τῆς ἑλλάδος, καὶ τῇ σπάρτῃ ἐπιδιδίμῳ, καὶ ἐπ' αἰ-
νεῖμι ἔχωρ τὴν γυνῶκα, καὶ ὀχθαμαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποιῶ· Αφρο· μὴ πρότερον ἐρασθῆς ὃ παρὶ, πρὶν ἐμέ-
τῃν προμνήστρια καὶ νικηφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, καὶ ἔορ-
ταίρειν ἅμα καὶ τοὺς γάμονα, καὶ τὰ ἐπινῆκια· πάντα
γὰρ ἐνεστί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ
μυλου πρίασθαι· παρὶς· δέδοικα μὴ μὲν ἀμειψέσθαι
μετὰ τὴν κρίσιν· Αφροδίτῃ· βούλει ἐπομόσομαι; πα-
ρὶς· μὴ δαμάσω· ἀλλ' ὑπόσχον πάλιν· Αφροδίτῃ· ὑπὶ
σχενοῦμαι δὴ σοὶ τὴν ἑλένην

ptias. P. q̄ pacto ais, eius q̄ iā nupta ē? V. Iuueis et
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.
P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut specul̄ris Gr̄ciā. & postq̄ puene-
ris in Spartam/ videbit te Heler̄. Tū vero
mei fuerit operis, quō amore capiat̄ tui: & sequa-
tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̄: vt de-
serat virū: velitq̄ barbaro ac hospiti iungi
nauigio. V. Confide. huius rei causa pueri mihi
sūt duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄beba-
duces vię futuros. & Cupido prorsus ac-
cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Desiderium
tibī p̄li imissus, si qd̄ in te est desiderabile, ponet &
amabile. Ip̄a yō astans/ rogabo & Gra-
tias ut sequant̄: oēs q̄ sic ei p̄suadeamus. P. Quō
forsitan procedat incertū est Venus, verū amo iam
Helenā: neq̄ noui quō: & itueri ip̄a; mihi videor: na-
uigoq̄ statim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄fiscor: ac ar-
deo habere mulierē: & tristor q̄ non omnia hæc
facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me
& spōdēdi mediaticē, et nuptiarū ducē d̄signaueris iu-
dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob̄, sūp̄adeē: se-
lebrareq̄ parit̄ nuptias & p̄mia victoriæ. omnia
em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc
pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris
post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa-
ris. Nequaq̄, sed promitte rursus. Ve. Pro-
mitto utiq̄ tibi Helenam

παράδωσεν γυνῆκα, καὶ ἀκολούθεισιν γε ἔπ' αὐτόν, ἢ ἀφί-
ζεσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν Ἱλίον, καὶ ἀπὴν παρέσομαι, καὶ
συμπεράσω τὰ πάντα· π· καὶ τὸν ἔρωτα, ἢ τὸν ἴμερον,
καὶ χάριτας ἄξεις· α· θὰς' ῥει, καὶ τὸν πόδον, ἢ τὸν ἔ-
μέναιον πρὸς τοῦτο· παραλῆχομαι· π· οὐκοῦν ἐπὶ τού-
τοις δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῦ τοῖς λάμβανε·

καὶ ἄρεωσ, καὶ ἔρμου, ΑΡΕΣ·
ἦκουσας δ' ἔρμῃ, δῖα ἠπεύλυσεν ἡμίρῳ Ζεὺς, ὥς ὑπερο-
πτικὰ καὶ ἀπίθανα· ἦν ἐδωλίσω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ σείράμ καθίσω, ὑμεῖς δ' ἦν ἀποκρεμασθέντες κατα-
σπαρ βιάσθε με μάτῃς πονήσετε· οὐ γὰρ δὴ καδελκύσα-
τε· εἰ δέ ἐγὼ θελήσαιμι ἐνελκύσαι, οὐ μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ
τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεφρίω· καὶ
τ' ἄλλα δ' ὅσα καὶ σὺ δοῖν κοῖας· ἐγὼ δέ οἱ τί μὲν καθ' ἐμ' ἅπαν-
τα ῥά μείνον καὶ ἰσχυρότερόν ἐστιν, οὐκ ἂν ἀρνηθεῖν, ὁμοῦ
δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρῆσειν αὐτόν
κ' ἂν τὴν γῆν κ' ἂν τὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πείσ-
θειν· ε· ἐνφύμει δ' ἄρεσ· ἐν γὰρ ἀσφαλές λέγειν τὰ τοι-
αῦτα, μὴ καὶ τί κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φληναρίας· α·
οἶε γὰρ με πρὸς πάντα· ἂν ταῦτα εἰπέιν· οὐκὶ δέ πρὸς
μόνον σε· ὅρ' ἐχευμθεῖν κ' πισάμην· δ' γοῦν μάλιστα γελοι-
ον ἐδὸξέ μοι ἀκούοντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν ἀνναί-
μην σιωπῆσαι πρὸς σέ· μέμνημαι γὰρ ἐν προ πολλοῦ δ'
πότε οὐ ποσείδωρ, καὶ ἦ ἧρα, καὶ ἦ Ἀθηνᾶ ἐπανασάντες ἔπε-
βύλευσαν ῥηνδῆσαι αὐτόν λαβόντες, ὥς παντοῖος ἦν δέ
διαῖς, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας· καὶ εἰ μὴ γεῖν θέτις κατελθί-
σασα ἐκάλεισεν αὐτῷ σύμμαχον βριάρεωρ ἑκατό' ὅχειρα ὄν-
τα, κ' ἂν ἐδέδετο αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ· ταῦτα λογιζο-

traditurā me tibi uxore: & q̄ seq̄ curauero ip̄am si fac
nire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunq̄d Cupidinē/ Desideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Desideriū/ & Hy
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: Ideoq̄ adcipe.

21 Mars. & Mercurius. MARS.
Audisti in Mercuri, q̄lia miatus est nobis Iupit̄: q̄ sup
ba & absurda? Si voluero ait, ego ex cœ
lo catenā demittam: vos v̄o si suspēsi huic/ detra
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor
tis. Si v̄o ego voluero sursum trahē nō solū (sū trahē
trā sū & mare cōuehēs/ in sublime ferā. & (vos/ s̄ et
alia q̄cūq̄ & tu audiuiisti. Ego v̄o, q̄ cū unoq̄q̄ signu
sit melior & fortior, nō negaueri. verē (lati collatus,
tñ tot & tantis p̄stare: ut nō grauitate vincamus ip̄z /
etiā si terrā/ etiā si mare adiunxerimus, non cre
dideri. Mer. Bona verba Mars. nō em̄ tutū ē dice
lia. ne & aliqd fortiamur ob petulantia. Ma. (re ta
Num putas me apud oēs hęc dicere? Imō v̄o ad
te folū: quē loquēdo cōtinentē sciebā. q̄d igit̄ maxime
culū visum est mihi audiēti in minas/ nō pos (ridi
sum tacere apud te. Memi em̄ nō ita m̄sto ante quan
do Neptunus/ Iuno/ & Minerva insurgentes, machi
nati s̄. cōprehensū ip̄z in vincula cōijcere: q̄nto p̄e for
midarit. & id tres dūtaxat Deos. & nisi Thetis misera
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
et em̄ ligatus eēt ip̄o cū fulmīe & tonitru. Hęc reuol

μένω ἐσθλὴ μοι γὰρ ἐπὶ τῇ καλλιρραμοσύνῃ αὐτοῦ·
σιώπῃ· εὐφύμει· οὐ γὰρ ἀσφαλέσ' οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε
μοι ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

κβ'

πανός, καὶ Ἑρμοῦ.

ΠΑΝ·

χαίρε δὲ πάτερ Ἑρμῆ· Ἑρ· νῆ καὶ σύ γε ἀλλὰ πῶς ἐγὼ
σοὸς πατήρ· π· οὐχ ἔκλυλ' ἡνίοσ' Ἑρμῆος ὡς τυχεύεις·
π· καὶ μάλα· πῶς οὐμ' ἡνίοσ' ἐμὸς εἶ· π· μοι χιρίδιός
εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γεγόμενος· π· νῆ Δία, τράγον ἴσως τι
νόσ' μοι χεύσαντος ἄγ' α· ἐμὸς γὰρ πῶς κέρατα ἔχωμ, καὶ
ῥῖνα τοιαύτην, καὶ πύγων αλασίον, καὶ σκέλη διχελὰ καὶ
τραγικά, καὶ θυράμ' ὑπὲρ τὰς πυχὰς· π· δ' ὅσα ἄμ' ἀπο-
σκώψῃς εἰς ἐμὲ δὲ σεαυτοῦ υἱὸν δὲ πᾶτερ, ἐπονείδιστον
ἀποφαίνει, μᾶλλον δὲ σεαυτόν, ὅς τοι αὐτὰ γεννᾷς καὶ παι-
δοποιεῖς· ἐγὼ δὲ ἀναίτιος· π· τίνα δὲ καὶ φῆς σὺν με-
τέρα· ἢ πον' ἄλαστον ἄγ' α μοι χεύσας ἔγωγ'· π· οὐκ ἄ-
γ' α μοι χεύσας, ἀλλ' ἀνάμνησιν σεαυτὸν εἰς ποτὲ ἐν Ἀρκα-
δίᾳ παῖδα ἐλευθέραν ἐβιάσσω, τί λακωντὸν λακωνόζην
τεῖς, καὶ ἐπιπολὺν ἀπορέεις· τὴν ἱκαρίου λέγω πινελόπην·
π· εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη ἄντ' ἐμοῦ τράγω σε δ' μοι οὐμ' ἐ-
τεκεν· π· αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοὶ ἔρω· δ' τε γὰρ με ἐξέ-
πεμπεν ἐπὶ τὴν Ἀρκαδίαν, δὲ πᾶσι, μήτηρ μέμ' σονέφει, ἐγὼ
εἰμι πινελόπη ἡ σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸς
ἔχωμ Ἑρμῆν τὸν μαίᾳς τὸν Διός· εἰ δὲ κερὰσ φέρος καὶ τρεῖς
γυσελῆς εἶ, μὴ λυπεῖτω σε· ὁπότε γὰρ μοι συνῆν δὲ πατήρ
δ' σοὸς τράγω ἐαυτὸν ἀπεῖκασεν ὥς λαῶι, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μοι οὐς ἀπέβησ' τῷ τράγω· π· νῆ Δία, μέμνημαι ποικίλας
τί τοιοῦτον· ἐγὼ δὲ οὐμ' δ' ἐπὶ κάλλει μέγα φρονέωμ, ἔτι ἀγένης
οὐς αὐττὸς ὡρ' σὸν πατὴρ κενύσασμαι, καὶ γέλωτα ὀφλήσω.

uenti/libebat mihi ridere ob iactantiā ipsius. Mer.
Sile. Bona verba. non em̄ tutū est tibi dicere: neq; mi
hi audire talia.

22

Panis. & Mercurij.

PAN.

Salve o pat̄ Mercuri. M. Et tu qdē salve. s; quō ego
tuus pat̄ sum? P. Nōne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime, q̄ pacto igit̄ filius meus es? P. Il
sū ex amore tibi factus. M. Per louē, for̄ (legitū
ius mēchātis cū capra. n̄ deus em̄ quō cor (sit an alicu
us, nasū talē, barbā hirtā, tibias b̄sfidas (nua hēat filis
hirsutas, p̄inde caudā sup̄ nates. P. Quot cōui (&
cia congesseris in me tuū filiū o pat̄, vituperabilem
dem̄rādo: magis teip̄3 cōtamināt, q̄ tales generas gna
tosq; pcreas. at ego culpa vaco. M. Quā v̄o ais tu
trē: vel ubi latui/qñ cū capra rē haberē e? (am mas
pra mēchatus es: s; cōmisceſ tecū si (go? P. nō cū ca
dia puellā liberā violaueris: qd mordēdo (alñ i Arca
ris: & tandē dubitas? Icarī dico Penelopē. (digitū q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te sifem pe
perit? P. Ip̄ius sermonē tibi dicam. Quādo me es
misit in Arcadiam: o fili, mat̄ quidē tua ait, ego
sum Penelope lacena: patrē cognosce deum
hñs Mercuriū Maie & Iouis filiū. Q; v̄o corniger hir
tusq; tibias es/ ne moleſtet te, qñ em̄ mihi cois. (su
ille tuus, hirco seip̄3 sifē3 fecit, ut lateret: & (bat pat̄
misicedis hirco. M. Per louē, memi me (ob hoc si
tale qd. Ego igit̄ q ob p̄ſchritudinē magnū sa (fecisse
birexñs, tuus pat̄ vocabor: & risū (piēs, adhuc ibe
(captabo

*Memini
Maie & Io
nis filij*

παρὰ πᾶσι τῶσι τῷ ἔνθα αἰδία· π. καὶ μὴν ὃν κατὰ σῶμα
νῦν σὲ δὲ πάτερ· μόνος μὲν γάρ εἰμι, καὶ σιγῇ πᾶν κα-
ταρῶν, καὶ ὁ Διὸν σὸς οὐδὲν ἐμοῦ ὄντων παῖς ἐμὴν δύναιται, ἀλλὰ
ἐπὶ τῶν καὶ θιασώτων περὶ αἰετῶν καὶ ἡγευμάτων ἀντὶ χοροῦ·
καὶ πᾶσι πομπῶν δὲ ἐξ ἑστέασι δὲ μου ὅπως αὖτε γένηται καὶ
ἀνὰ τὸ παρθένοιον ἔχω, πᾶν νόσση· ἄρχαυ δὲ καὶ τῆς Ἀρκ-
αδίας ἀπαύσας, πρώην δὲ καὶ Αἰθιοπίας συμμάχους ἀντι-
κρίψασα ἐμὴ μαρτυρία, ὥστε καὶ ὁρίσταις ἐμὴν ἡρέθη μοι τὸ νῦν
τῷ αἰετοπόδι σπύλαιον· ἢ τῶν ἐς Ἀθήνας ἔλθεις· εἴς τῃ δὲ
συνέξει τοῦ παντός ὕνομαι· Ε. εἰπέ δὲ μοι, γέγονε καὶ
παρ' ἡμῶν τούτου γὰρ ὅμαι καλοῦσί σε· π. οὐδ' αὖτως δὲ πᾶ-
τερ, ἐρωτηνός γάρ εἰμι, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνὸν μὲν
Ε. τῶν αἰετῶν ἀνὰ τῷ ἐπιβοῶντι· π. σὺ μὲν σκώπτεις
ἐγὼ δὲ τῇ τε χηδὶ καὶ τῇ πύτνι σύνειμι, καὶ ἀπάσας τὰς
τοῦ Διωνύσου μαινάδας, καὶ πάντας πομπὰς μου πρόσθεν
τῶν· Ε. ὁσθα δὲ μὲν δ' τι χαρὶς καὶ τέκνον, ταπρῶτα αἰ ταῦτά
μοι· π. πρόσταττε δὲ πάτερ, καὶ εἰς δὲ ἴδωμεν ταῦτα·
Ε. καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονου· πατέρα δὲ ὄρα καὶ
καλέσθαι με ἀκούοντός γε τῆνός.

ΚΥ. Ἀπολλωνος· καὶ Διονύσου· ΑΠΟΛΛΩΝ·
τί ἂν λέγαιμεν δὲ μοι μνηστῆρας δὲ Διόνυσος, ἀφ' ἑλφοντος ὄν-
τας ἔρωτα, καὶ ἑρμαφρόδιτον, καὶ πρίατον ἀνομοῖον ὄν-
τας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπιπιδεύματα· ὁ μὲν γὰρ πᾶν κα-
λός, καὶ τοξότης, καὶ δύνάμις ἐμὴν μικρὰν περιβεβλημένος
ἀσώτων ἄρχων· ὁ δὲ θῆλυσ καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφιβο-
λός τῇ ὁψί, οὐκ ἂν διακρίναις εἴτ' ἐφ' ἑβός ἐστιν, εἴτε καὶ
παρθένο· ὁ δὲ καὶ πᾶσα τοῦ ἑνταρξοῦς ἀνδρὶ κός ὁ πρία-
τος· Δ. μὴ μὲν θαυμάσῃς δὲ Ἀπολλὸν ὃν γὰρ ἡ Ἀφροδίτη

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecori fue-
re tibi pat̄: musicus etem̄ sum: & fistula ludo m̄strū cō-
cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
socium choreę fecit me: & duco ipsi chorum.

Venit̄ ouilia si spectaueris mea/ q̄t circa Tegeā/ &
supra Partheniū h̄eo: valde miraberis. Impero ȳo Ar-
dię totę. Prius ȳo & Atheniēlibz auxiliatus/ sic (ca-
strēnue rē gessi i Marathone: ut & p̄mū erectū sit m̄-
sumitate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: scis (hi in
cū illic Pan nomē h̄eat. M. Dimihi: duxis (es q̄q̄
Pan: lā em̄ hoc (ut puto) iuitabūt tē. P. (sti uxore
er, amator em̄ sū: & nō amarē rē h̄ns cū (Neq̄ p̄ pa
M. Capras vicz cōscēdis. P. Tu qdē mor̄ (unica.
at ego cū Echo/ & Piti cōeo: cūq̄ omnibus (des.
Dionysij menadibus. deniq̄ valde affector ab i-
psis. M. Nosti igit̄ i q̄ gratificeris fili, primuz petēti
mihī. P. Impera pater, nos viderimus illud.
M. aggredere me: comit̄ p̄ allo q̄re, patrē ȳo vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO
Quid rei ē: dicēs ne eadē matre genitos Bacche, fr̄es
Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existe-
tes/ formas & studia gēlia h̄ntes? Hic etem̄ oīno pul-
cher, sagittarius, & vi non parua stipatus
oībz impat. Alius ȳo effœminatus, semiuir, & ābigi-
tus aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄ deceat virilis est Priap-
us. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ves-

τῇ αἰτίᾳ τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὧς
 που γε καὶ ὁμοπατέριοι πολλοὶς ἐκ μιᾶς γαστροῦς ὁ μὲν
 ἄρσιν, ἐδὲ θύλακα ὥσπερ ὑμῖς γίνονται. Δ. ναὶ ἀλλ' ἡ
 μέισ δ'μοιοὶ ἐς μὲν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν. τοξόται γὰρ
 ἄμφω. Δ. μέχρι μὲν τοξοῦν τὰ αὐτὰ ὧς ἀπολλοῦ,
 ἐκεῖνα δὲ οὐχ δ'μοιοί· ὅτι ἡ μὲν Ἀρτέμιος ζευκτενεῖ ἐν σκυ
 θαῖς, σὺ δὲ μαυτεῖν καὶ ἰᾶ τοὺς κάμνοντάς. Δ. οἷε γὰρ
 τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς σκυθαῖς, ἢ γε καὶ παρ' ἐκείνου
 ἦρτις ἔλθῃ ἀφ' ἡμετέρων τῶν ταυρῶν συνεκπλεῦσαι
 μετ' αὐτοῦ, μυσσαστομένητάς σφαγὰς. Δ. εὖ γε ἐκεῖναι πα
 οῦσαι, ὁ μὲν γὰρ τοι πρίαπος ὃ γελῶν γὰρ τί σοι λεγῶ
 μαι. πρᾶκ' ἐν ἑλαμάνῳ γινόμενος, ἐγὼ αὖ παρ' αὐτὴν τὴν
 πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεδωμένος με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῶ, ἐπὶ
 δὴ ἀνεπαυσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμέ
 νοι, κατ' αὐτάς περ μέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος
 αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Α. ἐπείρα σε; Δ. τοιοῦτόν ἐστι.
 Α. σὺ δὲ τί πρόσ ταῦτα; Δ. τί γὰρ ἄλλο; ἢ ἐγέλασθε
 Α. εὖ γε, τὸ μὴ χαλεπῶς μὴ δὲ ἀγρίως. συγγνωστὸς γὰρ
 εἰ καλὸν σε δ' τῶς ὄντα ἐπείρα. Δ. τούτου μὲν οὖν ἐνεκα καὶ
 ἐπὶ σέ ἄν ὧς ἀπολλοῦ ἀγάγοι τὴν πείραν. καλὸς γὰρ σὺ καὶ
 κομῆτης, ὥς καὶ νῆφοντα ἄν σοι τὸν πρίαπον ἐπιχειρῶσαι.
 Α. ἀλλ' ἐν ἐπιχειρήσει γε ὧς δίδυνσε. ἔχω γὰρ μετὰ τῆς
 κάμης καὶ τόξα.

καὶ ἔρμου. καὶ μαίαν.

ΕΡΜΗΣ

ἔστι γὰρ τις ὧς κῆτερ ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ;
 Μ. μὴ λέγε ὧς ἐρμὴ τοιοῦτον μὴ δέμ. Ε. τί μὴ λέγω; ὅς
 τοσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμνον, καὶ πρόσ τοσαῦ
 τας ὑπηρεσίας διασπώμενος, ἐγὼ αὖ μὲν γὰρ ἐξανασιώτα

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
 modū & ex eodē p̄re geniti, sepe ex uno v̄tre unus.
 mas/ al̄a femina p̄dit. si c̄estis & vos geniti. A. Pro
 nos s̄ses sumus: & eadē exerc̄us studiā. sagit (secto
 ambo sumus. B. Ver̄ qd ad arcū ptinet, (tarij em̄
 At illa ip̄arta: q̄ Diana hospites inf̄icit (hmōi s̄t Ap-
 thas: tu v̄o vaticinaris mederisq̄ egrotis. A. (iſ Scy-
 sororē gaudeſ Scythiis: s̄ illa & p̄parata ē (Tu putas
 si q̄s gr̄ecus pueniat aliq̄n in Taurisā/ simul nauigare
 cum ip̄o: odio prosequēs cēdes. B. Euge illa sic fa-
 ciat. Porro quid de Priapo? Ridiculū t̄ppiā tibi narra-
 bo. Nup̄ in Lampſaco eram: accesseramq̄ ad
 citatē. ille suscipiēs me/ et hospitiū p̄bēs ap̄d ip̄s: post
 q̄ cessaueramus a symposio sufficiēſ saturas
 et post hęc media nocte insurgens ille generosus:
 tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
 A. Tu v̄o qd ad hęc? B. qd em̄ aliud facerē? risi.
 A. Euge hoc nō moleste feras, neq̄ rustice, venia em̄ *Sup. 18.*
si te sic pulchrū tētauit. B. huius igiſ rei gr̄a (dignus
erga te Apollo exerceat tērationē. pulcher em̄ es tu et
comatus: ut sobrium tibi Priapum allicias.
 A. Sed non tentabit Dionysū. habeo enim cum
 coma & sagittas.

22

Mercurij. & Maig.

MERC V.

Est quis ma'ter, in coelo deus inferior me?

Ma. Ne dixeris Mer, qd istiusmodi. Mer. qd nō di-
 tot & tāta negocia hēo solus laborās, i tā mul- (cā: q̄
 ta m̄isteria distractus, Mane surgenti

σάϊρεν τὸ συμπόσιον· δέει, καὶ διασφύσσαντά τὴν ἐκκλησίαν·
αἱ, εἴτα ἐνδεήσαντα ἕκαστα, παρστάναι τῷ Διί, καὶ δια-
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμέ-
ροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἐτι κεκοιμήνον παραστάντα·
τὴν ὀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεκρὸν τοῦτον δινοχέον ἢ κερ-
νὴ τὸ νεκτὰρ ἐγὼ ἐνέχεον· τὸ δὲ πάντων θειότατον, ὅτι μὴ
δὲ νηκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέει με καὶ τότε τῷ
ἐλπίσσει ψυχολογῆν, καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ παρεσ-
ταῖν τῷ δικαστῇ· ὅτι γὰρ ἡκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
παλαίστραις εἶναι, καὶ νύκτας ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ἔρ-
τορας ἐκδιδάσκειν· ἀλλ' ἐτι καὶ νεκρὰ συνδιὰπράττειν με-
μερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆς ἀφ' ἡμέρας τέκνα παρ' ἡμέρας ἐκ-
τεροῦ ἐν ὑρανῶ καὶ ἐν ἄδου ἐσίν, ἐμοὶ δὲ καὶ ἐκαστὴν ἡμέ-
ραν καὶ ταῦτα κηρύττειν παρ' ἡμέρας· καὶ ὁ μὲν ἄλλος
μήνισ καὶ σελήνης υἱὸς ἐκ γυναικῶν λυσίωνων γενόμενος ἐνα-
χοῦνται ἀφροντίδεις, ὁ δὲ μαίαια τῆς Ἀτλαντοῦς διακονοῦ
καὶ αὐτοῖς· καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδωνοῦ παρὰ τῆς
κάδμωιν ἡλιατρὸς, ἐφ' ἣν πέπεμψέ με ἐτόμενον ὅτι πρᾶτ-
τει ἡ πύξις, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὐτοῖς ἐς τὸ Ἀρ-
γὸς ἐπισκετόμενον τὴν Δαυκίαν· εἴτ' ἐκείθεν ἐς βοιωτίαν φε-
σίην, ἐλθὼν ἐν παρὸδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδεῖ· καὶ ὄλωσ' ἀπὸ γο-
ρεῖν καὶ ἡδὴ· εἰ γοῦν μοι θνατόν ἦν, ἠδέωσ' ἀν' ἐξίωσα πε-
πράσθαι, ὥσπερ δι' ἐμὴν κακίαν λυγρύνοντες· καὶ ἐὰν ταῦ-
τα ὅ τέκνον, χρητ' ἄρ' πάντα ὑπηρετῇ τῷ πατρὶ νεανίαν ὄν-
τα, καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμψης, σὺ βεῖς ἐς Ἀργος, εἴτα ἐς τὴν
βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βροδύνων λάβῃς· ῥῆξ' ἡχοι γὰρ
δι' ἐρῶντες.

verrendū est coenaculum: sternenda curia
a. recte dein ppositis singul/ assisterē necessū ē Ioui: af-
ferre nuncia ab ipso, sursum deorsumq; toto die
e cursitate, & redeuntē, adhuc puluere r̄persū mistrat
ambrosiā, ac priusq; nouitius ille pocillator veniret
& nectar ego fundebā. Hoc v̄o oīm molestissimū: q̄
nocte dormio solus oīm: s; optet me tunc ad (neq;
Phutonē aias deducere: & mortuorū pōpē infēē: sifq;
stere tribunalib;. Nō em̄ sufficiebāt mihi diurna (assi
palestris exēdo: i cōciōib; pconē agēdo/ & (opa in
tores edocēdo: nisi p̄ hęc ad res mortuorū sif (rhe
putarer. Atq; Ledē filij in die alter (pagēdas des
nis vicib; i cēlo atq; i inferno st: mihi v̄o p unāquāq;
em̄ & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alc (dis
menē & Semeles filij, ex mulierib; miseris editi, exu
lantur ociosi: at filius ego Maie Atlantis, serui
o ipsis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone/a
Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide
rē qd ageret puella: necdū r̄spirātē, misit rursus ad Ar
gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a
it, profectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus pari
turū me negaueri mō. Si igit̄ mihi possibile ēēt, subēs
cerē: quēadmodū q i t̄ra durā szuiūt szuitutē. M. (fas
sta gnate. opz em̄ p oīa morē gerere pa (Missa facis
& nūc quēadmodū missus es, vade ad (tri iuuenes.
Boetiā. ne verbera morans capias, ira Argus: dein i
amantes, A cundi sunt em̄

Labours Mīrūij, k 3

οἷα πεπονησας ὅ τ' ἰσχυρὸν κάουσε· ἀπολώλυσας τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερσάμην ἀνά τῳ πεπνυμένῳ τὸ ἄρμα· ὅς τοι
 μὲν κατέφλεξε πρὸς γαῖαν ἐν χερσίν· τὰ δὲ ὑπὸ κρύουσι δια
 φθορῆναι ἐποίησε, πολλὰ αὐτῶν ἀποσπῶσας τὸ πῦρ· καὶ δὲ
 λῶς ὄνδ' ἐν δ' ἐν ξυμφέρει καὶ ξυνέχεε· καὶ ἐγὼ ἐγὼ ξυ
 νεία τὸ γιγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῳ κεραυνῷ, ὅνδ' ἐλεί
 χονον ἀνθρώπων ἐπέμεινε· αἶψα οὐτόν ἡμῖν τὸν καλὸν ἦ
 νίοχον καὶ διφρυάχην ἐπέποιμας· ἦλ' ἡμάρτορ ὃ ζεύ
 ἄλλ' ἀλλὰ μὴ χαλέπαινε· εἴ ποτε σὺν ἡμῖν πολλὰ ἵμεύοντι· πό
 θεμ γάρ· ἄν καὶ ἡπίσια ταλινούτορ γένεσθαι κοῖον· τε
 ὄνκ' ἡμῶσι δ' ὅς· ἐλπίτο ἀριβείας τὸ πρῶγμα, καὶ ὥς εἰ βρα
 χύτις ἐμβαίη τῆς δόδ'· οἷχεται πάντα· ἐγγύσι δὲ καὶ τῶν
 ἰππῶν τὸν θυμὸν ὥς δ' εἰ συνέχει ἀνάγκη τὸν χαλινόν· εἰ
 γάρ ἐνδοίη τις, ἀρνωάουσι μ' ἐνδύς· ὥς περ ἀμέλει καὶ τοῦ
 τῶν ἐξ ἡνέκαμ, ὅρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαϊά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίστε καὶ ἄνω καὶ καί
 τω, ὅλως ἐνθα ἐβούλοντο αὐτῷ· ὃ δὲ ὄνκ' εἴχευ δ' τι χρεῖσαι
 το αὐτοῖς· ἦλ' ταῦτα μὲν πάντα ἐπίσταμαι, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀντίειχον ἐπὶ πολὺ καὶ ὄνκ' ἐπίστενον αὐτῷ τὴν ἑλπίσιν· ἐπεὶ
 δὲ κατέλιπαρσε λακρύων, καὶ ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
 βυαβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεθέμην δ' ὅπως μὲν χρεῖ
 βεσμέναι αὐτὸν ἐφ' ὃ πόσονδ' ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπ' ἑνὲν
 θῆναι, εἴτα ἐς τὸ κάταυτες αὐτοῖς ἐπιναύειν, καὶ ὥς ἐγκρα
 τῇ εἶναι τῶν ἡνέκαμ, καὶ μὴ ἐφ' εἶναι τῶν ἡνέκαμ τῶν ἰππῶν· εἴ
 πορ δὲ καὶ ἡλίκος δ' ἐκίνδυνος· εἰ μὴ ὄρην ἐλαύνει· ὃ δὲ, πῶς
 γάρ· ἦμ', ἐπὶ βῆσ' τοσούτου πυρός, καὶ ἐπὶ κύν' αὖ ἐς βῆσ' αὖ
 ἀχαιῶς, ἐξ ἐπ' ἄλλῃ·

Qualia fecisti Titan pessime: Perdidisti in
terra oīa: adulescētulo imprudēti cōmittēs currū, q oīa
abussit: ad frā cursū desectēs. oīa pinde p frigore cor
rumpi fecit: multū ab ipīs diuulsēs ignem: & pror
sus nihil qd nō tturbauerit cōfuderitq. Et nisi ego co
gnoscebas factū/deiecissem ipm fulmine: nihil res
liqui hominibz pmanisset. talē nobis pulchrum au
rigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter,
veretn nō moleste feras: q credideri filio mītra suppli
de em dephēder potuisse: tātū futurū ma, (cāti. un
Nō noueras qnta egeret diligētia negociū: & (lū. L
uif qs aberrauerit ex via/piculo exponat oīa. (si bre
eqz petulantiā oz cohiber nece (cognoscebas yō: &
em idulserit qs: dissidēt statī. put negligēs (ē frēno. si
ipz eleuauerūt nūc ad leuā: paulopost (extiterat, hūc
dextrā: & i contrariū cursus intdū surū & deor (yō ad
sum, prsus q volebāt ipi. Ille yō nō hūit q recte uter
tur ipīs. Phœ. Hęc quidē oīa sciebam: & ob id
negauī diu cōmittere ipi currum. at
ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso:
cōscensurus cū esset currū / docui eū q pacto opteret
ceder ipz: i quācūqz pte surū vergēdū eēt/quō suble
uaret: deinde in decliue rursus deprimere: qzqz diffici
lis moderatiōis forēt habenz: & mīe idulgēdū eēt aīo
Dixi pinde & solare piculū/si nō rectā teneat. (eqz
em erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō (puer
hiatū, pertransuersum agitur. (in pfundum

De Phœtonis furorē,

ὡς τὸ εἰρησῶδι λέ' ἵπποι ὡς ἡ σφοδρὸς ἐκ δυνάμεως ἐμὲ τὸν ἐπὶ
βεβηκῶτα καταφρονήσας τοῦ μεραυλίου, ἐξετράποντο τῆς
δούλου, καὶ τὰ δυνά ταῦτα ἐποίησαν. ὃ δὲ τὰς ἡνίκας ἀφείας,
ὁ δὲ μοι παρ' ἑαυτοῦ μὴ ἔκπεσεν αὐτὸς, εἶχετο τῆς ἀντιγῶς, ἀλλὰ
ἐκείνός τε ἡδὴ ἔχει τὴν ἡνίκαν, καὶ μοι δὲ ζεῦ ἱκανὸν τὸ πένθος.
Ζ. ἱκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας ζῆν μεν οὐμ συγγενῶν,
μὴ ἀπονέμω σοι. ἐς δὲ τὸ λοιπὸν ἢ τι δ' μοι παρὰ νομῶ
σης, ἢ τίνα τοιοῦτον σῶσιν τοῦ διαδόχου ἐκαστέμῃς, αὐτὴν
ἔσθ' ὅπως τοῦ σοῦ πυρός. ἢ κεραινὸς πυροδέερος ὥς ἐ
κείνον μεν αὖ ἀδελφεαὶ θαπτεῖσθαι ἐπὶ τῷ ἡριανῶ, ἵνα
περ' ἐπ' αὐτῷ ἐκ δὲ φραθείς, ἢ λειπρὸν ἐπ' αὐτῷ λακρύουσας, ἢ
ἀγγεῖροι γινέσθωσιν ἐπὶ τῷ πύθῃ. σὺ δὲ συμπαζάμενος τὸ
ἄρμα, κατέαγε γάρ ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἄτερος τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγῶν τοὺς ἵππους. ἀλλὰ μέμνη
σο ταύτων ἀπάντων.

ΚΣ Ἀπολλωνος, καὶ Ἑρμοῦ. ΑΦΟΛΛΩΜ
ἔχεις μοι ἐπτεῖν ὃ Ἑρμῇ, πότερος ὁ κάστωρ ἐς τούτων
ἢ πότερος ὁ πολυδαύκων; ἐγὼ γάρ οὐκ ἄν διακρίναμι αὐ
τάς. Ε. ὁ μεν χθεὺς ἡμῖν συγγενόμενος, ἐκείνος κάστωρ
ἦν, οὗτος δὲ πολυδαύκων. Α. πῶς διαγινώσκεις; ὁμο
ι γάρ. Ε. ὅτι οὗτος μεν ὃ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ
που τὰ ἵχνη τῶν τραυματίων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι
σῶν πυκτεῖων, καὶ μάλιστα ὅπως ὑπὸ τοῦ βέβηκος Ἀμφι
κον, ἐτρώθη τῷ ἰάσονι συμπλέων. ἄτερος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθάρως ἐστὶ καὶ ἀπαθὴς τὸ πρόσσωπον.
Α. ὦμος, διδάξας τὰ γνωρίσματα. ἐπεὶ τὰ γε ὅλα
πάντα ἴσα, τοῦ ἑοῦ τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστήρ ὑπεράνω, καὶ
ὁσόντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἐκατέρωθεν λαμῶς. ὥστε

ut venisſe ē. Porro eq̃ ut ſenſerūt / q̃ nō eēm ego q̃ cō
ſcēdiſſet : contēptui hñtes aduleſcētulū ſubuerterūt a
via: & moleſta hęc fecerūt . Ille ꝑo habenas remittēs:
puto / timēs ne excideret ip̃e: ap̃hendebat gyrū rotę .
ille q̃ q̃ iā h3 penā: & mihi o luxiꝝ ſatis ē qđ (Verētñ
l. Satis dicis. talia auſus. Nūc qđē veniam (lugeā.
tribuo tibi. Qđ reliquū eſt: ſi quippiā ſiſe admiferis:
vel talē tibi ſucceſſorē miſeris: ſtatim ſcies / quan
to tuo igne fulmen ardentius ſit. Quapropter il
lum ſorores ſepeliant in Bidadano ubi
cecidit auriga: electrū ob ip̃m lachrymātes: &
ſucinū ſiant prę pallione. Tu ꝑo coniungens
currū (fractus em̃ ē temo ip̃ius : & ferrum rotarum
diſſipatū eſt) inſequere agitando equos. Me
mor tamen fueris horꝝ omniū.

26 Apollinis, & Mercurij. APOL.
Habes ne qđ mihi dicas Mercuri: ut Caſtor ſit horꝝ
vel uter Pollux? ego em̃ non diſcerno i
p̃ſos. M. Qui heri ſimul nobiſcū erat / Caſtor:
hic ꝑo Pollux eſt. A. Quo pacto diſcernis? ſimi
les em̃ ſunt. M. Qm̃ hic Pollux, Apollo, h3 in facie
eſt ſtigia vulnerum quę adcepit a certatori
bus pugnans: maxime quę a Bebryce Amy
co: a q̃ vñeratus ē cū laſōe nauigās . Alit ꝑo nihil tale
pręſertit: ſ3 purus eſt, & paſſionis vacuus in facie.
A. Iuuiſti me: docendo indicia. qm̃ quidem alia
oīa equalia ſūt: oui ſemiſecta pars, & aſtrū ſuperne.
iaculūq̃ in manu, equus dein utriq̃ candidus. q̃ propt

De Caſtor. et Pollux.

ὥς τὸ εἰκόσι· δέ ἴπποι ὥς ἦσαν ἡμισυ τῆς ὅλης ἐμὲ τὸν ἐπὶ
βεβηκότα καταφρονέσαντες τοῦ μαραυῖς, ἐξέπράξαντο τῆς
δόου καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὃ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείας,
ὅμαι δαδῖ' ὥς μὴ ἤκωσεν αὐτὸν, εἶχετο τῆς ἀντιγῆς· ἀλλὰ
ἐκείνός τε ἦν ἔχει τὴν ἡνίαν, καὶ μοι δὲ Ζεὺ ἱκανόν τὸ πένθος·
Ζεὺς ἱκανὸν λέγεις· ταῦτα τολμήσας Ζεῦ μὲν οὐρ συγγενέ,
μὲν ἀπονέμω σοι· ἐσ δὲ τὸ λοιπὸν ἢ ἢ τι δόμοιον παραναμά-
σας, ἢ τίνα τοιοῦτον σεαυτοῦ διὰ δόχον ἐκασέμενος, αὐτίκα
ἔσθ' ὅπως τοῦ σοῦ πυρός· καὶ καυλὸς πυρὸς δέσσει· ὥς ἐ-
κείνον μὲν αἱ ἀσπίδες θαπτεώσας ἐπὶ τῷ περὶ αὐτῶν, ἵνα
πρὸ ἔπειτα ἐκδύφρυνθῇς, καὶ λατρεῖν ἐπ' αὐτῷ λαοκρύουσα, καὶ
αἰγυροὶ γινέσθωσιν ἐπὶ τῷ πάθει· σὺ δὲ συμπτέμενος τὸ
ἄρμα, κατέαγες γάρ· ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, καὶ ἄτερὸς τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγαγὼν τοῖς ἵπποις· ἀλλὰ μέμνη-
σο ταύτων ἀπάντων·

ΚΣ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμῆ. ΑΦΟΛΛΩΝ
ἔχεις μοι ἐπὶ τῷ Ἑρμῇ, πότμος ὁ καὶ σὺ ἐς τούτων
καὶ πότμος ὁ πολυδαΐκης· ἐγὼ γάρ οὐκ ἄν διακρίναιμι αὐ-
τά· Ε. ὁ μὲν χθρὸς ἡμῖν ζυγγενόμενος, ἐκείνος καὶ σὺ
ἦν, οὗτος δὲ πολυδαΐκης. Α. πῶς διακρίνωσκεις; ὅμαι
οὐ γάρ· Ε. ὅτι οὗτος μὲν δὲ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ-
που τὰ ἴχνη τῶν τραυματίων· ὁ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι-
σῶν πυκτεύων, καὶ μάλιστα ὅπως ὑπὸ τοῦ βέβηκος ἀμεί-
κον, ἐτρώθη τῷ ἰάσονι συμπλέων· ἄτερὸς δὲ οὐδὲν τοιοῦτον
ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρόν ἐστι καὶ ἀπαθὲς τὸ πρόσσωπον·
Α. ὠνόμασας, διδάξας τὰ γνωρίσματα· ἐπεὶ τὰ γε ἀνὰ
πάντα ἴσα, τοῦ φοῦ τοῦ ἡμίτομον, καὶ ἀσπίος ὑπεράνω, καὶ
ὀκύντην ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἑκατέρωθεν λαμῶς, ὥστε

ut venisſe ē. Porro eq̃ ut ſenſerūt / q̃ nō eēm ego q̃ cō
ſcēdiſſet: contēptui hñtes aduleſcētulū ſubuerterūt a
via: & moleſta hęc fecerūt. Ille ỹo habenas remittēs:
puto / timēs ne excideret ip̃e: app̃hendebat gyrū rotę.
ille q̃ q̃ iā h̃z penā: & mihi o luxur̃ ſatis ē qd̃ (Veret̃
l. Satis dicis. talia auſus: Nūc qd̃ veniam (lugeā.
tribuo tibi. Qd̃ reliquū eſt: ſi quippiā ſiſe admiferis:
vel talē tibi ſucceſſorē miſeris: ſtatim ſcies / quan
to tuo igne fulmen ardenſius ſit. Quapropter il
lum ſorores ſepeliant in Bridayo ubi
cecidit auriga: electrū ob ip̃m lachrymātes: &
ſucinū fiant prę paſſione. Tu ỹo coniungens
currū (fractus em̃ ē temo ip̃ius: & ferrum rotarum
diſſipatū eſt) inſequere agitando equos. Me
mor tamen fueris horū omniū.

26 Apollinis, & Mercurij. APOL.
Habes ne qd̃ mihi dicas Mercuri: ut Caſtor ſit horū
vel uter Pollux: ego em̃ non diſcerno i
pſos. M. Qui heri ſimul nobiſcū erat / Caſtor
hic ỹo Pollux eſt. A. Quo pacto diſcernis: ſimi
les em̃ ſunt. M. Qm̃ hic Pollux, Apollo, h̃z in facie
eſt ſtigia vulnerum quę adcepit a certatori
bus pugnans: maxime quę a Bebryce Amy
co: a q̃ vñeratus ē cū laſcōe nauigās. Alē ỹo nihil tale
pręſertit: ſz purus eſt, & paſſionis vacuus in facie.
A. Iuuiſti me: docendo indicia. qm̃ quidem alia
oīa equalia ſūt: ovi ſemiſecta pars, & aſtrū ſuperne.
iaculūq̃ in manu, equus dein utriq̃ candidus. q̃ prop̃

De Caſtore et Polluce

πολλάκις ἐγὼ τὸν μὲν προσέειπον κάσρα πολυδαύκηρ ὄντα
 τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολυδαύκουσ' ὀνόματι· ἀτὰρ αἰπέ μοι καί
 τόδε τί δῃ, ποτε ἔνκ' ἀμφαζύνεισιν ἡμίῃ, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας
 ἄρτι μὲν νειρὸς, ἄρτι δὲ θεόφροτιν ἄτρεος ἀντῶν· Ε·
 ὑπὸ φιλαδελφίας τρυφτο ποιούσιν· ἔπει γὰρ ἔδει ἔνα μὲν
 τεθνῶναι τῶν ἀδ' ἀσ' υἱέων, ἔνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαρ,
 τοδ' ὅτ' ὡς αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαμ· Α· ὃν
 ζυνετήρ ᾧ ἔρμῃ, τὴν νομήμ· εἰ γε
 ὃν δὲ ὄντοισι δ' ὅτ' ἀλλήλοισι δ' ὡς ἐπὶ θούμῳ,
 καὶ μάλιστα· πῶς γὰρ ἴδ' μὲν παρὰ θεοῖς, ὡ δὲ παρὰ τῶν
 φθιτῶν ὡν· πλὴν ἄλλα ὡς ἐγὼ μαντεύομαι, ὃ δὲ ἄσ'
 κλησιδὸς ἰᾶται, σὺ δὲ παλαίην διδάσκεισ, παιδοτρίβησ'
 ἄριστος ὡν· ἡ δὲ Ἄρτεμις μαίνεται, καὶ τῶν ἄλλων ἔκα-
 σοσ' ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ θεοῖς, ἢ ἀνθρώποις χρησίμην· οὐτοί
 δέ τί ποτε σὺ σὺν ἡμῇ· ἢ ἀργοὶ ἐνωχίσονται πονηκοῦται
 ὄντες· Ε· ὀρθαμῶς· ἀλλὰ προτέτακται ἀντιδρῶντι
 τῇ τῷ προσειδῶν, καὶ καθιπτεύειν δὲ τὸ πέλαγος ἢ ἄν-
 που ναῦτας χειμαζομένους ἰλῶσιν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ
 τὸ πλῆθον, σῶζειν τοὺς ἐμπλέοντας· Α· ἀγαθὴν ᾧ ἔρμῃ
 καὶ σωτήριον λέγεισ τὴν τέχνην·

ΕΝΑΔΙΔΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ·

Δωρίδου, καὶ Γαλατείας·

ΔΩΡΙΣ·

Ἀλὸν ἔραστὴν ᾧ Γαλατεία φασὶ τὸν σιγε-
 λὸν τοῦτον ποιμένα ἐπιμεμνῆναι σοί·
 Ἰ· μὴ σκῶπτε Δωρί· προσειδῶνος γὰρ ὕ-
 ἰος ἔστιν ὀπίδ' ἄν' ἡ·

sepe ego adpellauī Castorē qui Pollux es
 rati hunc vō Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qd sit: qñqdē nō ambo eq̃ adoriunt nos: s; ex me
 nūc mortuus/interdū vō deus est alt' iporē: (dietate
 p̃ frañno amore hoc faciūt. Postq̃ em̃ optebat (M.
 mori Ledē filigrē: unū vō imortalē eē: ex (unū qdē
 ti sunt ipi hoc pacto imortalitatē. A. Ohe (eq̃ p̃tis
 imprudentem Mercuri, distributionem. Siquidem
 neq; aspiciūt sic se mutus quēadmod' cōcupierāt pu
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos/alter vō apud
 mortales existat. Verē em̃ uero, uti ego vaticinor; Ael
 culapius medet. tu vō luctari docēs, puerorē doctor
 optimus exñs. at hęc obstetricat. & aliorum unus
 quisq; habet quandā artē vř Dñs/vř hoib; utilē. Hi
 vō quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
 exñtes? M. Nequaq; s; imperatū est ipis: ut mini
 strent Neptuno: & moderent' optet pelagus: & sic
 ubi nautas tempestate afflictos viderint/ desidētēq;
 nauigio: assuare cessū est ipos nauigātes. A. Bo
 & salutarē dicis artem. (nā Mercuri,

21 MARINI DIALOGI.

Doridis, & Galatę.

DORIS.

Ormosum Galatea, aiunt sicu
 lum hunc pastorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptuni em̃ fi
 lius est: qualiscunq; sit.

*Polyphemi
 notat,*

*12
 Mithras għāhō
 et inuidentia /*

Δω. τί οὐμ εἰ καὶ τοῦ Διὸς ἐκποῦ πᾶσι ὡς ἄγχι οὐβύτα
ἢ λάσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ
μος; οἶει τὸ δέμος ὄνῃσαι ἂν τι αὐτὸν πρὸς τὴν μορφὴν 3
Γ. οὐ δὲ τὸ λάσιον αὐτοῦ ἢ ὡς φησὶ ἄγχι οὐ ἀμορφόρ' ἐσιρ,
ἀνδρῶδες γάρ· δ', τε ὀφθαλμός ἐπιβέβηκε τῷ μετώπῳ, ὄν
δ' ἐν δ' ἐσσερον ὄρων ἢ εἰ δ' ὕ' ἥσαν. Δω. εἰ καὶ σὺ ταλά
τεια, οὐκ ἐρασὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχεις τὸν πολύφημον, οἷα ἐ
παινεῖς αὐτόν. Γ. οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν
ὄνειδιστικόν τοῦτο ὃν φέρω ὑμῶν, καὶ
μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτό
ποιεῖν, δ' τ' ἰ ποιμαίνω ποτὲ ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς παιζού
σας ἡμᾶς ἰδῶν ἐπὶ τῆς ἡόνου ἐν τοῖς πρόσσι τῆς αἴτ
νης καθὼ μεταξὺ τοῦ ὄρου καὶ τῆς θαλάττης ἀγχι αἰὼς ἀπο
μυκνέται, ὑμᾶς μὲν ὃν δὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἄκα
σῶν ἢ καλλιόστη ἔδοξα ἦ, καὶ μοι ἐμοὶ ἔπειχε τὸν ὀφθαλ
μόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνίᾳ· δ' εἴ γμα γάρ, ὡς ἀμείνων εἰμι καὶ
ἀξίεραστος, ὑμῖν δὲ παρώφθιτε.
Δω. εἰ ποίμεν καὶ ἐνδεῖ καλὴ τὴν ὀψὶ καὶ ἔδοξας,
ἐπίφρονος οἶει γεγονέναι 3
καὶ τοι τί ἄλλο ἐν σοὶ ἐπαινεῖσαι εἴχῃς τὸ λευκὸν μῆλον 3
καὶ τοῦτο οἶμαι, δ' τ' ἰ ξυνήθισ ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πᾶν
τα οὐρτὰ δ' μοι αὐτοῖς σ' ἡγείται καλὰ· ἐπεὶ τὰ γε ἄλλα δ
ἢ ὅτ' ἂν ἐθελύσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεις οὕσα τὴν ὀψιν, ἀπ
πεῖξας τινὸς, εἴ ποτε γαλήνῃ εἴμ, ἐπεικύνσας ἐς τὸ ὕδωρ ἴδε
σεαυτὴν, ὅνδ' ἐν ἄλλο ἢ χροῶν λευκὴν ἀκριβῶς, οὐκ ἐπαινεῖ
δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρυθρὸν. Γ. καὶ
μὴν ἐγὼ μὲν ἢ ἀρεάτω λευκῇ, δ' ὡς ἐραστὴν καὶ ν τοῦτο
ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ ἐσιν ἢ ἢ τινα ἢ ποίμιν, ἢ ναῦτις, ἢ πορ

Do. Quid igit & si Iouis ipsius exñs/agrestis sic
& hispidus apparet; & qđ oĩm deformissimũ ē/ uno
culus: Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?
G. neq; hoc qđ hispidus ē/ & ut tu ais, agrestis/ defor
virile em illud, atq; oculus decorat ī medio frō (me ē; polyphong
hĩl mĩus vidēs, qđ si duo eēnt. D. videris Gala (te: ni
thea, nō amātē/ s; potius adāatũ abs te hĩe Poly. quā
das eũ. G. haud eqđē adāatũ hēo: s; īsignē (sic lau
opprobriadi petulantia hanc nō fero vestram: ac
mihi quidē videmĩ inuidētia qđā īstuc
facere. qm̄ pascens aliqñ/ a littorali specula luden
tes nos cōspicatus/ īn prominenti pede Aet
ne: qua videlicet inferius īn montē & mare litus p
tenditur: vos ne aspexerit quidē: ego yō ex omni
bus pulcherrima visa sũ: eo qđ & soli mihi iniecit ocu
lum. hęc vos male habēt. Argumētũ deniq; ē: qđ meli
dignior q̄ amer: vos cōtra fastiditas eē. (or sũ &
D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu visa es:
num īstuc īnuīdendũ videri tibi putaueris?
qđ qđ quid aliud īn te laudare potuit/ qđ candorē solũ?
Et hoc puto: qm̄ assueuerit caseo & lacti: om
nia igit similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a
petra aliq̄ (si trāquillitas sit) despectās īn aquā/ cōtēplā
te ip̄az. nũ videbis aliud qđ natiuũ cādorē ppetuũ. Ve
hoc: nisi decore admixtus huic fuerit & (rũ nō lauda
q̄ ego īmodice cādida, tñ amatorē (rubor. G. Ar
habeo. c. vobis yō nulla ē/ quā vř pastor/ vř (etñ talē
(nauta/ vř por

θεοῦσ' ἐπαινέει· ὃ δὲ πολὺφρων, τὰ τε ἄλλα καὶ μενέειρος
 ἐστί· Δω· σιῶπα δὲ γαλάτεια· ἰκύνεσθαι αὐτοῦ ἄλυν·
 τος, ὅποτε ἐκώμασσε πρῶτον ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλῃ, ὄνον αὖ
 τισ' ἀγκάσθαι ἐδούζε· καὶ αὐτὴ δὲ ἡπικτίσ' δία καρνίου ἐλα
 φον γύμνον τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν χέρατα, πῆχυσ' ὥσ
 περ' ἦσαν· ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνάτοισ' τὰ νύερα, ὅν δὲ
 κόλλωσι περίστρεψας, ἐμελῶδει ἄμουνσόν τι καὶ ἄ
 παλόν, ἄλλο μὲν αὐτόσ' βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχε· ὥς
 ὅνδ' ἐκατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτῇ κῶ
 ἐκείνῳ ἄσμοσι· ἢ ἔπει γὰρ ἡκὼ ὅνδ' ἀπακρίνεσθαι αὐτῷ κ'
 θελεμ, ὅντω λάλοσ' οὕσα βρυχομένῳ· ἄλλ' ὅσ' ἔχνητο εἰ φα
 νείμην μιν μέν τ' ἀρχαίαν ὥδην καὶ καταγέλαστον· ἔφε
 ρε δὲ ὃ ἐπέραστος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀδυνατίου ἀρκτου
 σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα· τίς οὐκ ἄν
 φρονίσσει σοὶ δὲ γαλάτεια, τοιοῦτον ἔραστον ; Γ· οὐκοῦν
 σὺ Δωρί, Δεῖξορ ἡμῖν τὸν σάτυρον καλλιῶν ἀλινόσι
 ὄντα, καὶ ὥδ' ἡκώτερον καὶ κῆθαριζέμιν ἄμεινον ἐπισάμενον·
 Δ· ἀλλ' ἔραστον μὲν ὅνδ' εἰς ἐστί μοι, ὅν δὲ σεμνύνομαι
 ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ δῖος ὃ κύκλω ἐσίη,
 κινάβρασ' ἀπόλλων, ὥσπερ ὃ τράγος, ὠμοφάγος·
 ὥσ' φασί, καὶ σιγούμενος τοὺς ἐπίδην,
 μοῦντας τῶν ξένων, σὺ γένοιτο,
 καὶ σὺ ἀντερῶς αὐτοῦ·

κύκλωπος, καὶ προσάδωνος.

κ γ κ α ο Ϛ,

ὃ πάτερ, δῖα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου,
 ὅς μεθῆσας ἐξετύφλωσέ με, καὶ μεμνένῳ ἐπιχειρήσας·
 προσέειπεν· τίς δὲ ὁ

titior laudet. ceteræ hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
est. D. Tace Galatea, audiuius ipm canen-
tē/quū nup pruriret in te. s. o Venus chara, asinum
quēpiā rudere vidisses. Na3 lyre corpus sise fuit capiti
nō renudato cornibz: tū cornua cubitis in- (cerula
star erant. colligatis yō illis/inductilqz fidibus/necqz
in sinū adcipiens/canebat alienū a musis quippiā & a
carmis lege: dū aliud qdē ipse clamaret. alid yō lyra re-
necqz cohibere risuz potius/ob amas (sonaret: ita ut
illum cantu. Siquidē lyre sonitu/necqz rīdere (tonū
lebat: adeo loqz exns garriēti: imo puduissz/ (ipi vo-
sa fuissz imitari stridulū cantū & ridiculū. Gesta (si vi-
bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ
catulū villosū, ipicqz nō dissimilē. At quis non
inviderit tibi o Galatea, talē amorē? G. Quin
tu igitur Doris, demonstrā nobis tuū pulchriorem
exntē: q doctius canere voce, et cythara melius sciat.
D. Sed amator quidē nullus est mihi: necqz iactor
amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est,
hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus,
(ut aiunt) ac deuorans qui appu-
lerint hospites, tuus sit:

tucqz mutuū ames eum.

9

28 Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite:
qui inebrians obcecauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα ταλμύσας ὡς πολὺ φημι· κ. τὸ μὲν πρῶτον, οὗτ' ἔ
βαυτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ δῖε φηγε καὶ ἔξω ἦν βέλονος, ὁ
δινσεύς δυομάζεσθαι ἔφη· π. δῖδα ὅρ' λέγεις, τὸν ἰθαυέ
σιον, ἐξ ἱλίου δ' ἀνέπλει· ἀλλὰ πῶς ταύτ' ἐπραξεν, ὅν δὲ
πάνυ ἐνθαρσύνῃς ὦρ; κ. κατέλαβον ἐμὲ τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς
νομῆς ἀναστράτας, πάλους τῖνας ἐπὶ βουλεύοντας ἀκλονή
τι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθηκεν τῷ θυρᾷ τὸ πῶμα, πέξα
δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκλινσα, ἐνανσάμα
νος ὃ ἐφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρου, ἐφάρισάμ, ἀπακρύπ
τε μ' αὐτοῦσ' περὶ κενό· ἐγὼ δὲ συλλαβὼν αὐτῶν τῖνας
ὥσπερ εἰκὺς ἦν, κατέφαγον λωστὰς ὄντας· ἐνταῦθα ὃ πα
νοργότατος ἐκείνους, ἔτε θυτίς, ἔτε δινσεύς ἦν, δῖδωσ' ἔ
μοι ποιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας, ἡδὺ μὲν καὶ ἔννομον, ἔπει
βουλεύότατος δὲ καὶ ταραχώδεστος· ἅπαντα γὰρ ἐνύλας
ἐδόκει μοι περὶ φέρεσθαι ποιόντι, καὶ τὸ σπύλαιον αὐτὸ ἀνερ
σρέφετο, καὶ οὐκ ἐτι δ' ἦλως ἐν ἐμαυτοῦ ἤμην· τέλος δὲ ἔσ
ὑπνον κατεσπασάμην· ὃ δὲ ἀποζύσας τὸν μοχλόν, καὶ πν
ρῶσας γὰρ προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθάδοντα καὶ ἀπ' ἐκεί
νου τυφλὸς εἰμί σοι ὡς πρόσθεον· π. ὥς βαθυὲς ἐμοὶ μῆκος
ὡς τέκνον, ὅς σου ἐξέδορες μεταξὺ τυφλωμένους; ὃ δ' οὐκ
δινσεύς πῶς δῖε φηγε; ὅν γὰρ ἄρ' εὔδ' ἔδ' ὅτι ἐδυνάμην
ἀποκινῆσαι τὴν πέξαν ἀπὸ τῆς θύρας· κ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφεί
λου ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας πα
ρὰ τὴν θύραν, ἐκείρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρῆν
τὰ πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντεμλάμενος τῷ κρείτῳ ὁπδοῦ
ἐκρήν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· π. παυθάνω ὑπ' ἐκεί
νοιο, ὅτι γέλαθην ὑπ' ἐξελθῶν σε· ἀλλὰ τούτους ἄλλους γὰρ κύν
ηλωσας ἔδει ἐπιβήσασθαι ἐπ' αὐτόν· κ. συνεκάλισα

hec ausus est o Polypheme? C. Primū qdē Nullū De
 se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagitte piculz: V. Nemine
 lyfsem se nōiari dixit. N. Noui quē dicis: Itha-
 cum ex Troia nauigantē. S; q̄ pacto hec fecit: qui nō
 admodū strēnuus est? C. Dyprehendi in antro/a
 pascuis reuertes/multos quosdā insidiantes
 unilibus. Verū ubi apposui aditui operculū (petra
 em̄ ad hoc est mihi ingens) deinde ignē incēdī: succen-
 dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparue-
 refe tērātes. Ego yō pphēdēs iposē ali (rūr: abs cōdes
 (quē admodū par xat) deuorauī. qñ quidem la (qs
 trones erant. Illic tū yfutissius ille, sive Nemo/sive V
mihi bibere. pharmacū qddā ifundēs (lyfles erat, dat
 satissimū, pstatissimūq; oīa nā (suaue et bñ olēs, cō
 videbant circūferri bibēti: spelunca sub (q̄ statī
 uertebat: & nō amplius prius apd me erā. Deniq; in
 somnū dissolutus sum. Ille yō acuens vectē/ & i
 gni candefacto, obrecauit me dormientē. & ab il
 lo tpe cecus suz tibi o Neptune. N. q̄ pfude dor
 fili: qui nō exluisti intēa qñ ocul orbabaris. (miebas
 Vlyfles q̄ pacto diffugit: nō em̄ (ut egdes (Verū ille
 mouere petrā ab antri ingressu. C. At scio) poquit
 ul. q̄ magis ip; capere exeuntē. & assi (ego eā remos
 xca ianuā venabar/manus extēdēs, solas des (dēs ius
 quens oues in pascuis: cōmendās arietē ea quē (reli
 necessuz e st facere pro me. N. Disco ex il
 lis: q̄ latuit furripiens te. Sed alios Cy
 clopes oportunū fuisset te clamorib; accersuisse. C.

Consiharit

De Polyphemi exortatione /
 m (Conuocaui

ὦ πάτερ, καὶ ἦκου· ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τῷ
ὀνόματι, καὶ γὰρ ἔφην ὅντίς ἐσίν, μελαγχολῶν ὀφθέντες μετὰ
χορτο ἀποιόντες· οὕτω κατεσοφίσάτο με ὁ κατάρκτος τῷ
ὀνόματι· καὶ ἡ μελίσσια ἠνιῶσέ με, ὅτι καὶ ὀνειδίζων ἐμοὶ
τὴν συμφορὰν, οὕτως πατήρ φησιν ὃ ποσειδῶν ἰάσεται σε·
π· θάρσει ὦ τέκνον, ἀμύνουμαι γὰρ αὐτόν, ὥς μάτην, ὅτι
εἰ καὶ πῆρωςίμ μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδυνανῶν, τὰ γούρ
τῶν πλεόντων τὸ σῶζειν αὐτοῦς καὶ ἀπολλύνων ἐπ' ἐμοί
πρέσσει· πλεῖς δέ τι·

Ἀλφειοῦ· καὶ ποσειδῶνος.

ΡΟΣΕΙΔΩΝ·

τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσὼν εἰς τὸ πέ
λαγος, οὔτε ἀναμίγνυσθαι τῇ ἄλμῃ ὥς ἔθος ποταμῶν σ' ἄ
πασιν· οὔτε, ἀναπαύεισ σεαυτὸν διαχυνθεῖς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ζυνεῶς, καὶ γλυκύφυλάττων τὸ ρεῖθρον, ἀμ
γῆς ἔτι, καὶ καθαρόσ' ἐπείγῃ· οὐκ ὅδ' ὀπὺν βύθιος ὑπο·
δύς καθαῶς δι' ἄλφειοι, καὶ ἔρωδιοι, καὶ ἔοικας ἀνακτινίμ
ποῦ, καὶ αὐθις ἀναφαίνειμ σεαυτόν· Ἀλ· ἐρωτῶν τί τὸ
πρῶγμα ἔστιν ὦ ποσειδῶν, ὥστε μὴ ἔλεγχε· ἡρώσιος δέ
καὶ αὐτὸς πολλοῖς· π· γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἢ νύμφης
ἔρῃς, ἢ καὶ τῶν κρημίδων αὐτῶν μιᾶς· Ἀλ· νῦν·

ἀλλὰ πηγῆς ὦ ποσειδῶν· π· ἢ δὲ ποῦ σοι γῆς αὕτη ρεῖς·
Ἀλ· κσιωτῶ τίς ἐσὶ σικελικὴ, Ἀρέθουσα μ' αὐτὴν καλοῦσιν·
π· οἷδα ὅνκ' ἀμορφον ὦ Ἀλφειέ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ δι
ανγῆς τε ἔστι, καὶ διὰ καθάρου ἀναβλνζει, καὶ τὸ ὕδωρ
ἐπιπρέπει τῶν σ' ἡφίστην, ὅλῳ ὑπερ' αὐτῶν φαινόμενον ἀρ
γυροειδέος· Ἀλ· ὥς ὀνιδῶς οἶσθα τὴν ὦ ποσειδῶν· παρ' ἐ
κείνῳ οὐκ ἀπέρχομαι· π· ἀλλ' ὅπιθ' ἔμεν, καὶ ἐντυχέι, ἐρ
τῷ ἔρωτι· ἐκείνο δέ μοι εἶπε, πού τῃν Ἀρέθουσαν εἶδες·

oēs o pat. & venerit. Postq̃ ṽo interrogauerūt īfidiātis
nomen: & ego dixi. Nullus est: īsanire me putātes / de
luserunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis,
noīe. Et q̃d maxie malehūit me: q̃ & ipropans mihi
damnū: neq̃ pater inquit, Neptunus sanabit te.

N. Confide fili, puniā em̃ ip̃m: ut discat: q̃uis
ecēcitātē mihi oculorū sanare non sit possibile:
nauigantes tamē saluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verū iam ille nauigat adhuc?

29 Alphēi. & Neptuni. ~~9 ALPHEVS.~~ **NEPTVN.**

Quid hoc rei est: q̃ solus ex alijs laberis in pe-
lagus: nec tñ misceris salugini: uti assueuerūt fluuij o-
mnes? Ad hęc, irrequietus teip̃m diffundis: per
mare incedens / & suaue seruans flumen / non cōmi-
xtus adhuc / purus defluis. Necdū noui: q̃ pacto p̃fū
mergeris ut aues ganig & ardeolē: viderisq̃ (do sub
alicubi / & rursus ī palā p̃ferre teip̃m. Al. (recōdere
res ē Nep̃t, q̃ p̃p̃t ne rep̃hēde. amasti (Amatoria q̃dā
& tuipe sepe nūero. N. Mulieris Alphēe / ṽl (em̃
amore captus es: aut certe Nereidū ip̃arū (nymphē
s; fōtis o Nep̃t, N. hic ṽo ubi trarū (unius? A. nō.
A. Insularis ē, siculusq̃. Arethusa; ip̃z vocāt. (fluit?
N. Nō noui deformē Alphēe, Arethusa; sed lim-
pidus est: & per purū scaturit, aqua proinde
decora est calcul, tota supereminēdo ip̃is / apparēs ar-
gentea. Al. Perq̃ vere nosti fontē Nep̃t, & ab il-
la igitur puenio. N. Verū tñ abi, & bene rē geras in
amore, illud ṽo mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν Ἀρκάς ὦν, ἡ δὲ ἐν πυρκαϊούσῃ ἐστίν· Ἀλ.
ἐπεγόμενός με κατέχεις ὥς πρόσθεν περιέργα ἐρωτῶν.
π. εὐ λέγεις· χάρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀναδύσθαι
ἀπὸ τῆς θαλάττης, ξυνανλία μίγνυσθαι τῇ πυρῇ, καὶ ἐν ὑ-
δάρι γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ. καὶ πρῶτέως.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἀλλὰ ὕδαρ μέν σε γίνεσθαι ὥς πρῶτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐν ἅ-
λιν γε ὄντα· καὶ λένδρον ἐστὶ φορητόν, καὶ ἐσ λένοντα ὑπὸ
τῇ ἀνταγείῳ, ὃ μῶς οὐδὲ πῦρ ἐξ ὧ πίστεως· εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι δυνατὸν ἐν τῇ θαλάττῃ δοκούντα, τοῦτο σπέρ-
μα κινῶ, καὶ ἀπιστῶ. π. μὴ θαυμάσιος ὥς μένλαε, γίγνομαι
γάρ. μ. εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι λακίεις, εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γαυρία μὲν πρὸς ἀγείρ τῷ πράγματι,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾷ τῶν δρώτων, αὐτὸς οὐδὲρ
τοιοῦτο γιγνώμενος. π. καὶ τίς ἄρ' ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν δύντων
ἐναργῶς γένοιτο; οὐκ ἀνεσχημένους τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν
ἐσ' ὅσα μετεποίησα ἐμαντόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ τὸ πῦρ γὰρ
φανέον εἶναι λακίει, φαντασία τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα
μένει, ἐπεὶ δ' ἄρ' πῦρ γινώμαι, προσένεγκέ μοι ὥς γενναῖός
τατε τὴν χεῖρα, εἴσῃ γὰρ εἰ δρώμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καὶ
εἰμ τό τε μοι πρόσεστι. μ. οὐκ ἀσφαλὲς ἡ καί-
ρα ὥς πρῶτεῦ. π. σὺ δὲ μοι μένλαε λακίεις οὐδὲ
πολύπουρ ἐφαμέναι πῶπο γε, οὐδ' ὅπασχε δ' ἰχθύς οὐδ' οὐ
εἰδέναι. μ. ἀλλὰ τὸν μὲν πολὺ πᾶν εἶδον, ὅπασχε δὲ
ἡδέως ἄρ' μάθοιμι παρὰ σοῦ. π. ὑποίκα ἄρ'
πέτρα προσελὼν ἀρμόσῃ τάς κοτύλας,
καὶ προσφύς ἔχεται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἐκείνη
ὁμοίον ἀπ' ἐργάζεται ἐσθλόν, καὶ μεταβαίνει τὴν χροῶν με

Ipe quidē Arens ubi erā: ille Syraculis fuerat: Al.
Sollicitū me reſmoraris Neptune, circa opera amoris.
N. Bene dicis. diſcede ad amatā. egoq; emergens
a mari/ concordi te miſcebo fonti: & una a
qua fiet.

30 Menelai. & Protei. **MENELAVS.**

Aquā quidē te fieri Proteu. nō eſt incredibile: qui ma-
rinus es. & arborē etiā arduā. deinde in leonē te alii
quādo immutari/ ſiſſiter. neq; extra fidem. Si vero &
ignez te fieri poſſibile ſit/ in mari habitantē: hoc valde
miror: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, ſi

o em. M. Vidē & ipe. ſz mihi videris utiq; (dici-
tur em de te) preſtigia quēdā adhibere rei:
oculoſq; fallere intuentiū: quū ipſe neutiq;
eiuſmodi ſis factus. P. Et quē nā fallacia in rebo ſic
apparentibus cōtingat. Nūquid clauſis oculis vidisti
i. qnā trāſſormaueri meipſz. Si vō incredulus es: & res
tibi mendax eſſe videt/ veluti phāſia qdā añ oculos
ſtans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generoſiſ-
ſime. manū. ſcies. n. tūc: nū videar ſolū flāma: an & cō-
burendi mihi viſ adſit. M. Nō admodū tuta ē expi-
entia Proteu. P. Tu vō mihi Menelae, videris neq;
Polypū vidiffe unq;: neq; quid agat piſcis hic.

ſcire. M. Eūvero Polypū qdē vidē: verētī qd re-
agat/ iucūdū foret mihi diſcere abs te. P. Cuiūq;
petrē ſe adiungēs/ coaptauerit articuloſū cōcavitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
ſimilē facit ſeiſpm: & tranſmutat colorem: i

Polyptis

De proprii ^{m 3} imitatione/

Μοῦσεος τῇ πετρᾷ, ὡς ἂν λάβῃ τοὺς ἐλπίδας, μὴ διὰ
λάττω, μὴ δὲ φανερόν, ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐκὼς τῷ λίθῳ.
Μ. φασι ταῦτα. τὸ δὲ σὸν πολλῶ παραδοξότερον ὡς πρὸς
τεῦ. Ε. οὐκ οἶδα ὡς μενέλαι τῇ ἂν ἄλλω πιστεύσειας,
τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶν. Μ. ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ
πρῶγμα τεράστιον, τῇ ἂν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.
πανόψιος. καὶ γαλήνιος. ΠΑΝΟΠΗ.

Εἶδεν ὡς γαλήνῃ χεῖρ δία ἐποίκησεν ἢ ἔρις παρὰ τὸ δαί-
πνον ἐμ θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπό-
σιον. Γ. οὐ ξυνεστρώμεν ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ ποσειδάων
ἐκέλευσέ με ὡς πανόπῃ, ἀνύμαντον ἐμ τοσούτῳ φυλάττειν τὸ
πέλαγος· τί δ' οὐμ ἐποίκησεν ἢ ἔρις μὴ παρούσας. Π. θέτις
ἢ φιλέως ἀπελνυθείσαν ἐς τὴν θάλαμον, ὑπὸ τῆς ἀμφιτρι-
της καὶ τοῦ ποσειδάωνος παραπεμφθέντες· ἢ ἔρις δ' ἐν τοσού-
τῳ λαθοῦσα πάντα, ἐδυνάθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πτόνον-
τῶν, ἐνίωρ δὲ κροτούντων, ἢ νῶ ἀπολλωνί καθαρίζοντί,
ἢ τῶν σμούσαις ἀλόνσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλεν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλόν τι πάγκαλον, χρυσοῦν
ὄλον ὡς γαλήνῃ. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἢ καλὴ λαβέτω
κυνλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥσπερ ἐξ ἐπίτης.

ἦκε ἔνθα ἦρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο.
καὶ παρ' ἢ ὁ Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελεξάτο τὰ γεγραμμένα.
οἱ μὲν κηρίδες καὶ εἰς ἀπεσιωπησάμεν. τί γὰρ εἶδεν ποιεῖν
ἐκείνων παρούσων. οἱ δὲ αὐτε ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίου. καὶ εἰ μὴ γε ὁ Ζεὺς
διέσπισεν αὐτὸς καὶ ἄκρι χειρῶν πρὸς χώρησε
τὸ πρῶγμα. ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν οὐ
κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου.

mitans petram: quo nō prodatur piscatoribz: nō imu-
tatus/heq; appārēs id esse ob hoc: s; filis videt lapidi.
M. Aiūt hec. S; tuū multo incredibilius Pro-
teu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris:
quū ip̄is tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vid i: s;
prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

§1 Panopeę. & Galeni. **PANOPEA.**

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad coe-
nam in Thessalia: eo q; hō & ip̄a vocata fuerat i cōui-
uiū? G. Nō aderam vobis ego. qñqdē Neptunus
iusserat me o Panopea, pacatū intēz seruare
pelagus. Verūtn qd fecit atētio? qā p̄ns nō aderat. P.
& Peleus abierūt i thalamū, ab Amphitri- (Thetis
one & Neptuno dimissi, at Contentio interea
clam omnibus (factu em̄ facile erat) aliquibz bibentibz,
nōnullz yō applaudētibz, v; Apollie cythara canē
aut Musis concinētibz intentis, iniecit (ti,
in cōuiuiū malum quoddā unde quaq; pulchrę, aureū
p̄lus o Galene. Inscriptū pōo huic erat, pulchra acci-
Verfabat yō ip̄z: quēadmodū de industria fit. (piat.
venitq; deīn Iuno/Venus/atq; Minerva: ac discūbe
Verū ubi Mercurius adcipiēs/legisset q̄ iscripta (bāt.
nos qdē Nereides cōticuimus. qd. n. oportunū (erāt:
illis p̄sentibz? atq; illę altercabant: (fuiſſ; nos facere
unāquęq; suū esse malum putabat. Deniq; nisi Iupit̄
ipse institisset: ad manus usq; processisset
res. Verumtamen ille, non
iudico inquit, de hac re.

De Malo Coniunctionis.

καὶ τοὶ ἐκείνοι αὐτὸν διέκασαν· ἄπτε δὲ ἴσ' τὴν ἴδην
παρὰ τὸν πριάμον πύδαι, ὅς οὐδέ τε διαγινώσκου τὴν καλὴν
σφα, φιλόκαλλος ὦν, καὶ οὐκ ἄν ἐκείνος κρίνει κακῶς·
Γ· τί οὐρῶν θαλὶ δὲ πανόπη; Ε· τὴν μερὸς, οἷμαι, ἄπτε
πρὸς τὴν ἴδην· Γ· καὶ τίς ἦξει μετ' ἐμὴν ἀπαγγέλω
ἡμῖν τὴν κρατούσαν; Ε· ἦν σφα φικί, ἄν' ἄλλῃ κρατῶσθ
τῆς Ἀφροδίτης ἀγωνιζομένης, ἥν' ἡμῖν τι τῶν δὲ διατκτῆς
ἐμβλυώτῃ·

τρίτωος· Ἀμυμώνης· καὶ προσφύωνος·

Τ Ρ Ε Γ Τ Ω Η,

ἐπὶ τὴν λέρναν δὲ πρόσθεν, παραγίνεται καὶ ἐκείνης
ἡμέρᾳ ὑφρευσομένη παρθένος πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδ' ἄγε καλλιῶν πύδαι ἰδῶν· Ε· ἐλευθέρα τινα δὲ τῆς
τῶν λέγεις, ἢ θεράπαινα τίς ὑδροφόρος ἐστὶν; Τ· οὐ μὲν
οὐν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκοντα
τα, καὶ αὐτὴ Ἀμυμώνη τ' οὐνόμα· ἐπυθόμην γὰρ ἦ τις καὶ
λῶτο καὶ τὸ γένος· δὲ Δαναὸς δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγα
τέρας, καὶ αὐτοὺς γέμει διδάσκει, καὶ πέμπτει ὕδωρ τε ἄν
σομέναις, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, παιδεύει ὁρῶντος εἶναι αὐτῶν·
Π· μὴν δὲ παραγίνεται μακρὰν ὁδὸν τὴν ὁδὸν ἐξ Ἀφ
ροδίτης εἰς λέρναν; Τ· μὴν πολὺν ὁδόν, ἀλλὰ τὸ ἄργον ὥς
οἶσθα, ὥς ἐάν τις οἶε ὑδροφορεῖν· Π· δὲ τρίτῃ,

ὅν μετρίως μενεπαράζας εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥς
τεῖον μεν ἐπ' αὐτῇ· Τ· ἴαμεν, ὕδην γὰρ καιρὸς τῆς ὑδρ
φορίας, καὶ σχεδὸν που κατὰ μέσσην τὴν ὁδὸν ἐστὶν, ἵουσαι
εἰς τὴν λέρναν· Ε· οὐκοῦν ζεῦξον τὸ ἄρμα· ἢ τοῦτο μὲν πολ
λὴν ἔχει τὴν διατριβὴν, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῷ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκεμαῖν· σὺ δὲ φράζεαι τὸν ἄνθρωπον τὴν

quis ille ip̄s iūlicē futurę arbitrantē. Abite v̄o in Idā
ad Priami filiū: qui nouit discernere pulchri-
tudinē: amator & ip̄e p̄chritudis ex̄ns. neq; is iudica-
G. qd̄ igit̄ deę faciebāt o Pano. P. Ho. (bit p̄perā
ī Idā. G. Et q̄s veniet paulopost (die, ut puto, abeū
nob̄ eā q̄ vicerit. P. Iā tibi d̄ v̄o. nō alia (nūciaturus
Venere certāte, nisi mirū in modū iudex (vincet
cēcuciat.

32 Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecūq; pulchra quēdā: nec
nouī ego pulchriorē puellā me fuisse cōspicātū. N. Li-
ton dicis, aut ancillā q̄ aquā gestat. T. (berā o Tri-
festo: s; Danaī illius filiā/q̄ ex. 50. filiabo una ē (Nō p̄
& ip̄a: Amymoneq; est illi nomē. Deficerē nāq; cuius
men & genus. Danaus v̄o dure tra (uis r̄ferēdo no-
lias: & manu op̄ari docz. mittitq; ad aquā hau. (ctat fi-
riendā: atq; ad alia: erudiens ip̄as/ne desidia torpeāt.
N. Verūtn̄ sola ne pficiscit̄ illa adeo longā viā ex Ar-
go ad Lernā. T. Sola. siticulosū v̄o Argos est: ut
nosti: q̄ pp̄t sp̄ aquā ferre illi necē est. N. Triton,
nō mediocriter me cōturbasti/loquēs hec de p̄ella. q̄
pp̄t vadamus ad ip̄as. T. Eamus. iā em̄ t̄pus ē aq̄
ferendę: & ferme alicubi media via est/ vadens
in Lernā. N. Igit̄ iunge currū. At hoc certe ma-
gnā p̄stat imorationē: adiungere equos iugo:
& currū preparare. Quin tu igit̄ delphinum quendā

De raptu Amymonis,

n

τῶν ὠκέων παρὰ στήσιν, ἐφίππασομαι ἥρ' ἐπ' αὐτοῦ τὰ
 χίστα. τ. ἰδοὺ σοὶ ὄπποσι δ' ἀελφίνων ὠκύτατος. ρ.
 εὔγε ἀπελαύνωμεν· σὺ δέ παρακίχου ὡς τρίτην, καὶ περὶ
 πάρεσμέν ἐς τὴν λέρναν, ἐγὼ μερλοχίω ἐν ταῦτά που, σὺ
 δ' ἀποσκόπει ὅππ' ἄρ' αἴσθη προσιοῦσάν ἀντήν. τ.
 αὐτὴ σοὶ πλωσίον. π. καλὴ ὡς τρίτην καὶ ἡραία παρθένοσ.
 ἀλλὰ συνληπτέα ἡμῖν ἔστιν. α. ἄνθρωπε, ποῖ μεξυναρ,
 πᾶσας ἄγεις; ἀνδραποδιστὴς εἶ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ'
 Αἰγύπτου τοῦ θεῖου ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσομαι τὸν
 πατέρα. τ. σιώπῃσιν ὡς ἀμυμών, ποσειδῶν ἔστι. α.
 τί ποσειδῶν λέγεις; τί βιάξῃ με ὡς ἄνθρωπε, καὶ ἐς τὴν θά-
 λατταν καθέλκεις; ἐγὼ δέ ἀποκνηγίσομαι ἢ ἀθλία κατα-
 λῦσα. ρ. θάρ' ρεῖ, οὐδέ μ' ἀεινὸν μὴ πάσῃς, ἀλλὰ καὶ πηγὴν
 ἐπὶ ὠνυμόν σοι ἀναδιδόναι ἐάσω ἐν ταῦτά, πατάξας τῇ τρι-
 αίνῃ τὴν πέτραν πλωστόν τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ ἐνδράμω
 ἔσῃ, καὶ μόνη τῶν ἀδελφῶν ἐνχ' ὑδροφορήσεις ἀποθανούσα.
 ΝΥΤΟΝ. καὶ ΖΕΦΥΡΟΝ. ΝΟΤΟΣ.
 ταύτην ὡς Ζεφύρε τῆς Δάμαλιν, ἥν Δία τοῦ πελάγους ἐς
 Αἴγυπτον δ' ἔρμῃσ' ἄγει, δ' Ζεὺς Διεκρένησε ἄλουν ἔρωτι.
 Ζ. ναὶ ὡς Νότε, οὐ Δάμαλιν δέ τότε, ἀλλὰ πῶις ἥν τοῦ πο-
 ταμοῦ ἱναχόν, οὗν δέ ἢ ἥρα ταιαύτην ἐποίνησε ἀντήν, Ζηλο-
 τυπάσασα, ὅτι καὶ πάντ' ἔρα ἔρωτα τὸν Δία. Ν. οὐρ
 οὐρ ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός. Ζ. καὶ μάλα, καὶ Δία τοῦτο ἐς
 Αἴγυπτον ἀντήν ἐπέμψε, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
 νειν τὴν θάλασσαν, ἔστ' ἄν Διανήξῃται, ὥς ἀποστελοῦσα
 ἐκεῖ. κῆρ δέ ἦδ' ἐν θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχνέρι.
 Ν. ἢ Δάμαλιν θεός; Ζ. καὶ μάλα ὡς Νότε. ἄρξειτε
 δ' ἔρμῃσ' ἐφ' ἡμῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι θεὸς παῖνα.

celerrimū confitue: quem ego festinātissime con-
scēdero. T. Ecce tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge utamur eo. tu v̄o adnata o Triton. & postq̃
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu
vero speculareris/sicubi sentias ip̄am accedentē. T.
Ip̄a tibi p̄pe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa v̄go.
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̃ me cor-
ripis/ducisq̃: Plagiarius es: & videris nobis ab
Ægypto deo missus esse. quapropter inclamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.
Quid Neptunū dicis: qd violas me homo. & in ma-
re detrahis: ego v̄o suffocabor misera: atq̃ submer-
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nominis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri-
dente petrā prope littus. tu quoq̃ foelix
eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

33 Noti. & Zephyri. NOTVS.

Hanc Zephyre iuuenca, quam per pelagus in
ægyptū Hermes ducit: lupi violauit: captus amore.

Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/s; filia erat flu-
uij Inachi: nunc v̄o luno talem fecit ip̄am/çelo.

typia mota: qñqdē videbat amantē louē. N. Nūc
igit̃ nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̃ ob id in

Ægyptū ip̄am misit: & nobis imperauit/ne estua-

re faceremus mare/donec tranſuecta fuerit. ut pariat

illuc. parturit vero iam. Deus fiat ip̄a & foetus.
N. Iuueca ne deus? Z. Et maxie Note, ip̄erabitq̃
ut Mercurius dixit/nauiātib; & nobis erit regina.

δ' ὅτι νῆα ἄν' ἡμῶν ἐθέλῃ ἐκπέμψαι, ἢ κερύσαι ἐπιπνέειν·
κ. θέρρα πᾶν τέ τοι γαροῦν ὃ ζέφυρε, ἦ δ' ἐσποινά γε δόξ-
σα, νῆ δ' αἰά ἐν νουσέρα γάρ δ' ὅτω γένοιτο· ζ. ἀλλ' ἦ δ' ἡ γὰρ
διεπέρασε, ἢ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν· ὁρᾷ δ' ἄλλος οὐκ ἔτι μέν-
τετραποδὸν στί βαδίζει· ἀνορθώσας δ' αὐτὴν δ' ἔρμῃσ' ἡ
νῆα παγκάλῃσιν ἄν' ἔποιήσει· κ. παρὰ δ' οὖρα γοῦν ταῦτα
ὃ ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐ δέ οὐ γὰρ καὶ δι' ἰχθὺς τὰ σκέ-
λη, ἀλλ' ἐπέραστος κόρη· δ' μέν τοι ἔρμῃσ' ἵππαυ' ἑμετα-
βέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ αὐτὴ νῆαν ἰὺν κυνέπρως ὥσος γε γένε-
ται· ζ. μὴ πολλὰ τραγμονῶμεν, ὅτε
ἄμεινον ἐκείνοσ' οἶδε τὰ πρακτέα·

ΡΟΦΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ Δελφίνων·

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

εὐγε δ' Δελφίνες, δ' τί δ' αἰ φιλάνθρωποι ἐστέ, καὶ πάσαι
μὲν τὸ τῆσ' ἰνῶσ' ποταμίου ἐπὶ τὸν ἰσθμόν ἐκομίσαστε·
ὑποδράμμενοι ἀπὸ τῶν σκυωνίδων μετὰ τῆσ' ὑπερῶσ'
ἐμπετόν· καὶ νῦν σὺ τὸν κινδυνόδον τοῦτορ τὸν ἐκ κινδύ-
μινος ἀναλαβὼν ἐξενέξω ἐς ταίναρον, αὐτῇ
σκενῇ καὶ κινδάρῃ, οὐ δέ περὶ ἔλδεσ' κακῶσ' ὑπὸ τῶν
ναντῶν ἀδολγνύμενον· Δ. μὴ θαυμάσῃς ὃ πρόσεδον, εἰ
τούς ἀνθρώπους εὖ ποιοῦμεν· ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ
ἰχθύες γενόμενοι· π. καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, δ' ἔτι
ὑμᾶς κατανανμαχήσας μετέβαλε· Δέσφ'
χειρώσασθαι μόνον, ὃσ' περ τούς ἄλλους ὑπανάγεται·
δ' πᾶσ' γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἄριονα τοῦτορ ἐγένετο δ' Δελφίν·
Δ. δ' περιάνδρως οἷμαι ἔχαιρερ αὐτῶν, καὶ πολλὰ κίσ'
μετεπέμψετο αὐτορ ἐπὶ τῇ τέχνῃ· δ' Δέ πλουτήσας παρὰ
τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεῦσας οἰκάδε ἐς τὴν
μνησθῆναι, ἐπὶ δ' εἰζασθαι τὸν πλοῦτον· καὶ ἐπιβάσ-

quęcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu

N. Ancilla iussit Zephyre, iam regina exi-
stens, p louē, bñuola eqdē sic fiat magis. Z. At mō
ptransiit: inquitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut qdrupes incedit: erigens equidē ipāz Mer. mu-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igr̃ hęc
Zephyre: eo q nō āplius illi adf̃ cornua/ neq; cauda
bię: s; amabilē puella. Mer. utiq; (ad hęc nō bifidę ti
formauit scipz p adulescēte caninus (id efficiēs/ trās-
ctus. Z. Nō opozus fuerit nos ingreī. (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (qm

34 Neptuni. & Delphinorum. NEPTV.

Euge Delphini, qñqdē sp amatores hoīm estis: & olī
eius q Ino vocabat̃ filiū, ad Isthmon comitati estis:

suscipientes a Scironijs saxi eum matre

incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-

mna adcipiens Arionē/ sustulisti in Tēnaron ipso

ornatu & cithara: neq; contemplisti perperam a

nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si *Delphinij*
hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos *ex hęc*
sumus pisces facti.

N. Eūuero q̃ror ob Bacchū: q

vos expugnās nauali pugna, trāssformauit. debuerat

capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (eū vos

Quopacto igr̃ de Arione hoc contigit Delphię:

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sepe

mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a

tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum

in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens.

πρωμείου τίνος καθύργων ἀνδρῶν, ὡς ἐδάξε ἄγων πολὺν
χρυσόν ηἷ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τῆς αἰγῆος ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ δι' ναῦτα· ὁ δὲ ἰδὼς αὐτοὺς γὰρ ἄπαμ
τα παραινέων τῷ σκάφει· ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν ᾔσδοικται ἔφη,
ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἄσαντα θρήνων τῖνα
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἑάσατε· ῥίψατε ἐμαυτόν· ἐπέτρεψα
ναῦται· καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ ἦσε πᾶν λιγυρῶς,
ἔπεσεν εἰς τὴν θάλατταν, ὡς ἀντίκα πάντως ἀποθανούμε
νος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτόν, ἐξηναξάμην
ἔχωρ εἰς ταΐναρον· π· ἐπαυῶ τῆς φιλοτιμίας· ἄξιον
γὰρ τὸν μισθὸν ἀπὸ θεοῦ δικαίως αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ ΝΗΡΕΪΔΩΝ·

ΠΟΣΕΙΔΩΝ

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐς δ' ἡ πῦρσ καθηνέχθη,

ἑλλίσποντος ἀπ' αὐτῆς καλεῖσθαι τὸν δὲ νεκρὸν ὑμῶν ὃν
νηρείδες παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκετε,
ὡς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· Ν· μνηστῶν δ'
Πόσειδον, ἀλλ' ἐμ ταῦθα ἐμ τῷ ἐπωνύμῳ πλάγῃ
τετάφθω· ἐλεούμεν γὰρ αὐτήν, ὅκτι ῥ' ὑπὸ τῆς μη
τρὸς πεπονθῆναι· Π· τοῦτο μὲν ὃ ἀμφιτρίτην
δέμω, ὃν δ' ἄλλως καλὸν ἐμ ταῦθα πονεῖσθαι ὑπὸ
τῆς τάμω αὐτήν, ἀλλ' ὃ περ ἔφημ, ἐμ τῇ τρωάδι ἐμ
τῇ χειρὶ ῥοήσῃ τεθάρτεται· ἐκείνο δὲ παραμυθιονέσται
αὐτῇ ὃ τ' ἔμετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ ἰνώ πείσει·
Π· καὶ ἐμπεσείται ὑπὸ τοῦ Ἀδάμαντος Διωνυμέ
νῃ εἰς τὸ πέλαγος, ἀπ' ὅρου τοῦ κῆραι ῥῶνος καθύπερ
καθίκει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔχονσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλῃ· Ν· ἀλλὰ κῆραινῃ σῶσαι Δαίσει χαρισάμε
νος τῷ Διονύσῳ· τρωφάς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίτην ἡ ἰνώ·

nauculā q̄ndā sceleratorū virorū: ubi mōstrauit q̄ntū
auri & argēti. ac postea q̄ i medio ægeo fuerit (ferret
consultāt in ip̄m nautē. Ille v̄o audiebat omni-
a: adherens scaphę. Q̄ñquidē hęc vobis visa sunt ait:
ornatū capientē mē/ canentemq̄ luctuosum quiddā
de mē ip̄o quo libeat/ sinite p̄cipitare meip̄s. cōcesserit
nautē. Et adcipiēs ornatū/ cecinit valde argute:
desiluitq̄ in mare: ut statim omnino moritu-
rus. At ego suscipiens/ & supponens mihi ip̄s / p̄duxit
stinēs usq̄ i tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
em mercedē reddidisti ipsi pro auditu Citharę.

35 Neptuni. & Nereidum. NEPTV.
Angustū qdē est hoc mare i qd Helles puella decidit:
q̄ & Hellepontos ab ip̄a vocet. Verē mortuā vos
Nereides adciipientes/ ad Troadem afferte:
ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequa q̄
Neptune. sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur em̄ ipsius: quę miserrime a no-
uerca passiōibz affecta ē. N. hoc qdē āphitrite, nec
fas est/ & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: p̄p̄t
arenam ip̄am: sed quod dixi/ in Troade in
Chersoneso sepeliatur. At istius solatium erit
ipsi: q̄ paulopōst similia tentare & Ino persuadebi-
tur: quę incidet, ab Athamante persequu-
ta, in pelagus/ a sumō Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. S3 & illā seruare oportebit: q̄ gratifice-
mur Baccho. alumna em̄ ipsius & nutrix Ino est.

Hellepontos

*Ino Bacch
nutrix.*

π. οὐκ ἐχρῆν οὕτω πονηρὰν οὐσαν, ἀλλὰ τῷ δικαίῳ
ἀχαριστέμῳ ἁμφιτρίτῃ, οὐκ ἄξιον. κ. ἄντι δὲ ἄρα τί
παθούσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κρείου, ὃ ὡς παρὰ δὲ ὁ φρὺ
ζος ἀσφαλῶς ὀχεῖται. π. εἰκότως. νεανίας γὰρ, ἢ δὲ
ναται αὐτέχευρ πρὸς τὴν φράν. ἡ δὲ ὑπὸ ἀσθείας
ἐπιβῶσα ὀχίματ' ἀπαρδύου, καὶ ὅπως οὐσα ἐς
βῆθος ἀχανές, ἐκπλαγείσα, καὶ τῷ θαμβεῖ ἁμασχε
θεῖσα, καὶ ἰλνὺ γγιάσασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτύσεως
ἀκρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κρείου, τῶν τέως
ἐπέληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. κ. οὐκοῦν
ἐχρῆν τὴν μωέρα τὴν νεφέλην βοηθεῖν πιστούς. π.
ἐχρῆν. ἀλλ' ἢ μοῖρα πολλῶ τῆς νεφέλης ἀννατωτέρα.
ἱριδος. καὶ προσεδῶνος.

ΙΡΙΣ

τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ὡς πρόσειδον, ἀποσπασθεῖ
σαν τῆς σικελίας ὑφ' αὐτὸν ἐπινέχεσθαι συμβέβηκε.
ταύτην φησὶ δὲ ζεὺς, στήθερ ἴδῃ καὶ ἀνάφηνον, καὶ ποῖν
σου ἴδῃ δῆλον ἐν τῷ Αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν,
στηρίζας πάνυ ἀσφαλῶς. λέγεται γὰρ τί αὐτῆς. π.
πεπράζεται τοῦτο ὡς ἱρί, τίνα δὲ δ' ἡμῶς παρῆξει ὡτῶ τὴν
χρεῖαν ἀναφανείσα καὶ μωετὶ πλέουσα. ι. τὴν αὐτὴν
ἐπ' αὐτῆς λέει ἀποκνήσαι, ἴδῃ γὰρ πονήρως ὑπο τῶν
ὡδίνων ἔχει. ρ. τί οὐμ οὐκ ἱκανὸς ὁ οὐρανὸς ἐν τεκείν;
εἰ δὲ μὴ ὄντος, ἀλλὰ γε πᾶσα ἢ γῆ οὐκ ἄν ὑποδέξασθαι
δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς. ι. οὐκ ὡς πρόσειδον, ἢ ἥρα γὰρ
ὄρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρασχεῖν τῇ αὐτῇ
τῶν ὡδίνων ὑποδοχάμ, ἢ τοῖνυν νῆσος αὐτῇ ἀνώματός ἐστιν
ἀφανὴς γὰρ ἦν. π. συνίκα. στήδι ὡς νῆσε,
καὶ ἀναβῆναι αὐθις ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μωετὶ ὑποφύειν.

N. Nō uenit fuerit tā sceleratā exīte. verū Dīo
nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. (nysio
agēs/decidit ab ariete: frat̃ ŷo Phry (lpa certe qppia
xus secure pfectus est. N. Merito. iuuenis em̃ ē, pō
tens resistere piculo. Illa vero insueta/
conscēdens vehiculū inopinatū; & respiciens in
patulā pfunditatē, oberrans, ac p̃ timore simul ca
dens/ & vociferans, ob violentiam casus
impotens reddita est cognuū arietis: quē ṽhementer
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: s̃a fatum Nephelē potentius est.

36 Iridis. & Neptunī.

IRIS.

Insulam errantem Neptune, separa
tam a Sicilia, submarinā, emergere contingit.
hanc ait lupi, firmā siste mō: atq; cura ut appeat, faci
toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
stabiliens valde secure, indiget em̃ in aliquo ipsa. N.
Paulopost fiet hoc Iris. Verū quam prēbebit ipsi
utilitatē apparens/ & nō amplius natās? I. Latonā
in ip̃a oportet partū deponere, iā em̃ laborat: ob
grauedies. N. nūqd̃ igit̃ nō sufficit illi celū ad ptū?
Si ŷo neq; hoc: equidē tota tellus num lulcipere
posset ip̃ius liberos? I. Nō Neptune. Iuno em̃
iuramēto magno astrixit terrā: ne se exhibeat Latong
grauedinū mīstrā. hec igit̃ isula ip̃a/ nō addicta iuramē
eo q̃ tū neutiq; apparuerit. N. Intelligo. (to est:
& emerge rursus ex pfūdo: nec āplius (siste o isula:
(subsidas:

o
Lenorinia,

Parti La
tong

ἀλλὰ βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδρα δὲ ῥυθμιζόμενος τὰ πᾶσι
ἀδελφοῦ τὰ τέκνα διὰ τοῦ καλλίστου τῶν θεῶν, καὶ
ὑμεῖς δὲ τρίτωνες, διαπορευόμεσθε τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ,
καὶ γαλινὰ ἅπαντα ἔστω. ἀρδύοντα δὲ ὅς νῦν ἐξιστρέι,
αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδὴν τεχνῶν ἀντίκα μέτεισι,
καὶ τιμωρήσει τῇ μυχρί. σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ Διὶ, πάντα
εἶναι εὐπρεπῆ, ἔσθικον ἢ δῆλος, ἡκέτω ἢ ἀκτῶ, καὶ τικτέτω
ζῶντον, καὶ εὐαλόσσης.

ΣΑΝΘΟΣ

Δέξαι με δὲ θάλασσα λεινὰ πεπονθότα, κατὰ σβεσέρ μου
τὰ τραύματα. Θελί τοῦτο δὲ ζῶντε ἵς σε κατέκτανε;
Σ. ἢ φαιστορ, ἀλλ' ἀπὸν θανάτωμαι ὥλως δὲ κακοδαί,
μῆρ, καὶ ζέω. Θ. Διὰ τί δὲ σε ἐνέβαλε τὸ πῦρ;
Σ. Διὰ τὸν υἱὸν τῆς σέτιδος. ἐπεὶ γὰρ φονέοντα τοῦ
φύγας, ἡκέτευσεν. δ' δ' οὐκ ἐπαύσατο τῆς βρῆς, ἀλλ'
ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφρμττε μοι τὸν ῥοῦν. ἐλθί σ' αὖ τοῦ
ἀδελφίου, ἐπὶ ἡλθον ἐπικλύσαι θέλω, ὥς φοβηίς ἀπόσχου,
τοῦ τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' ἢ φαιστορ ἔνυκε γὰρ πλῆσιον
πον ὦρ, πῦρ δ' ὅσον, δῖμαι, πῦρ εἶχε, καὶ δ' ὅσον
ἐν τῇ Αἴτῃ καὶ εἰπὼι ἄλλοι, φέρω, ἐπὶ ἡλθε μοι, καὶ ἔκταν
αὖ με τὰς πελέας καὶ μὲρ ῥίγας, ὥπτησε δὲ καὶ τοῦ κα
κοδαίμονα σιχθῦς, καὶ τὰς ἐγγέλων. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερ,
καχλῆσαι ποιήσας, μικροῦ δειρὸν ὅλον ῥηδὸν εἰργασται.
Θρᾶς δὲ οὐρ δ' ὅπως διαίτοιμαι ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων. Θ.
θολερός δὲ ζῶντε καὶ θερμός, ὥς εἰκός. τὸ οὖμα μὲν ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, ἢ θερμὸν δὲ ὥς φησὶ ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ ἐκτόωσ δὲ
ζῶντε, ὅς ἐπὶ τὴν ἐμὴν υἱὸν ὥρμησας, οὐκ αἰδεσθεὶς ὅτι
κηρυξὸς υἱὸς ἦν. Σ. οὐν ἔδει οὐρ ἐλεῖσαι γείτονας ὄν
τας τοῦς φύγας. Θ. τὸν ἢ φαιστορ δὲ οὐκ ἔδει ἐλεῖσαι
σέτιδος υἱὸν ὄντα τὴν ἀχιλλέα.

sed firma manent. suscipe o foelicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaque sint omnia. Draconem vero, q nūc fuit
ipaz pterrēs, ac nouit genitos, ubi peperit: p̄tinus ad
ac puniet p m̄re. Tu yō f̄nūcia Joui, oīa (oriēt puuli:
probe eē acta. Stetit Delos: venitq Latona: & pepit.

Xanthi. & Maris.

XANTHVS

Suscipe mare graua passum: sana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe? q̄s te obussit?

X. Vulcanus, S; ardeo a prunis prorsus infes-
lix, atq; oburor. M. Verz quāobrē tibi iniecit ignē?

X. Propz Achillē Thetidis filiū, nā cū ille intimeret
Phryges: supplex illū rogauit. at ille nō cessauit ab ira:
p̄ mortuis corpibus obturauit mihi alueū. at (verz
miszoz: subiitq; i mētē/ut eū submer (ego misztus sū
ret a viris troiāis. Illic tū Vulc. (gerē: q̄ tritus abstine
alicubi exns. oēz p̄rlus, ut puto, ignē tūc sis (erat ppe
in Aetna & alibi eēt ferens/iniecit (ille hēbat: q̄ntū
sitq; ulmos/& myrricas: ac infecit in (mih; obuss
foelices pisces/atq; anguillas. At ip̄m quidē me exi
lire fecit. parū q̄q; abfuit, ut nō itegre aridus rdderer.
Vides vero/quomō iaceo propter inultiones? T.
turbidus es o Xāthe, & calidus, ut par ē, sāguis qdē a
mortuis est: calor yō, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui cōtra meū gnatū cōiurasti: nō veritus/q̄
Nereidis filius erat. X. Nū optuit me misereri ppi
Phrygū? M. At Vulcanū misereri optuit (quorē
Thetidis filij Achillis,

*Xanthe
obussit*

τί δακρύεις ὦ Θέτι; Θ· καλλιόστην ὦ Δακρύ κόρη
 ἔϊδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν· αὐτὴν τε
 καὶ βρέφος αὐτῆς ἄρτι γέννηται ἐκέλευσε δὲ ὁ πατήρ, τοὺς
 κἀντὼς ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὴ ἄρ' πολὺ ἀπὸ
 τῆς γῆς ἀποσπᾶσθαι, ἀφείναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὥς ἀπὸ
 λοινοῦ ἠθάλεια καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος. Δ' τίνος δ'
 ἐ' νηκα ὦ ἀδελφὴ; ἐπεὶ ἔμαθεσ ἀκριβῶς ἅπαντα.

Θ· ἀκρισίους ὁ πατήρ αὐτῆς, καλλιόστην οὖσα ἐπαρθέ·
 νενερ, εἰς χαλκοῦν κτενὰ θάλαμον ἐμβλῶν· εἴτα, τὸ μὲν
 ὄλνθος οὐκ ἔχω· εἰπέμ, φασί δ' οὐρ τὸν Δία χρυσὸν γενόμε
 νομ, ῥυθῖναι διὰ τοῦ ὁρόφου ἐπ' αὐτὴν, δεξαμένη δ' ἐκεῖ
 νη ἐς τὸν κώλοισι καταρ' ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσ
 θαι, τοῦτο αἰσθόμενος ὁ πατήρ ἄγχιόσ τις καὶ ζιλότυπος
 γέρωμ, ἠγανόκησε, καὶ ὑπὸ τίνος μεμοιχεῖσθαι ὀπιθεῖσ
 αὐτὴν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετακῖαν. Δ· ἢ δὲ
 τί ἐπραττεν ὦ Θέτι, ὁπότε καθήκετο; Θ· ὑπὲρ αὐτῆς μὲν
 ἐσίγα ὦ Δακρύ, καὶ ἔφερε τὴν καταδύοι, τὸ βρέφος δὲ πα
 ρητῆτο μὴ ἀποθανεῖν, δακρύουσα, καὶ τῷ πάσῳ δεικνύ
 ονσα αὐτὸ κάλλιστον ὄν· τὸ δὲ ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
 καὶ ἐμεδίᾳ πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποκίμπλαμαι αὖθις
 τοὺς ὀφθαλμούς δακρύων, μνημονεύουσα αὐτῶν.

Δ· καὶ με δακρύσαι ἐποίησας· ἀλλ' ἤδη τεθνῶσιν;

Θ· οὐδαμῶς· νηχεται γὰρ ἔτι ὁ κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν σέ
 ριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα. Δ· τί οὖν; οὐκί σώ
 ζαμεν αὐτὴν τῶις ἀλιεῦσι τοῦτοισ' ἐμβολοῦσαι ἐς τὰ λί
 τνα τῶις σεριφίοις, δι' ἀνασπάσαντες σώσουσι δηλο
 γότι. Θ· ἐν λέγεις, οὕτω παῖδάμεν, μὴ γὰρ ἀπολέσθω μὴ

Doris. & Thetidis.

DORIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq; (ris puellā,
ac infantem, prolem nūp genitam precepit pater: ut a
nautis susciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror? qñquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrisius pater ipius, pulcherrimā exñtem, deuo
uit yginē dijs, i eneu qñdā thalamū rñmittēs. Deiñ (qđ
pro vero non dixerim) aiunt louē aurum fa / tamē
ctum, defluxisse p impluuiū ad ipāz: suscipientē y o il
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa

ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & celotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiatā esse putās /

ipam deijcit in arcam, nouiter enixam. D. Illa y o
qđ fecit o Thetis, qñ puenit ad mare? T. De seipā
silebat o Doris, & ferebat odēnationē. ifanti (quidē
caba: ne mors cōtingeret: plorās, & patri auo (y o p
strās ipz pñherimū exñtē. Hoc y o ob inocē (demō
subridebā usq; ad mare. Porro dei (tiā puellē, a ma
irrigauī oculos, lachrymās ex freqñti illi (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordastiōe.
T. Neq; qđ. nauigat em adhuc circa (qđ iā mortui sūt
riphō: viuētes ipos assuās. D. qđ igit: nōne s; (Se
uamus ipam piscatoribus/inijcientes in re
tia Seriphijs? Illi y o diuellentes seruabunt.

T. Bene dicis, sic faciamus: ne pereat cer

ΤΕ ΑΥΤῆ, Μὴ ΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ ΟΥΤΩΣ ὄν καὶ δ.

ἘΝΙ ΠΕΩΣ. καὶ ποσειδῶνος.

ΕΝΙ ΠΕΥΣ

ὄν καλὰ ταῦτα ὡς πόσειδον· εἰρήσεται γὰρ ὁ ἀνέρος.
ὕπελθῶν μου τὴν ἐρωμένην, ἐκασθεῖς ἐμοί, διακέρησας τὴν
τὴν πᾶν· ἢ δὲ ὤετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι, ἢ διὰ
τοῦτο παρῆιχεν ἐαυτῇ. Ε. σὺ γὰρ ὡς ἐνι πεῦ, ὑπεροπτι,
κὸς ἥσθα καὶ βραδύς, ὅς κέρησ' ὅτ' ὡ καλῆς, φοιτῶντος δὲ
μέραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένως ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερῆρας.
καὶ εἰ χαιρεσ' λυπῶν ἀντὶ μ. ἢ δὲ παρὰ τὰς ὄχθας
ἀλύνουσα, καὶ ἐπεμυχαίνουσα, καὶ λουμένη, ἐνίστε εὐχετό
σοὶ εὐτυχεῖν, σὺ δ' ἐθρύπτου πρὸς ἀντὶ μ. Ε. τί οὖν;
διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυπό,
κρίνεσθαι ἐνι πέῃ αὐτὶ ποσειδῶνος εἶναι, ἢ κατασοφίσας,
θαί τὴν τυρὴν ἀφελῆ κόρην οὖσαν; Ε. ζήλοισιν ὡς ἐνι πεῦ,
ὑπερόπτις πρότερον ὢν· ἢ τυρὴν δὲ οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν,
οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι. Ε. θυμενονι· ἔφης
γὰρ ἀπιῶν δ' τὶ ποσειδῶν ἥσθα, δ' καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
ἀντὶ μ, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, δ' τε τὰ ἐμὰ σὺ ἐνφραίνου,
τότε, καὶ περιστήσας πορφυρόν τι κῦμα, δ' περ ὑμῶς συν
ἐκρυπτε ἄμα, συνῆσθα τῇ παιδίᾳ αὐτ' ἐμοῦ. Ε. σὺ γὰρ
οὐκ ἐθέλεις ὡς ἐνι πεῦ.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ. καὶ κηφείδων

ΤΡΙΤΩΝ

τὸ κῆστός ὑμῶν ὡς κηφείδης, δ' ἐπὶ τὴν τοῦ κηφέως θυγα
τέρα τὴν Ἀνδρομέδαν ἐτπέμψατε, οὔτε τὴν πῶν δ' ἠδίκη
σεν, ὡς οἶεσθαι, καὶ αὐτὸ ἥδη τέθηκε. Ν. ἀπὸ τίνος
ὡς τρίτων; Ε. ὡς κηφεύς καθάπερ δέ λειαρ προθεῖς τὴν κόρην,
ἀπέκτεινεν ἐπιῶν, λοχίσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;
Τ. ὄν, ἀλλ' ἴσθι, οἶμαι, ὡς ἱφάνασσας τὸν περσεῖα.

te ipsa: neq̃ putulus adeo formosus:

Enipei. & Neptuni.

ENIPEVS.

Minime honesta hæc sunt Neptune. Dicis p̃ vero:

q̃ circūueneris a me amatā: sis effectus mihi: ỹgita

Lenorina

puellę illa ỹo putabat se a me hæc (tē p̃ide ademeris

hoc exhibuit seip̃az. N. Tu Enipeu (passā eē: & ob

cius eras & turbidus: q̃ puellā sic pulchrā (despectis

die ad te, perditā p̃ amore cōtempseris: (euntē q̃ti

lētatusq̃ fueris molestijs afficiēdo ip̃az. At illa circa ri

piscans/ & icedens/ lauansq̃: interdū optabat (pas

tibi coire: te delicias agente cū ip̃a. E. Quid igitur

num ob hoc oportuit te p̃ripere mihi amorē: & mētis

ri Enipeum pro Neptune: & decipe

re Tyro simplicē puellā exñtē: N. Zelotypia moueris

quū p̃us cōptor tu extiteris: Tyro ỹo nihil (Enipeu,

putās se abs te violatā fuisse. E. Nō ~~coraue~~ passā ē.

em̃ abiēs te neptunū eē. q̃d & maxie (p̃fecto. dixisti

& ego ob hoc iniuria afficior: q̃ p̃pt̃ (molestie tulit.

ris: circūdās purpureū quendā fluctū q̃ (mea tu lēta

peruit sis: & coiuisti cū puella p̃ me. N. At (vos o

non volebas o Enipeu.

(q̃ tu

Tritonis. & Nereidum.

TRITON.

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili

am Andromedā missus est: neq̃ puellam lē

sicut putatis: & ip̃e iam int̃ijt. N. A quo nam

o Triton: Nūqd Cepheus q̃si escā p̃ponēs puellam

adortus interemit/ insidians magna vi:

T. Nō. Sed nosti puto, nympha Iphianassa, Perseū.

τὸ τῆς δαυὶδ τοῦ παιδίου, δὲ μετὰ τῆς πρὸς ἐμὲ κίβωτος
ἐμβληθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ προσώπου, ἵσώσα
τε οἰκτεῖρασαι αὐτούς. κ. ὁ δὲ αὖ ὅμ λέγει· ἐκδοσ' δε
ἦδη νεανίαμ εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.

τ. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. κ. διὰ τὴν τρίτωμ·

ὅν γὰρ δὴ σῶσθρα ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίθειν αὐτὸν ἐχρήμ.

τ. ἐγὼ ἡμῖν φάσω τὸ πᾶν ὥς ἐγένετο· ἐστάνη μὲν οὖρος
ἐπὶ τὰς ποργύνας, ἄλλομ τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτε,

λῶμ· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο εἰς τὴν λιβύην. κ. πῶς δὲ τρίτωμ·

μόνος, ἢ καὶ ἄλλος συμμαχῶνς ἦεν· ἄλλος γὰρ

δύσπορος ἢ ὁδός. τ. διὰ τοῦ ἄερος· ὑπὸ πτερον γὰρ αὐ

τοῦ ἢ Ἀθηνᾶ ἐθίκεν· ἐπεὶ δ' οὖρ ἦκεν δ' αὖ τοῦ διητῶντο, αἰ

μὲν ἐκώσθενδον, οἷμαι, δὲ ἀποτεμῶν τῆς μεθούσης

τὴν κεφαλὴν, ὡς κε' ἀποσταμένοσ. κ. πῶς ἰδῶμ·

ἀθέατοι γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς' αὖ ἰδῆ, οὐκ ἐτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα.

ἦλοι. τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα· τριαῦτα γὰρ

ἦκουσα διηγούμενον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαμ, καὶ πρὸς

τοῦ κίφρα ὕστερον· ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποσιλ

βούσης ὡς περ ἐπὶ κατόπτρον, παρέρχευ αὐτῷ ἰδεῖν τὴν

εἰκόνα τῆς μεθούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης,

ἐνὸρῶν δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχων, ἀπέτεμε

τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς

ἀνέπτατο· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παράνομον ταύτην αἰθισσίαν

ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετάμενος, ὁρᾷ τὴν Ἀνδρομέδαμ

προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρας προβλήτος προσπεπαττα

λευμένην, καλλιόστην, ὃ θεοί, καθεμένην τὰς κόμας, ἢ

μίγνυντομ πολὺ ἐνερθε τῶν μαστῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον

οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, αὐτῶτα τὴν αὐτίαν τῆς κατὰ

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
 iniectam in mare a materno auo. serua
 stis: misere ip̄or̄. N. Noui quē dicis. at veris̄se est
 mō iuuenē esse. valdeq; gñosuz. ac pulchr̄ vi (talē
 T. Is ē q̄ infecit Cetū. N. pp̄ qd o Tritō? (deri:
 nō em̄ mercedē liberatōis eiul. nōi nob̄ psoluer̄ ip̄) cō
 T. Ego voſ dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat.
 ad Gorgonas/ prēmīū quoddā regi affe (est hic
 rens. Verē ubi puenit ī Libyā. N. q̄ pacto o Tritō?
 solus ne? an & alios auxiliator̄ duxit secū? aliogñ. n.
 difficilis via est. T. Per aerem. pennatum em̄ ī
 psū Mierua reddidit. Postq; v̄o puēit ubi degebāt: ille
 quidē dormiebāt: ut puto. verē hic absidēs Medusæ
 caput/ abijt euolans. N. Quo pacto asp̄icatus est?
 iuisibiles em̄ s̄. v̄l q̄ eas viderit: nō isup aliud qddā de
 cōsp̄icabit. T. Mineruę clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
 audiui p̄dicantē ip̄m apd̄ Andromedā & hęc ego
 Cepheū nouiss̄ie) Mierua haud dubie ī clypeo resplē
 dente quemadmodū in speculo: prēbuit ille ipsam
 imaginē Medusę ut videret. Dein̄ adciptēs lēua comā
 insp̄iciētis imaginē: dextra falcem habens/ abscidit
 caput ipsius: ac priusq; excitarentur sorores/
 sursum volauit. Verē ubi maritimā hāc Aethiōpiam
 venit: iam volatu terrę proximus/ videt Andromedā
 adiacentē in quadā eminenti rupe: palocq; affi
 xam. pulcherrimā. Dīj boni. demissa coma. ac
 seminudā multū admodū infra ubera. Et primū qd̄
 miseratus fortunā ip̄ius/ interrogabat cām condem

δι' ἡν ἡ κατὰ μίηρον δὲ ὅλον σ' ἔρωτι, ἔχρη γὰρ
σεσώσθαι τὴν παῖδα· βοῶν δὲ μὲν διέγνων· καὶ ἔπειθ' ἡ τὸ κῆ-
τος ἐπ' ἦε μάλα φοβερὸν, ὥς κατὰ ποιούμενον τῶν ἄνδρ-
μέδων, ὑπεραιωθεὶς ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρ-
πην, τῇ μὲν καθικνέεται, τῇ δὲ προδεδιμῆστος τὴν τοργύρα·
λίθου ἐποίησεν αὐτὸ· τὸ δ' ἔτεθηκε κοῦρ· καὶ πέσκειν
αὐτοῦ τὰ πολλὰ δ' ὅσα εἶδε τὴν μέδουσαν· ὁ δὲ
λύσας τὰ δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχόμεν τὴν χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀκροσσοῦντι κατιοῦσα βῆν τῆς πέτρας ὀλισθηρῶς·
ἔνυσεν· καὶ νῦν γὰρ μὲν τοῦ κινέωσθαι, καὶ ἀπ' αὐτῆς αὐτὴν
ἄρσος, ὥς τε αὐτῇ θανάτου γάμον ἐν τὸν τυχόντα εὔρετο·
Ν· ἐγὼ μὲν ἐν πάντι τῷ γεγονότι ἔχθωμαι τί γὰρ ἡ πόσις
ἡδύκει ἡμῶς, ἔτι ἡ μήτηρ ἐμεγαλαλῆχει τότε, καὶ ἰξίον
καλλιῶν εἶναι; Τ· ὅτι δ' ὕτως ἀν' ἡλγιστον ἐπὶ τῇ
θυγατρὶ μήτηρ γεῦσθαι· Ν· μολέτι μεμνημένα ὧς Δωρὶ
ἐκείνων, ἔτι βαρβαρὸς γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλῃσεν·
ἡκανῆρ γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ
παιδί· χαίρω μὲν ὅν τω γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότον·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

ὅν πῶποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέραν εἶδον
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἅψ' οὐ εἶμι καὶ πνέω· σὺ δὲ ἐν κ' εἶδες
ὧς τότε; Ν· τίνα ταύτην λέγεις ὧς Ζεφυρὸς τὴν πομπὴν;
ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζ· ἡδίστου διαμαίτος
ἀπελείφθης ὅτι οὐκ ἄλλο ἴδιον ἔτι· Ν· παρὰ τὴν ἔρ-
ωσαν γὰρ θαλάσσαν ἐργαζόμεν, ἐπέπνευσεν δὲ τίς ἡ
μέρος τῆς ἰνδικῆς, ὅσα παρὰ λίαν τῆς χώρας· ἐν δὲ
ὅν οἶδα ὧς λέγεις; Ζ· ἀλλὰ τὸν σιδωνίου Ἀγκύρα
εἶδες; Ν· ναί, τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα· τί μὲν;

natōis. Paulo post v̄o amore captus (uēiēs nāq̄ erat
 ut suareſ puella) admiculo eē eidē dignū duxit. Pla-
 tus acceſſit ip̄eſe tribiſ, tāq̄ deuoſ. (ne poſtea q̄ Ce-
 medā: demittēs oſoſ iuuenis / ſtri (raturus Andro-
 cē, unā qdē manū oñdit: alſa v̄o pfe. (ctūq̄ hñs falſe
 lapidē cōfecit ip̄z. Ille itaq̄ morte ſub (rēs Gorgona
 mīſta eorū q̄ ſpīcata fuerit Me (latus ē. iduruerit dēiq̄
 ſoluēs victa v̄gis, ſuſtinēs manū, ſuſ (duſā. Poſt ille
 cepit ſuīſ pedibz deſcēdentē ex rupe prociui,
 & nūc eā ducit uxōrē i ip̄a domo Cephei: abducetq̄
 Argos. iōq̄ p morte nuptias haſ ſcīlices iuenit. (ip̄az
 N. Ego qdē nōn admodū ex hoc facto merore affi-
 offendit nos: ſi q̄ mō maſ gliata ē (cior. i q̄ cñ puella
 pulchriorē eē. T. Verūtn etiā mi (alñ & pſuplit ſe
 filiā maſ. N. nō āplius memie (rūimodū doluit ob
 illorū. ſi qd barbara mulier ultra hoc qd (rius Doris
 ſufficiētē cñ nobis penā dedit: tri (deciuit locuta ē:
 filiā. Congratulemur igitur nuptiis. (ta prop̄

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq̄ pompā ego magnificentiorem vidi
 in mari ex quo ſum, & ſpiro. Tu vero nunquid
 o Note? N. qnā hec ē quā dicis o Zephyre pōpā
 aut q ducētes pompā erāt. Z. Suauiffio ſpectaclo
 caruiſti: ut nō aliud videre poſſis poſthac. N. luxta
 threum mare occupatus ſpirabā: atq̄ in (Ery-
 pte indici maris, oibz deniq̄ maritū illius regiōis. nihil
 igit eorū noui quē dicis, Z. Attñ ſidoniū Agenorē
 vidifti. N. Profecto vidi. Europe genitorē. qd tū:

Ζ. ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΔΙΚΗΛΟΜΑΙ ΣΟΙ. Ν. ΜΕΝ Δ' ΤΙ Δ
ΖΕΥΣ ΕΡΑΣΤΗΣ ΕΚ ΠΟΛΛΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΟΣ, ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ Η ΠΑΛΙΑ
ΗΠΙΣΤΑΜΗΝ. Ζ. ΟΥΚ ΟΥΝ ΤΟΝ ΜΕΝ ΕΡΩΤΑ ΔΙΣΤΑ, ΜΕΤΑ ΤΑΥ
ΤΑ ΔΕ ΨΩΔΗ ΑΚΗΣΟΜ. Η ΜΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΤΕΝΩΛΗΕ ΕΠΙ ΤΗΝ ΨΩΔΗ
ΠΑΙΖΟΥΣΑ, ΤΑΣ ΗΛΙΚΩΤΙΔΑΣ ΠΑΡΑΛΑΒΟΥΣΑ. Ο ΖΕΥΣ ΔΕ
ΤΑΥΤΩ ΕΙΚΑΣΑΣ ΕΑΥΤΟΣ, ΟΥΝΕΠΑΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ, ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ ΛΕΥΚΟΣΤΕ ΓΑΡ ΉΝ ΑΚΡΙΒΩΣ, ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΑΤΑ
ΕΝΚΑΜΠΗΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΗΉΜΕΡΟΣ. ΕΣΚΙΡΤΑ ΟΥΝ Η ΑΥΤΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΨΩΔΗΣ, ΚΑΙ ΕΜΜΗΑΤΟ ΤΟ ΨΩΔΙΣΤΟΝ. ΩΣΤΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
ΤΟΛΜΗΣΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΒΗΚΕΙ ΑΥΤΟΝ. ΩΣ ΔΕ ΤΟΥΤ' ΕΓΕΝΕΤΟ, ΔΡΟ
ΜΑΪΟΣ ΜΕΝ Ο ΖΕΥΣ ΩΡΚΗΣΕΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ, ΦΕΡΩΝ ΑΥΤΗΝ
Η ΕΝΗΧΕΤΟ ΕΜΠΕΣΩΝ. Η ΔΕ ΠΑΝΝ ΕΚΠΛΑΓΧΕΙΣΑ ΤΩ ΠΡΟΓΥΜΑΤΙ,
ΤΗ ΛΑΙΩ ΜΕΝ ΕΧΕΤΟ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΟΣ, ΩΣ ΜΗ ΑΠΟΛΙΘΕΝΑΙ, ΤΗ ΕΤΕ
ΡΑ ΔΕ ΗΝΕΜΩΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΠΕΠΛΟΝ ΞΥΝΕΙΧΕ. Ν. ΗΔΥ ΤΟΥΤΟ
ΘΕΑΜΑ ΩΣ ΖΕΦΥΡΕ ΕΪΔΕΟ ΚΑΙ ΕΡΩΤΙΚΟΝ, ΨΗΧΟΜΕΝΟΝ
ΤΟΝ ΔΙΑ ΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΑΜΕΝΗΝ. Ζ. ΚΑΙ ΜΗΝ ΤΑ
ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΗΔΪΩ ΠΟΡΑΠΟΛΩ ΩΣ ΝΟΤΕ. Η ΤΕ ΓΑΡ ΘΑΛΑΤΤΑ
ΕΥΘΥΣ ΑΚΥΜΩΝ ΕΓΕΝΕΤΟ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΑΛΗΝΗΝ ΕΠΙΣΠΑΣΑΜΕΝΗ
ΛΕΙΑΝ ΠΑΡΕΪΚΕΝ ΕΑΥΤΗΝ. ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΠΑΝΤΕΣ ΗΣΥΧΙΑΝ ΑΓΟΝ
ΤΕΣ, ΟΥΔΕΝ ΑΛΛΟ ΉΘΕΑΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΩΝ ΥΓΝΟΜΕΝΩΝ,
ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝ. ΕΡΩΤΕΣ ΔΕ ΠΑΡΑΠΕΠΕΤΩΜΕΝΟΙ
ΜΙΚΡΟΝ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΘΑΛΑΤΤΑΝ, ΩΣ ΕΝΙ ΟΤΕ ΕΚΚΟΙΣ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙΝ
ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΤΩΝ ΨΩΔΕΩΣ, ΕΜΜΕΝΑΣ ΤΑΣ ΔΑΔΑΣ ΦΕΡΟΝΤΕΣ, Ψ
ΔΕΝ ΑΪΜΑ ΤΟΝ ΨΜΕΝΑΙΟΝ ΔΙ ΚΗΡΕΪΔΕΣ ΔΕ ΑΝΑΔΥΣΑΙ,
ΠΑΡΙΠΠΕΥΟΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΕΛΦΙΝΩΝ ΕΠΙΚΡΟΤΟΥΣΑΙ, ΗΜΪ ΓΥΜ
ΝΟΙ. ΑΙ ΠΟΛΛΑΙ ΤΟ ΤΕ ΤΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΓΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΕΪΤΙ ΑΛΛΟ
ΜΗ ΦΟΒΕΡΟΝ ΙΔΕΪΝ ΤΩΝ ΘΑΛΑΤΤΙΩΝ. ΑΪ ΠΑΝΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΕ
ΤΗΝ ΠΥΣΙΔΑ. Ο ΜΕΝ ΓΑΡ ΠΟΣΥΔΩΝ ΕΠΙΒΕΒΗΚΩΣ ΑΪΣΜΑΤΟΣ,

Z. De ea ipsa uarrabo tibi. **N.** Profecto
 Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę: qđ & olim
 sciebā. **Z.** Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subide acci-
 derunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus
 lusura: coętaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
 tauro adsimilans seip̄z/colludebat illis: pulcherrimus
 apparēs. cādidus nāq; erat undiq;: cornua p̄n illi
 sinuosa, & aspectus benignus, saliebat plane & ipse
 in littore: & mugiebat suauissime. q̄propter Europa
 ausa est inscendere ip̄m. Quo facto/ple-
 no cursu Iupiter exiit in mare: ferens ip̄am /
 vehēdoq; incidēs. Illa yō vehementē territa ex hac re:
 lęua quidē tenebat cornu/ne periret: alte-
 ra yō v̄eto cōcitatū peplū cōtinebat. **N.** Suaue hoc
 spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatoriū qđ p̄
 lupiē, natādo ferens dilectā. **Z.** Atqui quę (stabat
 post hęc acciderūt suauiora multo Note. Etēn mare
 statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
 iucundū prębuit seip̄z. At nos omnes quietem agen-
 tes, nihil aliud q̄ spectatores facti corę quę fiebant,
 seq̄bāur. Poŕo (Cupido Venusq;) amores aduolātes
 parę super mare: ut interdum summis pedibus
 attingerent aquā: accensas faces ferendo/ca-
 nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes /
 equitū ritu delphinis vectabant: applaudētes seminu-
 dę. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
 marinorū/quę terribili nō sunt aspectu. Oia saliebant
 circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παρὰ λαίμενός τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχω προῶγε
 γεγάως, προσδιδωρῶν ἡχομένον τὸ ἄσπερον· ἐπὶ τοῖσι
 δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο τρίτωνος ἔφερον ἐπὶ κρήνης κατακεί-
 μένῃ, ὅαν σπανιῖα ἐπιπλάττουσιν τῷ νύμφῃ· ταῦτα ἐκ φοι-
 νίκου ὄαρι τῆς κρήνης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νύμφῃ,
 ὃ μὲν ταῦρος ἔκ ἐτι ἐφαίνεται ἀπὸ λαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
 ὃ Ζεὺς, ἀπῆγε τὴν Εὐρώπην εἰς τὸ Δίκταον ἀντρον ἐν ὑδασι,
 σάμ καὶ κάτω δρώσων· ἡπίστατο γὰρ ἦν ἔφ' ὅτι ἄνοιτο·
 ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλοι τοῦ πελάγους μέγας
 ἀγκυμαίνομεν· ὦ μοι φρεῖ Ζεφυρετῆς θέας,
 ἐγὼ δὲ γρύπας, καὶ ἐλθέφαντας, καὶ μέλαινας ἀνδρά-
 τωνος ἑώρων·

ΝΕΚΡΙΟὶ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
 Διογένους· καὶ Πολυδαίμονος·

Δ Ι Ο Γ Ε Ν Η Σ·

ὦ Πολυδαίμον, ἐντέλλομαι σοὶ ἐπειδ' αὖταχιστα ἀ-
 νείημι, σὸν γὰρ ἐστὶν ὅμαι τῷ ἀναβιβῶναι
 αὐρίον, ἢν παμίδης μένιππον τὸν κύνα, ἔνυοις δ' αὖ αὐτῇ
 ἐν κορινθῷ κατὰ τὸ κράνηον, ἢ ἐν Λυκίῳ, τῶν ἐριζόν-
 των πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα, εἰπεῖν
 πρὸς αὐτόν, ὅτι σοὶ ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης,
 εἰ σοὶ ἰκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλαιστοι, ἔκειν
 ἐνθάδε πολλῶν πλείων ἐπιγελασάμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
 ἐν ἀμφιβόλῳ σοὶ ἔτι ὁ γέλωσ' ἦν· καὶ πολὺ τὸ· τίς
 γὰρ δ' ἴσως ὁ δὲ τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐν ταῦτα δὲ ὅν παν-
 σι βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα,
 ἐπεὶ δ' αὖν ὄρῃς τοὺς πλουσίους, καὶ σατράπας, καὶ

transferensq; & Amphitriten præcedebat
 hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. Int' omnes
 vero Venerat duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
 tem, flores varios aspergentē sponſe. Hac ex Phœ-
 nicia usq; ad Cretā sic tigeſt. Verū ubi puenit ad iſulā/
 taurus nō amplius apparebat. arripſens yō manum
 Iupiter, abduxit Europā in Diētē antrū, erubescens
 æ demissis in terrā ocul'. ſciebat em̄ iā ob qđ duceret.
 At nos insidentes alius aliam in pelagi partem,
 fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q̄ talia videt:
 Verū tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
 nes conſpicabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

• Pollux, cōmēdo tibi: postq̄ celeritē ad ſupe-
 ros redieris (tuū em̄ eſt arbitror/ reuiuſcere
 cras) ſicubi videris Menippū canē, inuenies yō ipſm
 Corinthi iuxta Craneū, vel in Lyceō, conten-
 dentes mutuo philoſophos iridentem. dicere velis
 ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
 Si tibi ſatis terrena deriſeris: ut venias
 huc: miſto amplius habiturus qđ irrideas. Alibi egdeſ
 i abiguo tibi adhuc ē/ cuiuſmōi riſus ſit. & certe miſtuſ
 em̄ oīno agnoſcat ea q̄ ſt i vita. Hic yō (hoc. Quis
 ces a cōſtātī riſu. quēadmodū ego nūc. Et (nō quieſ-
 ubi videas diuites/ ſatrapas / & (maxime.

τυράννου τοῦ ὕψι τοῦ πένου, καὶ ὁσίων, ἐκ μερίων δὲ μω-
γῆς διαγιγνώσκοντων, καὶ ὅτι μέγαλοι καὶ ἀγενεῖς
εἰσι, μεμνημένοι τῶν ἄνω· ταῦτα λέγει αὐτοῖς, καὶ προσέτι
ἐμπλησάμενον τὴν πύραν ἡμεῖς θερμῶν τε πολλῶν, καὶ
εἶπον εὗροι ἐν τῇ τριόδῳ ἑκάτῃς δειπνον κείμενον, ἢ δύο
ἐκ καθαρσίον, ἢ τί τοιοῦτο· π. ἀλλ' ἀπαγγεῖλω ταῦτα
ὁ Διόγενες· ὁ πῶς δὲ εἰδῶ μάλιστα ὅπως οἶός τις
εἴς τὴν ὁδὸν; Δ. γέρον, φαλακρόος, τριβώνιον ἔχων παρὰ
λύθρον, ἅπαντι ἀνέμῳ ἀντιπνευσταμένον, καὶ ταῖς ἐπι-
πτυχθεῖς τῶν ῥαμίων παικίλῳ· γελᾷ δ' αἰεὶ, καὶ τα πολ-
λά τοὺς ἀλαζόνας τοῦτον φιλοσόφους ἐπισκώπτει·
π. ῥαδιον εὐρεῖς ἀπό γε τούτων; Δ. βούλει καὶ πρὸς
αὐτοὺς ἐκείνους ἐν τείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους· π.
λέγε· ὃν βραχὺ γὰρ ὦν δὲ τῷτο; Δ. τὸ μὲν, δ' ἄλλο παύσασ-
θαι αὐτοῖς παρεγγύα ληθούσι, καὶ περὶ τῶν δ' ἄλλων ἐρίζουσι,
καὶ κέρατα φέουσιν ἀλγυλλοῖς, καὶ κροκοδείλουσιν οἰοῦσι,
καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἔρω, τῶν διδασκόντων τὸν ὄψιν· π.
ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθὴ καὶ ἀπαίδετον εἶναι φέουσιν, κατηγοροῦν-
τά τῃς σοφίας αὐτῶν· Δ. σύ δὲ διμῶζεις αὐτοῖς παρ'
ἐμοῦ λέγε· π. καὶ ταῦτα ὁ Διόγενες ἀπαγγεῖλω· Δ.
τοῖς πλουσίοις δὲ ὁ φίλτατος πολυδύκιον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ὁ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε;
τί δὲ τιμωρεῖσθαι ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ
τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὓς καὶ ἐναύβωλον
ἔχοντας ἡμεῖς μετ' ὀλίγον; π. εἰρήσεται καὶ ταῦτα
πρὸς ἐκείνους· Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε, καὶ ἰσχυ-
ροῖς λέγε, μετὰ ἄλλω τε τῷ κορινθίῳ, καὶ ἀκκοζέειν τῷ παλαιῷ
στῆ, ὅτι παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ κοινὴ κόμη, ἢ οὔτε τὸ χλασπᾶν.

tyrannos sic delectos, & neutiq; insignes, ex solo etu-
latu cognitos: & q; molles & degeneres
sint recordans eorū q; sit apd' supos. Hec illi p'dica. p'd'
ut impleta perā veniat lupino multo: &
alicubi reperta in trjuio Hecatē coenā iacentē: aut ouū
ex purgatiōe/vf' huiuscemōi re.)P. S; r'nūciabo hec
o Diogenes. q; pacto aut agnouero eū maxie: q' nam
est s; m faciem: D. Vetulus, caluus, lacernā hñs m'
to aditu, omni vento peritiam: & su-
perne plicas pāniculorū q; pluriū Ridet v'o sp: & mul-
tum arrogantiam philosophorum considerat.

P. Facile eū fuerit iuenire apd' illos. D. vef' & ad
illos ipos. referre mandati quippiā philosophos. P.
Dic, nō molestū em nec; hoc ē. D. Hoc qdē: ut i to-
rēt sibi ab allegatiōe nugar; & ab oī v'bo: (tū tēpe
q; cornua gñant ill' mutuo: crocodilosq; (rū pugnat
& hec dubia iquirūt: cū de hoc doceat sēsus. (faciūt;
P. At me indoctū & rudem esse dicent/accusan-
tem sapientiā eorū. D. Tu vero plorare ipsis a
me manda. P. Et hec Diogenes renūciabo. D.
Diuites vero amicissime Pollux, affare
hice a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
Quid v'o excruciatis vos ipsos/cōputantes usuras? &
talentū sup' talenta addētes: quib; necē est unū obolū
habentes/venire post pusillū? P. Dicam & talia
ad illos. D. Veretn' & formosis, & p'gualis-
dis dic Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato-
rē: qm' apd' nos nec; Xāthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὀφθαλμοὺς, ἐρῶμαι ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπὶ ἱστῆρ.
ἢ νύμφα ἔντονα, ἢ ἄνθρωποι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῖν καὶ
νὺς φασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους. **Ε.** **Εὐ**
χαλεποὺν οὐδὲ τοῦτα ἐπιδείν πρὸς τοὺς καλοὺς, καὶ
ἰσχυροὺς. **Δ.** καὶ τοῖς πένησι μὲν δαδῶν, πολλοὶ δ'
ἔισι καὶ ἀχθέπνοι πρὸς πράγματι, καὶ δικτείροντες τὴν
ἀπορίαν, λέγε μὴτε δασκῶν, μὴτ' οἰμώζειν, λαηνοσάμενος
τὴν ἑνταῦτα ὅσσι μίαν, καὶ ὅτι ὕφονται τοὺς ἐκεῖ πλουσί-
ως οὐδὲν ἀμείνουσ' αὐτῶν. καὶ δασκαλὶ μνησίου δὲ τοῖς
σοῖς ταῦτα, εἰ δασκῶ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκ λε-
γύσθαι αὐτοῦ. **Ε.** μὴδὲ μὲν δ' ἀδύνατος περὶ δασκαλίου,
ὡς λέγει ὁ γὰρ ἀνέξομαι γε. ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφα-
σθα, ἀπαγγέλω. **Δ.** ἐάσωμεν τούτους ἐπεὶ σοὶ δασκῶ,
σύ δὲ οἷς προείπω, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.
ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ. ἢ κατὰ μνήππου. **ΚΡΟΪΣΟΣ.**
ὅν φέρομεν δ' ἐπὶ αὐτῶν, μνήππου τούτου τὸν κύνα πα-
ροικούντα, ὥστε ἢ ἐπείνους καὶ κατὰ τὴν πόλιν, ἢ ἡμεῖς μετὰ
κῆσσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. **ΠΛ.** τί δ' ἡμεῖς διηνόμῃ ἐργα-
ζεται ὁ μόνος ὧς; **Ε.** ἐπειδὴ ἡμεῖς οἰμώζομεν,
καὶ σέθεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίθας μὲν ὕποσ-
τοῦ χρυσίου, σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
τῶν ἡσυχαιῶν, ἐπιγελῶ καὶ ἐξουεῖζιζέι, ἀνδράποδα καὶ κα-
θάρματα ἡμεῖς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄλλῶν
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς δεμνολογίας. καὶ ὁ ἄλλος λυπηρὸς
ἐστι. **ΠΛ.** τί ταῦτα φασί; μὴ ππε; **ΜΕΝ.** ἄνθρωποι
ὡς πλούτω. μὴ οὐ γὰρ αὐτοὺς ἀγαυοὺς καὶ ὅλε-
θρίους ὕπαις, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ὅλ-
λα καὶ ἀποθανόντες, ἐτι μέμνηται καὶ περιέχονται

nigriue oculi, rubor denique vultus amplius adfunt:
non nervi robusti, aut humeri potētes, ſz oīa q̄ de nobis
dñr/ unus eſt pulvis, caput renudatū formę fama.
graue neq; hæc mihi fuerit dicere ad formos. (P. Nō
viribz pſtātes. D. Et paupibz o ſpartane, (ſos/ &
ſunt dolore affecti in rebus/ & miſeri ob (mſti em̄
egeſtatem) dicite lachryment; nec eiulēt: narrando
quā hic habituri ſint equalitatē: & q̄ viſuri ſint diui
tes nihil meliores ipſis. Eſt Lacedæmonijs
tuis talia (ſi viſum fuerit) a me dicens/ ex cru
ciatu liberaueris ipſos. P. nihil o Dio, de Lacedæoni
is dic. nō em̄ adciplēt. Quę vero ad alios dixi
ſti/renūciabo. D. Dimittimus hæc tuę coniecturæ,
tu yō illis prædica: referq; mihi eorum ſermones.

Plutōis. Vſ aduerſus Menippū. C R E S.

Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co
habitantē: q̄propt̄ aut illū alio colloca: aut nos cōmi
grabimus in aliū locum. P. Quid nobis moleſti fa
ciat paris cōdiſiōis mortuus? C. Poſtq̄ nos i fletū p
et gemius: illorū r̄cordātes q̄ ſurſū ſt: Midas (rūpius:
auri, Sardanapaſ, yō multijugę voluptatis, (qdē tāti
theſaurorū, irridet ille ſp & exprobrat; mā (poſo ego
cipia & ſceleſtos nos cognōinās: inſdū yō & cantās/
conturbat nobis fletum. Deniq; omnino moleſtus
eſt. P. Quid hæc de te dicunt Menippe? M. Ve
re o Pluto, odio namq; ipſos degeneres & pernicio
ſos exñtes: quibus nō profuit viuere perperam: ve
rū & morientes recordantur/ menteq; concipiunt.

que sit in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. S; nō optet. tristantē em̄ nō paruis rebus orbatī. M. Et tu euanesceis Pluto, suffragium prēbens talibus suspirijs. P. Nequaquā. haud em̄ velim seditionē mouere int̄ vos. M. atq; o flagitiosissimi Lydor/Phrygū et Assyriorū, sic dinoscite: ut mihi non det̄ quies. tunc em̄ iamētaminz sequar vos ascēdēs & descēdēs irridēdo. C. Heccine otumelia? M. Nō: s; illa otumelia est quā ipī vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes & liberos vestros delicijs capientes: mortisq; prē omnibus non recordantes: itaq; deflete omnia illa nūq̄ quleturi. C. Mistas, Dñi boni, & magnas possediopes. M. Quantū vō ego auri? S. Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite: dolorēq; afferte vobis ipīs. verūtn̄ ego v̄bū hoc, agnosēpius obijciēs/cātabo vobis. decet nāq; (scē teipz, talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videamini vani deniq; hoīes deos vos esse arbitrent. (minit̄ T. Quid igit̄ nobis iputādū fuerit: si p̄ īscitiā illigalia de mortuis opinant̄? M. Verūtn̄ hęc nō fuissēt opī nisi & vos cū viueretis/eiusmōi portēta oñdis (nati/futuroz p̄scij, & p̄dicere potentes (fletis: tanq̄ īterrogātibz. T. Menippe, Amphilocheus certe hic nouit quō ipsi respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἤρωσ' ἐμὴ καὶ μαυταύμαι ἤν τις κατέλθῃ παρ' ἐμῆ·
σύ δ' ἔοικας οὐκ ἐπιγλαφυμένον λεβάνειν το παρὰ πᾶσι·
ὃν γὰρ ἡπίστευσ' σὺ τούτοις· **Μ**· τί φῆς; ἐμὴ ἐσ
λεβάνειαν γὰρ παρέλθω, καὶ ἐσταλμένον εἶς ὁδόναις·
γελώωσ' μάλα μ' ἐν ταῖς χερσὶν ἔχω, ἐσπεύσω διὰ τοῦ
στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐς τὸ σπλάγιον, οὐκ ὅμ' ἐδυνά-
μην εἰδέναι ὅτ' ἡ νεκρὸς εἴ ὥσπερ ἡμεῖς θμόνη τῷ γοντείῳ·
ἀδιαφύρων, ἀλλὰ πᾶς τῆς μαυτηνῆς· τί δέ ὃ ἤρωσ' ἐστὶν;
ἀγνοῶ· **Τ**· ἐξ ἀνδρώπου τί καὶ θεοῦ σύνθετον· **Μ**·
ὃ μὴτε ἀνδρωπὸς ἐστίν, ὥς φῆς, μὴτε θεός, καὶ δύναμι-
φότερόν ἐστι· νῦν δὲ πού σου τὸ θεοῦ ἐκείνο ἡμίτομον
ἀπεπλήνθη· **Ε**· χρᾶ δ' μένι πτεῖβ' βοιωτῆα· **Μ**·
οὐκ οἶδα ὅθ' ἐροῦναι, ὅτ' ἐπὶ καὶ λέγεις· ὅτ' ἐμῆς
ὁ λῶς εἰ νέκρως, ἀκριβῶς ὄρω·

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ
Σὺ δέ ὃ καλλιδικίδης; πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτε
παράσιτος ὦν Δεινίου, πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμπαγῶν ἄπε-
πνίγην, οἶσθα· παρῆς γὰρ ἀποδηύσκον τί μοι· **Κ**·
παρῆς δ' ἐμὸν παρὰ νότον τι ἐγένετο·
οἶσθα γὰρ καὶ σὺ ποῦ πτωχῶρον τὸν γέροντα· **Ζ**· τὸν
ἄτεκνον τὸν πλούσιον, ὥς ἐτά πολλὰ ἡμεῖς συνόντα·
Κ· ἐκείνον ἀντὶ τοῦ ἐνερᾶ πένον, ὑπισχνούμενος ἐπ'
ἐμοί, τεθνήξου· ἐπεὶ δέ τὸ πρᾶγμα ἐς μήκιστον
ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνόρ' ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπίταμον
τίνα ὄσον ἐπὶ τὸν κληῖρον ἐξεύρου· περιάμενος γὰρ φάρμα-
κον, ἀνέπεισα τὸν ὀνοχόρον, ἐπειδὴ τάχιστα ὁ πτωχῶρος
αὐτῆς πίνει, πίνει δ' ἐπεικῶς, ζωρότερον ἐμβολόντα ἐς
κῆληκα, ἐτοίμοις ἔχειν αὐτό, καὶ ἐπιδούλαι αὐτῷ·

· εἰ δέ τοῦτο ποιήσῃ,

herus sum! vaticino rō si quis descenderit ad me.
Tu vō videris non adijisse Lebadiam omnino.
alioqñ nō incredulus eēs rebo illis. M. quid ais? nisi
Lebadiam fuisse profectus, amictus linteis,
ridicule offam manibus gestans, irreplissem per
angustū aditum in specum: nequaquā fieri po-
tuisset/ut videre qđ mortuus es p̄inde atq; nos: sola p̄
differēs: s; p̄ diuinādi artē. Quid tandē est (stigmatū
nō em̄ intelligo, T. Ex hoīe qddā & deo (heros?
qđ neq; hō sit (ut ais) neq; deus: verē (cōpositū. M.
erūq;. Nūc igit̄ q̄ tua diuina illa dimidia p̄s (parit u
recessit? T. Oracula reddit Meñ, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas, quandoquidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē & Callidemidē. ZENO.
Tu Callidemides, quo nā mō inijisti? Nam qđ ego
parasitus existens Dinie/imodice me ingurgitās p̄so-
catus sim, tu quidē nosti, aderas em̄ mihi moriet̄i. C.
Aderā Zenophātes, verē mihi iopiatū qddāz accidit.
Nosti equidem & tu Ptoeodorum senem. Z.
Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā eōmorantez?

C. Illū ipm̄ semp̄ colens captabam: promittens
mihi fore, ut i rē meā t̄p̄mū moreret̄. verē cū ea res i
p̄ferret̄, vic; ultra Tichonios ānos sene vi (lōgissimū
qñdā viā ad hereditatē p̄ueniēdi iueni. (uētē, op̄ediariā
nū, p̄suasi pocillatori: ut sis atq; (Sigdē emēdo vene-
posceret bibere (bibit aut̄, p̄lixius) p̄fē (Ptoeodorus
calicē: paratū hñdo qđ porrigeret illi. (tius iniceret i

Quod si fecisset,

ἐλπίσιν ἐπωμοσάμην ἀρίστειν αὐτόν. 2. τί
οὐμ' ἐγένετο ; πᾶν γάρ τι παρὰ νότον ἐξ ἡμ' ἔοικας.
Κ. ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἡκοίμην, δύνωμεν μερῶν
κοσμήσας ἐτοίμονοι ἔχοντες τὴν μὲν τῷ περὶ ἡμῶν τὴν
ἐχούσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἡμῶν. σφαλεῖς,
οὐκ οἶδ' ὅπως, ἡμοῖ τὸ φάρμακον, πτοισάμενοι δὲ τὰ ἀφάρ-
μακτον ἐπέλασμεν. εἴτα δ' ἐμὲ ἐπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτὴν καὶ
λαὸν ἐκτάμην ἐκείμην, ὑποβῶνι μῶϊσ' αὐτ' ἐκείνον νεκρὸς.
τί τοῦτο γέλως ὃ ζωόφαντες εἰ καὶ μὴ οὐκ ἔδει γε ἐταίρων
ἀνδρῶν ἐπὶ γελῶν. 2. ἀστῆα γὰρ ὃ καλλιθέμιδην
πέπρωτος. ὃ γέρων δὲ τί πρόσ ταῦτα ; Κ. πρῶτον
μὲν ὑπερτάθην πρόσ τὸ ἀφνίδιον. εἴτα συνεγίσθημι
τὸ γεγενημένον ἐγὼ καὶ αὐτὸς δι' ἄγε' ὁ ἀκαρὸς εἰργασάμην
2. πλήρ' ἄλλ' ὅνδε σὲ τὴν ἐπιτομον ἐχρῆν τραπέ-
σαι. ἥκε γὰρ ἂν σοι διὰ τῆς λειψύρου ἀσφαλέστερον,
εἰ καὶ ἐλπίγῃ βραδύτερος ἦμ'.

Κνήμωνος. καὶ Δαμνίππου.

ΚΝΗΜΩΝ

τοῦτο ἐκείνο τὸ τῆς παροιμίας, ὁ νεβρὸς τὸν λέωντα.

Δ. τί ἀγανακτεῖς ὃ Κνήμων ; Κ. πυνθάνη, ὅτι
ἀγανακτῶ ; κληρονόμου ἀκούσιος καταλέλοιπα, κατασο-
φισθεῖς ὁ ἀδελφός, ὅντος ἐβουλόμην ἂν μάλιστα σχεῖν
τάμνα παραλιπών. Δ. πῶς τοῦτ' ἐγένετο ; Κ.
ἐβουλόμην τὸν πᾶν πλούσιον ἄπεκνον ὄντα, θεράπην
ἐπὶ θανάτῳ, καὶ ἐκείνος οὐκ ἀνέως τὴν θεράπειαν προσέειπεν
ἐλδοξέ μ' μοι καὶ σφόδρ' αὐτὸ εἶναι, θέσθαι διὰ τῆς
κοσμοῦ τοῦ φανερόν, ἐν αἷσι ἐκείνῳ καταλέλοιπα τὰ μὲν
πάντα, ὥς καὶ ἐκείνος ζηλώσειε καὶ τὰ αὐτὰ πράξει.
Δ. τί οὐκ ἐκείνος ; Κ. ὅτι μὲν οὐκ αὐτὸς ἐνέ-

manumittēdū a me, iureiurādo affirmabā illū. Z. qđ
igī accidit: nā valde inopinatū quiddā narrātus mihi
C. Postea nūc loti venissēs: duo iā pu (videris.
er pocula parāta habebat: alterꝫ Ptoeodoro,
habens venenū: alterꝫ vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno-
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val-
de porrecti sternebar, suppositiciū illius loco funus.
Cur hec rides Zenophanta? Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex ꝑo quid ad hec? C. Primum
qđ turbatū ē ad subitū casuꝫ. Deinde itelligēs, puto,
quod acciderat/risit & ipse hmōi qđ pocillator fecerat.
Z. Verꝫ emꝫ uero neqꝫ te ad cōpendiū hoc optuit di-
uertere. veniss; emꝫ tibi ꝑ vulgatā viā qđ fuiss; tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. CNEMON.

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē.
D. Quid cōquereris Cnemon? C. Interogas quid
conquerar? Heredē præ anī sniam reliqui: astu delu-
sus miser: quos volebam maxime habere
bona mea præteriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbū, captabā: insuſtens
iminēte morte. neqꝫ ille grauati officiū admisit meū.
Visū ꝑo erat mihi consultū esse: si proferrē testamē-
tum in publicum: in quo illi reliquissē res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/idemqꝫ faceret.
D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in-

γαίη τοῖς ἑαυτοῦ λαοῖς καὶ οὐκ οἶδα. ἐγὼ γὰρ ἀφ' ἡ
ἀποθανομένου τοῦ τέγου μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἔρμ
λαοὺς ἔχει τὰμα, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἀφ' ἡστρο
τῷ δαλέατι συγκατασπάσας. Δ. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν σὲ τὸν ὀλίγον. ὥστε σοφισμα κατὰ σάντου
συντέθεικας. Κ. ἔρηκα, διμύλω τοι γὰρ αὖν
σίμυλον. καὶ πολὺ στρατὸν. ΣΙΜΥΛΟΝ
ἥκεισ' ποτὲ ὃ πολὺ στρατε καὶ σύ παρ' ἡμῶν, ἔτι, οἶ
μαι, οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν κατὰ τὸν βεσικκῶς. Κ.
οὐκ ἔτι τῶν ἐννεύκοντα ὃ σίμυλε. Σ. πῶς δέ
τά μετ' ἐμέ ταῦτ' ἐβίωσ' τριάκοντα; ἐγὼ γὰρ ἀμφί
τὰ ἐβδωκίοντά σου ὄντοσ' ἀπέθανον. Ρ. ὑπερήδισα, ἐ
καὶ σοὶ παρὰ λόγον τοῦ το δόξει. Σ. παρὰ λόγον, ἐ
γέρων τέ, καὶ ἀσθενὴς, ἀτενός τε προσέτι, ἡδέσθαι
τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασο. Π. τὸ μὲν πρῶτον ἄ
παντα ἐδυνάμην. ἔτι καὶ πᾶσι δέσῳ ὥραιοι ἦσαν πολ
λοι, καὶ γυναικες ἀβροτάται, καὶ μῦρα, καὶ οἶνος
ἀνθοσμίας, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν σικελίᾳ. Σ.
καὶ νῦν ταῦτα. ἐγὼ γὰρ σε πᾶν φειδόμενον ἔπι
στάμην. Ρ. ἀλλ' ὑπέρρεσ' μοι ὃ γεννῶν παρ' ἄλ
λων τὰ γὰρ καὶ ἐγὼ μεμνῆσθαι ἐπὶ θύρας ἐφοί
των μάλα πολλοί, μετὰ δέ παντὶ μοι δῶρα
ἐπροσέδετο ἀπανταχόθεν τῆς γῆς καλῆιστα. Σ.
ἐτυράννησας ὃ πολὺ στρατε μετ' ἐμέ; Ρ. οὐκ, ἀλλ'
ἐραστας εἶχον μυθόνος. Σ. ἐγέλασα. ἐραστάς, σὺ
τλημοῦτος ὦρ, ὁ δὲ οὐδ' αὖς τέτταρας ἔχωρ; Π. οὐ Δία,
τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ γέρωντά με, καὶ
φαιλακρόν, ὃς δρᾶς ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι.

scripserit suo testamento, ignoro. Ceterę ego subito
e vita sublatus suę: tecto me opprımēte, & nūc Hermo
laus possidet quę mea sunt, quasi lupus piscis, hamū
cum elca pariter auellens. D. Nō solū hoc, sed &
etip; piscatorē sūp abstulit. Itaq; technā istā ī caput tu
struxeras. C. Appet sic factū, q̄ ploro iōq; istuc. (ū

Simyli. ac Polystrati. SIMYLV S.

Venisti tandē Polystrate & tu ad nos: ānos (ut pu
ro) haud multo pauciores centum quū vixeris. P.
Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam
post me vixisti triginta annos: Ego, em̄ fere
te septuagenario exñte, perij. P. q̄ suauissie, & si
tibi inopinatū hoc esse videat. S. Inopinatū certe:
si vetulo tibi, iualidoq; insuper & orbo, iucundū esse
quicq; in vita potuerit. P. Principio o
mnia poteram. Deniq; & pueri formosi aderant mul
ti, tum mulieres nitidissime, ungenta, vinum
fragens, menę postremo lautiores Siculis. S.
Noua hęc sunt, nam ego te apprime parcum cre
debam. P. At scatebant mīhi vir preclare, ex a
lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie
bāt q̄ plurimi: simulq; ex oīm rerę genere mīhi dona
afferebāt, quę ubiuis terrarę habent pulcherrimas. S.
Nū regnū gessisti Polystrate post me? P. Mie. sed
amantes habui inūeros. S. Nō possū nō ridere. Tu
ne amātes: tātus natu quū esses: dētes. & vix hñs. P.
optiātes eorę hēbā q̄ fuerit ī citate: etiā senex, (p louē,
caluus, ut vides, & insuper lippiens,

καὶ κορυζῶντα, ὑπερβύλοντο θεραπεύοντες· καὶ μακάριος
ἦν αὐτῶν, ὄντινα ἂν μὴ μόνον προσέβλεψα. Σ· μῶν
καὶ σί τινα ὥσπερ ὁ φάωρ τῇ Ἀφροδίτῃ ἐκ πύου διέπρ,
συμμενσας, εἴτα σοὶ ἐντραμένω ἔδωκε νέον ἔχειν, καὶ καλὸν
ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίεραστον. Ρ· ὄνκ· ὁλνὰ τοιοῦτος
ὦν, περιπῶντος ἦν. Σ· ἀνίγματα λέγεισ. Ρ·
ἢ μὴν πρόδωλός γε ὁ ἔρασ ὅν τοσὶ πολλοῦ ὦν, ὁ περὶ τοῦ
ἀτέκνουσ ἢ πλουσίονσ γέροντας. Σ· νῦν μανθάνω σου
τὸ κάλλος ὧ θαυμάσιε, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδί-
τῆς ἦν. Π· ἀτάμω σίμυλε, ὅνκ ὀλίγα τῶν ἔραστῶν
ἀπολέλαινα, μονονούκι προσκύνουμένους ὑπ' αὐτῶν·
καὶ ἐθρυντομῃ δέ πολλῶνσ, καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς
ἐνίοτε· οἱ δὲ ἡμιλῶντο, καὶ ὀλλήλονσ ὑπερβύλοντο
ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ. Σ· τέλος δ' οὔν, πῶς ἐβου-
λεύσω περὶ τῶν κτημάτων. Π· ἐς τὸ φανερόν μεν
ἐκαστόν αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπεῖν ἔφασκον· ὁ δ'
ἐπίστανέτε, καὶ κατακευτικώτερον παρσκευάζειν ἑαυτὸν,
ὀλλας δὲ τὰς ὀλνθεῖς διαθήκας· ἐκείνας ἔχωρ κατέλι-
πον, διμῶζειν ἅ πασι φάσας. Σ· τίνα δ' αἰτελεν,
τῶν κληρονόμων ἔσχον; ἦ πον τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένουσ;
Ρ· ὅν μα δί', ὀλλὰ νέωντόν τινὰ τῶν μενρακῶν τῶν
ῶραιων φρύγα. Σ· ἀμφιτέσα ἔτκω πολλὸς στρατε;
Ρ· σχεδὸν ἀμφιτὰ ἔκροσα. Σ· ἦν μανθάνω ἅ,
τίνα σοὶ ἐκείνουσ ἐχαρίζετο. Ρ· πλὴν ὀλλὰ πολὺ ἐκεί-
νῶν ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βαρβαρος ἦν καὶ ὄλε-
θρος· ὅν ἦν καὶ αὐτοὶ οἱ ὀρίστοι θεράπευονσ. Ρ· ἐκείνουσ
τοῖν μὲν κληρονόμους, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐν πατρίδαισ
ἀριθμεῖται, ὑπερβύμενος μερτὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων.

cecutiensq; ac naribus muccosis, ilz uiētes, deniq; btūs
 erat ex iplis quēcūq; etiā solū aspexisse. S. Nūqd
 & tu quādā ut Phaon ille, Venerē ex Chio trans
 uexisti: q̄ deū tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for
 denuo fieres / amabilisq; P. Haud q̄q; s; tal' (mosus
 exns, ut dixi, sup̄ modū amabil' grā. S. ænigmata nar
 Atqui notissimū ē amor ille, in mltis exns, (ras. P.
 orbos ac diuites senes. S. Nūc p̄mū disco un (erga
 forma p̄fecta fuerit vir oregie, nimir; ab au (de tibi
 re. P. verū Simyle, nō modicis ab (rea illa Vene
 utilitates tulit: p̄p̄modū etiā adorat; ab (amātib;
 Porro illudebā illis etiā sēpius, excludēs nōnul' (ip̄is.
 inēdū. ver; illi tū decertabāt: ac mutuo sese (los eor;
 apud me qdā ambitioē. S. tandē yō de tu (p̄ferebāt
 isti facultatibus: P. In p̄patulo quidē (is qd statuo
 unūquēq; ip̄or; heredē me relicturū dicebā. qd ubi
 crederent illi: obsequētiorē se quisq; eorū exhibebat,
 alteras aut veras testamēti tabulas habens / illas reli
 qui: in quibus plorare oēs iussi. S. Quē vero extre
 me pronunciabant: Num quēpiam ex cognatis?
 P. Non per louē, sed nouitiū quendā adulescētulor;
 formosū, phrygiū. S. q̄t p̄p̄modū ānos agebat P.
 P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu
iusmodi te ille obsequis demeruerit. P. Attū m̄to il
 lis dignior qui hēres esset: etiā si barbarus erat ac p̄dis
 tus: quem iā ip̄si etiā optimates colunt captantes. Is
 igitur hēres extitit mihi: & nunc inter patricos
numera: subraſo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κόρου δὲ εὐγενέστερος, καὶ κηδεύσας καλλιῶν, καὶ ὁδύσας
σέως συνεπώτερος λεγόμενος εἶναι. καὶ ὅν μοι μέλει,
καὶ στατήρησάτω τῆς ἑλλάδος, εἰ δακτύλῳ, ἐκείνου δὲ μὴ
κλῆρονομείτωσιν μόνον.

κράτιτος. καὶ Διογένους.

ΚΡΑΤΗΣ.

μοίρηχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκες ὡς Διογενες; τὸν πᾶν
νυ πλούσιον, τὸν ἐκ κορίνθου τὸν τάς πολλὰς δακτά-
δας ἔχοντα. οὐδ' ἀνεπίστ' ἀριστεῖας πλούσιος ἢ ἀπτόσ' ὦν.
τὸ ὁμειρικὸν ἐκείνου εἰώθει ἐπιλέγειν.

ἡμεῖς ἀντίρ' ἐπὶ ὧς. Δ.

τίνας ἔνεκα ὡς κράτις θεράπηνον ὀλνκίλους; καὶ τοῦ
κλήρον, ἔνεκα ἑκάτερος ἡλικιωτοὶ ὄντες, καὶ τὰς διακτά-
κας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθοντο. ἀριστεῖαν μὲν δ' μοίρηχος εἰ
προαποθάναι, δασιπότην ἀφιεῖς τῶν ἑαυτοῦ πάντων. μοί-
ρηχον δὲ δ' ἀριστεῖας, εἰ πρόαπέλθαι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν
ἐγγράπτο. διὰ δὲ θεράπηνον, ὀλνκίλους ὑπερβαλ-
λόμενοι τῇ κολοαίᾳ, καὶ δι' αὐτῶν, εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστράων
ταγμαζόμενοι τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν δυναστῶν, ὥς γε
καλοαίῳ πάσας. ἀλλὰ ἢ δ' ἐπίδοσ' αὐτὸς ἄρτι μὲν ἀρι-
στῆι παρέθηκε τὸ κράτος, ἄρτι δὲ μοίρηχος. καὶ τὰ τάλαν-
τα ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦτο, νῦν δ' ἐκείνου ἔρρεσεν. Δ. τί οὖν
πέρας ἐγένετο ὡς κράτις; φηοῦσαι γὰρ ἄξιον. καὶ ἀμφω
ἐπὶ μισθῷ ἡμέρας, διὰ δὲ κλήροις ἐς ἐυνόμιον καὶ
θερασικλῆα περιῆλθον, ἀμφω συγγενεῖς ὄντας, ὃν δὲ πᾶν
ποτε προμαντευομένους, δ' ἔτω γενέσθαι ταῦτα. διακλέον-
τες γὰρ ἀπὸ σικυωνίου ἐς κίρραν, καταμέσσαν τὸν πόρον
πλαγίῳ περὶ πεισόντες τῷ ἰάπυγι, ἀντράπησαν. Δ.
εὐ ἐποίησαν. ἡμεῖς δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἡμεῖς, οὐδὲν τοι οὐ
τοῦ ἐνένοῦμεν περὶ ὀλνκίλων.

quā Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlyse
se prudētiorē eū rē p̄dicāt. S. nō mihi admodū cure
etiā si imp̄eret toti Græci, ubi libeat, illi mō nō (est;
potiantur hēditate.

Cratetis. & Diogenis.

CRATES;

Moerichum diuitem noueras, ne Diogenes? qui ul
tra modū diues erat: ex Corītho p̄fectus / mīstas nauel
mercibz possidēs: cuius s̄obrinus Aristēas (onuistas
Homericū illud solebat in ore habere. (īpe q̄q; diues

Aut me confice: aut ego t̄te. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant s; mutuo? C.
Hēdītatis causā, utriq; q̄les quū essent: & testamē
ta in publicū p̄posuerāt. Aristēan quidē Moerichus, s;
prior moreretur / dñm reliquit rerū suarū oīm. Moer
richū ȳo Aristēas, si p̄us decederet e vita ip̄a. Hec sig
cōscripta erāt. Illi ȳo captabāt se mutuo, alī alterz (dē
tēdēs adulatōe. Poſto diuini siue ex astris (supare cō
coniectantes futurz, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quā & Pythius ip̄se nunc Ari
stēan fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabat: et truti
na mō ad hunc, modo ad illū se iclinabat. D. qd̄ igr̄
eādē euenit Crates? nā audire ē ope p̄ciū. C. Ambo
mortui sūt in una die. ceterz hēdītates ad Eundm̄ &
sthrasylcē deuenērūt: ābos illi cognatos exñtes: ne unq̄
aliquid p̄dicētibz diuinis / q̄ vic; futā eēnt talia. Navigā
tes em̄ ex Sicyone Cirrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto lapyge eo depulsi sūt. D.
Recte factū. nos ȳo aliqñ, dū in vita eramus, nihil tā
le cogitabamus alī de altero:

οὐτε πώποτε ἐν ζῳῇ ἀντισθένει ἀποθανεῖν, ὥς κληρο-
νομῆσαι μι τῆς βασιλείας αὐτοῦ· εἶχον δὲ πᾶν καρτε-
ραμ ἐκ κοτίνου ποτισάμενος· οὐτε οἶμαι σὺ δ' ἐφάρτισ', ἐπεὶ
θύμῃς κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
τὸν πῖθον, καὶ τὴν κτήρα, κοίνας δύο θέμων ἔχουσιν·
κ· οὐδὲν γὰρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' ὃν δὲ σοὶ δ' Διδ-
γενος· ἃ γὰρ ἔχῃς, σὺ τε ἀντισθένος ἐκ κληρονομίας·
ἢ ἐγὼ, σοὺ πολλῷ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς περ σοῦ
ἄρχῃς· Δ· τίνα ταῦτα φῶ; κ· σοφίαν,
ἀνταρκίαν, ἀνθήαν, παρρησίαν· Δ· νῆ Δία, μέμνη-
μαι τοῦτον διαφθεζάμενος τὸν πλοῦτον παρ' ἀντισθέ-
νου, ἢ σοὶ ἐτι πλείω καταλπῶν· κ· ἀλλ' οἱ ἄλλοι
ἡμέλων τῶν ταιούτων κτημάτων, ἢ οὐδεὶς ἐθραπέων
ἡμῶς κληρονομίαν προσδοκῶν, ἐς δὲ τὴν χρυσίου πᾶν-
τος ἔβλεπτον· Δ· ἐικότως, ὃν γὰρ εἶχαι εὐδα δέξαντο
τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διεργηκότες ὑπὸ τρυφῆς, καθά-
περ τὰ σαθρὰ τῶν βολαντίων· ὥστε εἶπτε ἢ ἐμβάλλει
τίς ἐς αὐτούς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀνθήαν, ἐξέπι-
πτεν ἐνθὺς, ἢ διέρρει, τὸν πνυμένον στέγειν ὃν δυναμέ-
νον· οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τοῦ Δαναοῦ αὗται παρθέναι
ἐς τὸν τετραπλάσιον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίου
ῥαυτοῖσι καὶ ὄνυξιν καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον· κ· οὐκοῦν
ἡμεῖς μὲν ἐξάμεν καὶ ταῦτα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολοὶ
ἡζονσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ προθέμεως·
ἀλεξάνδρον· ἀντίβου· μίνωος· ἢ σοκρίωνος·
Α Λ Ε Ζ Α Ν Δ Ρ Ο Σ·
ἡμεῖς δ' εἰς προκειρίσθαι σὺν ὧ λίβυ· ὁ μείνων γὰρ εἰμὶ·
ΑΝ· ὀνμενον, ἀλλ' ἐμε· ΔΔ· οὐκοῦν ὁ μίνωος Δίκασι

neq; unq; optabā, Antisthenes ut moreret: quo heres-
ditate accederet ihi illius baculus. hūit vero egregie
dū, oleaginū, a se factū. Neq; opinor Crates, tu (valis
derabas successionē me mortuo, rerū mearū: (desy-
doli) ac perē, chœgices duas lupini habētis. (puta
C. Neq; em̄ mihi his reb; opus erat: s; nec tibi Dio-
genes. q̄ em̄ ad rē ptiebāt: q̄q; tu Antistheni succedēs
& ego: tibi mltō potiora atq; splēdidiora (accepisti:
ip̄iū. D. q̄nā hęc sūt q̄ als? C. sa (s; q̄ vī Persarū
sufficiētiā, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētiā dico,
nī illarū me fuisse successorē opū. (D. p̄ louē, memi-
nē: tibiq; etiā lōge maiores reliqisse. (post Antisthe-
aspnabant hmōi possēssioēs: nec q̄s; (C. verū tñ aliq̄
nos ob spē potiūde hērditatis: s; ad aurū o (captabat
mnes intēdebāt oculos. D. haud iniuria. nō em̄ hūc
hęc a nobis tradita: rimosi ob deli (rūt vbi adcipēt
lut marcida receptacula. q̄ pp̄t si q̄n imittat (cias ve-
quis in eos sapiam/libertatē/aut veritatem: elabi-
tur protinus: atq; perstillat: fundo retinere nō, valen-
te. Cuiusmōi quiddā accidit Danaī filiabus,
in pertusū doliū haustā aquā ip̄ortātib;: quū tñ aurū
dentibus ac unguibus / oīq; conatu s;uarēt. C. Igit̄
nos possidebimus etiā hic n̄ras opes: at illi obdoliui
veniētes portāt solū, et hūc ne ul̄tius qdē q̄ ad porti-

Alexātri. Añibalis. Minois. Scipiōis. (torē.

A L E X A N D E R.

Me oportet pr̄poni tibi Libice. melior em̄ sum.

AN. Nō equidē: s; me. AL. Igitur Minos iudi-

των Μ. τίνες ἄ' ἐστε; ΑΛ. οὗτος μὲν Ἀννίβας ὁ
καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φίλιππου. Μ. νῆ
ΔΙΑ, ἀμφοτέρω ἐνδοξοὶ γε ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῶν ἡ ἔρις; ΑΛ.
περὶ προεδρίας. Φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γενεῆσθαι στρα-
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἅπαντας ἴσασιμ· ὀνυχὶ τούτου
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρό ἐμοῦ, φημί διένειν,
κέρν τὰ πολέμια. Μ. ὀνηοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰ πάτω
σύ δὲ πρῶτος δόλιβος λέγε. ΑΛ. ἐν μέρει τοῦτο ὃ μίνωσ
ὠνάμην, ὃ τὶ ἐν ταῦθα καὶ τῇ ἑλλάδι φαίνεται ἐξέμασθαι,
ὥστε οὐ δὲ ταύτῃ πατρὶος οὗτος ἐνέγκαιτό μου. φημί δὲ
τούτουσ' μάστιγα ἐπαίνων ἀξίους εἶναι, ὃσιν τὸ μὲν ἐξ
ἀρχῆς ὄντες, ὁμῶς ἐπὶ μέγα προεχώρησαν δι' αὐτῶν,
δύναμιν τε περιβαλλόμενοι, καὶ ἄξιοι δόξαντες ἀρχῆς.
ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν ἰβηρίαν, το πρῶ-
τον ὑπαρχος ὦν τῷ ἀδελφῷ, μεγίστων ἡζιώων ὄριστος,
κρίθεις καὶ τοὺς κελτίβηρας εἴλον, καὶ γαλατῶν ἐκράτησα
τῶν ἑσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τὸν
ἡρῖδανὸν ἀΐσαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστάντος ἐποίη-
σα τοσαύτας, πόλεις, καὶ τὴν πεδινὴν ἰταλίαν ἐχειρωσά-
μην, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προυχούσης πόλεως
ἤλθον. καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μὴ ὥς ἡμέρας, ὥστε τοὺς
δακτυλίουσ' αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρήσαι. καὶ τοὺς
ποταμούς γεφυρῶσαι νεκρῶς. καὶ ταῦτα πάντα ἐπραξα
οὔτε Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομασόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι
προσπιούμενος, ὡς ἐνὶ τῇ αἰσῇ μνηρόσ' διειδὼν, ἀλλ'
ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸς τε τοῖς συνε-
τωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατιώταις τοῖς μα-
χίματά τοις συμπλεχόμενος, ὃν μὴδους καὶ

cet. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Añibal
 cathaginensis: ego ꝑ Alexander Philippi. M. Per
 Iouē, glorioſi utriqꝫ. ſz circa qđ vobis ē cōtētio? AL.
 De preſtantia. Dicit em̄ hic meliorē ſe fuiſſe du
 cē exercitus: ego ꝑo quēadmodū oēs fuerūt. Neqꝫ hoc
 ſolū: ſed omnes quali qui preceſſerunt me/affir
 mo mihi cedere i re militari. M. Igit̄ i pte utqꝫ dicat.
 tu ꝑo ꝑmus Libyce dic. AN. Vnū qđē hoc Mios
 me iuuat: qꝫ hic quoqꝫ grēcum ſermonē perdidici:
 quapropter neqꝫ in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̄
 illos maxime laudis dignos eſſe: qui quod nihil ab
 initio exiſtentes/tamen ad magna rualere a ſeipſis:
 potentiamqꝫ adciꝑientes/& digni viſi ſūt principatu.
 Ego igit̄ cum paucis adpuli ad Iberiam: pri
 mū ſubcōſul exñs fratri/maxias ad res gerēdas iudica
 Proide & Celtiberos coeꝑi. Gallos deſ (bar optius.
 Heſperie magnos mōtes trāſmigravi. q̄ circū (uici
 Eridanū ſunt oīa tranſcurri: vaſtatiōez feci eorū q̄ illic
 erant: urbes/& planā Italiam ſubiuga
 ui. uſqꝫ ad ſuburbia ꝑeminentis ciuitatis (Romę)
 veni. Tantos deinde occidi una die: ut
 anuli ipſorū modijs menſurati ſint. Poſtremo
 fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hec oīa geſſi
 nec Ammonis filius nominatus: neqꝫ deū nle eſſe
 ex cōpoſito ꝑedicans: vel inſomnia matris narrās: ſz
 hominē plane me eſſe conſitens: ducibus ſapi
 entiffimis comparatus:& militibus pugnan
 di arte clariffimis congregiens. Non Medos &

ἀρμενίουσ' ὑποφειγόντασ' πρὶν Διὶ κερτίνῃ, ἢ τῷ τολμῶ
σαντὶ παραδιδόντασ' ἐνθὺ τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δὲ πα
τρώ, αὐτὸς ἀρχὴν παραλαβὼν, ἐνέκησε καὶ παραπαλὸν ἔξετεινε,
χρησάμενος τῇ τῆσ' τύχῃ σὺν δρμῇ. ἐπεὶ δ' οὐμ ἐρικισέ τε καὶ
τοῦ ὀλεθροῦ ἐκείνου Δαρείου, ἐν ἰσῶ γέ καὶ ἀρβήλοισ' ἐκρά
τησεν, ἀποστὰς τῶν πατρώων, προσκυρῆσθαι ἐξίου καὶ
Διὰ τὰμ τὴν μωδίτην μετεδίητησεν ἑαυτὸν, ἢ ἐμίαιφονοι.
ἐν τοῖσ' συμποσίοισ' τοὺς φίλους, ἢ συνελάμβανεν ἐπὶ
θανάτῳ. ἐγὼ δέ' ἥρξα ἐπίσκοπ' τῆσ' πατρίδος. καὶ ἐπειδὴ
μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ σπῶν ἐπὶ πλεονασ
τῶν τῆσ' λιβύσ, ταχέος ὑπῆκουσα, ἢ ἰδίῳ τῇ ἐλαντοῦ
παρέσχωρ, ἢ καθὰ Διὶ κασθεῖς ἦνεγκα ἐγνωσκόμενος τὸ
πράγμα. καὶ ταῦτ' ἔπραξα βάρβαρος ὦν, ἢ ἀπέδευτος
παιδείας τῆσ' ἑλληνικῆς, οὔτε ὁ μωρον ὥσπερ οὗτος ἐξα
φῶδον, οὔτε ὑπ' Ἀρίστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεῖς,
μόνη δέ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν ἃ ἐγὼ
Ἀλέξανδρος ἀμείνων φημι εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίων,
οὐ τοσὶ Διότ' διακίματι τὴν κεφαλὴν διέδωκετο, μακρό
σι μὲν ἴσως, καὶ τοῦτα σεμνὰ. οὐ μὴν Διὰ τοῦτ' ἀμείνων
δοξείεν ἀνγενναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρὸς τῇ γνώμῃ πλε
ονῇ περ τῇ τύχῃ κεχρημένου. μὴ δ' ἐμὲ εἰρηκεν δὴκ ἄθεν
νῆτόσ' λόγῳ, ἐν δ' ὥσ' λίβυν ἐμὸσ' ἦν ἡπέρ. αὐτοῦ σὺ δέ σ'
Ἀλέξανδρε, τί προσ ταῦτα φηῖς; ἀλλ' ἤρην μὲν ὧ μί
φῶσ' κινῶν πρὸς ἄνδρα οὕτω θαρσύνει καὶ ἡ γὰρ ἢ φῆμιν
Διδοῶ σε δίος μὲν ἐγὼ βασιλεὺς, δίος δέ οὗτος ληΐσ
ἐγένετο. ὁ μωσ' δέ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ δίνεγκα, ὅσ'
νέος ὦν ἐτὶ παρελθὼν ἐπὶ τὰ πράγματα, ἢ τὴν ἀρχὴν
τετραγμένη κατέσχωρ. καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς

Armenos fugientes priusq̃ sequat̃ quispiā: & aus-
 denti tradentes statim victoriā. Alexander vero pa-
 triū regnū adciens / illud admodū ampliavit:
 usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit
 miserum illū Darium, apud ip̃m & soleas coe-
 pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
 modū viuendi Medorum consequutus / interemit
 in conuiuio amicos: & auxiliari eos conatus in
 morte. Ego ṽo dñatus sum equalit̃ patrię. Et postq̃
 reuocabar e p̃glio: magna classe trañci-
 ens in Libyam / continuo parū: & priuatū hoīem me
 exhibuit: damnatusq̃ tuli equanimit̃
 rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers
 disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerū quēadmodū ille e-
 didici: neq̃ sub Aristotele p̃ceptore sum eruditus:
 sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quib̃ ego
 me Alexandro meliorē p̃dico. Si ṽo est pulchrior,
 quia diademate caput ornauerit: Macedo-
 nib̃ quidē sis: quib̃ hęc venerāda s̃t. nō tñ pp̃ hęc
 videbit̃ generoso duce, viro consilio ma- (melior
 gis q̃ fortuna uso. MI. Hic quidē dixit non inge-
 nerosam orationē, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero
 Alexāder, quid ad hęc dicis? A. Optuit qdē o, Mi
 nos, nihil ad hoīes sic cōfidentē rñdere. Satis em̃ fama
 ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi ṽo hic latro
 fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
 iuuenis exñs adhuc / aggressus sum res: & regnum
 obtinui tandem. Interfectores patris

1
μετῆλθον· καταφρόνισας τὴν ἑλλάδα τῇ συμβαίῳ ἅπῳ
λεία, στρατοῦ δ' ὑπ' αὐτῶν χειρὶ τοιμθεῖς, οὐκ ἔβρισσα τὴν μα
κεδόνων ἐρχὴν περιέπων ἀγαπῶν ἄρχειμ δ' πόσει δ' πατὴρ
κατέλιπε, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ δεινὸν
ἠγασάμενος εἰ μὴ ἅπαντων κρατήσαι μὴ, δλίγους ἄγων,
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπ' ἴτε τριανκῶ ἐκράτησα με
γάλη μάχη, καὶ τὴν ἡνδρίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυ
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσίμ ἀεὶ χειρούμενος, ἦλθον ἐπὶ
ἰσσοῖν ἔνθα Δαρεῖος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλὰς στρατοῦ
ἄγων· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὧ μίνωσ, ὑμεῖς ἴστε, δ' οὖν
ὑμῖν νεκροὺς ἐπὶ μὲν ἡμέρας κατέπεμψα· φασὶ γούν
δ' πορθέμεν, μὴ διαρῆσαι αὐτοῖς τὸ τε σκάφος, ἀλλὰ
σχεδίασ' διαπυζαμένους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῖ
σαι· καὶ ταῦτα δέ ἐπραττον αὐτὸς προκινδυνένων, καὶ
τιτρώσκεσθαι ἅξιόν· καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν τύρῳ, μὴ δέ
τὰ ἐν Ἀρβήλοισι δίκη γίνομαι, ἀλλὰ καὶ μέχρ' ἴν
δῶν ἦλθον, καὶ τὸν Ἀκμανὸν ὄρον ἐποιήσαμην τῆς ἁρ
χῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν ἔειλον, καὶ ἔωρον
ἐχειρώσαμην· καὶ σκῦδας δέ οὐκ ἐνκατρεφρονήτους
ἀνδρας, ὑπερβάς τὸν τῶν αἰνῶν ἐνίκησα μεγάλῃ ἱππο
μαχίᾳ· καὶ τοὺς φίλους ἐὺ ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἡμιράμην· εἰ δέ καὶ θεὸς ἐδόκουν τῷ δὲ ἀνδρῶπιος,
σφ' γινωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμά
των, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ.
τὸ δ' οὖν τελευτᾶιον ἐγὼ μὲν βασιλέων ἀπέθανον·
δύτοσ δέ ἐν φυγῇ ὦν παρὰ πρυσίᾳ, τῷ βίθυνῳ,
καθάρπας ἅξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ὥς
γάρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶν, ἐὼν λέγειν ὅτι, οὐκ ἰσχνί.

ultus sum. Terrui Græciā/Thebas sub
uertens: duxq; illis præpositus/indignū putavi, Ma
cedonū me regno ceterū eē: s; cupidus ipādi ultra hoc
reliquerat: totā sperans terrā: & molestū (qd pat
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
sustuli in Asiam: & apud Granium vici ma
gna pugna: Lyciam capiens, Ioniam, & Phry
giam. Et omnino quę transierim sp̄ subiugās/veni ad
ipm locū ubi Darius expectabat: infinitum exercitū
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die misērim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsorū transuexisse.
Et hęc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/ neq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re
gnū: ac elephantes eorū coepi: Porumq;
subegi: & Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis/ præ magnitudine rei,
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic yō Annibal, in exilio fuit apud Perusīā, Bithyniū:
quēadmodū decuit i pbissimū & crudelissimū hoīez:
Q; yō vicit Italos: omitto dicere, quoniā non virtute

ὅλην παύειν καὶ ἀπιστίαν καὶ λόγους, νόμιμον δὲ ἢ προ-
 φανὲς οὐδὲν· ἔπειτα δὲ μοι ὠνεῖδινε τήν περ φῆν, ἐκλελῆσθαι
 μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν καπνῷ, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοὺς
 τοῦ πολέμου καιροὺς ὁδομασίους καθύμνωσάντων· ἐγὼ δὲ
 εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπερία δοῖας, ἐπὶ τὴν ἔω
 μῦλλον ὥρμισα, τί ὅν μεγα ἐπραξά, ἰταλίαν ἀναι-
 μωπὶ λοβῶν, καὶ λιβύων, καὶ τὰ μέχρι γαλαίωρων ὕπα-
 γόμενος· ὅλην οὐκ ἀξίωμα χαλῶν μοι ἐκείνην, ὑποσπίσ-
 σοντα ἡμῖν καὶ δεσπότην ὁμοιοῦντα· εἰρηκα· σὺ δὲ ὧ
 μίνωσ, δίκαιε· ἡκανά γάρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα·
 Σ· μὴ πρότερον ἢν με καὶ ἐμοῦ ἀκούσῃς· Μ· τίς γάρ
 εἴδω βέλπτε, ἢ πόθεν ὦν ἔρις· Τ· ἰταλιώτης
 σικπύων στρατηγὸς ὁκαθελὼν καρχηλόρα, ἢ κρατήσας
 λιβύων μεγάλαις μάχαις· Μ· τί οὖν καὶ σὺ
 ἔρεῖς· Σ· Ἀλέξανδρον μεν ἡττωρ εἶναι, τοῦ δ' Ἀν-
 νιβίου ἀμείνων, ὅς ἐδίωξα νικῆσας αὐτόν, καὶ φυγεῖν
 καταναγκάσας ἀτίμως· πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχωντος οὗ-
 τος, ὅς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὧ οὐ δὲ σικπύων
 ἐγὼ δνε νικητὴς αὐτόν, παραβάλεσθαι ἀξίω· Μ· νῆ δί·
 ἐσγνώμονα φῆς ὧ σικπύων· ὥστε πρῶτος μὲν κερρίσθαι
 Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτόν δὲ σὺ· εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
 Ἀννίβας, οὐδὲ οὗτος ἐν καταφρόνκτος ὦν·
 Διογένους· καὶ Ἀλέξανδρου· ΔΙΟΓΕΝΗΣ
 τί τοῦτο ὧ Ἀλέξανδρε· καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ
 ἡμεῖς ἀπάντες· Α· ὀρθῶς δὲ Δίόγενες οὐ παρὰ λόγον
 δὲ εἰ ἀνδρωπὸς ὦν ἀπέθανον· Δ·
 οὐκοῦν δ' Ἀμμων ἐταύδετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι
 υἱόν, σὺ δὲ φίλιππον ὄρα ἥσθαι· Α· φίλιππον

sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit; iusti v̄o nec me
mor unq̄. Verū qm̄ mihi p̄bro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̄ q̄lia admisit ī Capua, mulieribꝫ deditus, &
belli t̄pe mirabilis ille vir his inserviebat. Ego vero
(quū parua quē in occidēte gessi videant̄) ad orientē
magis impulissem: quid magni affecissem/ Italiā incru-
entus accipiens/ & Libyam: & usq; ad Gades im-
perans. Sed indigna visa sunt mihi illa: formi-
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu v̄o o
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas? SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis? SC. Alexādro quidē p̄stare: ip̄icq; An-
nibali melior esse, qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il-
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq; ego Scipio,
qui euz deuici, me cōparari dignū puto. M. p̄louē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̄m vero tu, deīde (si visus fuerit) t̄tius
Annibal sit: neq; ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. **DIOGENES.**
Quid hoc rei ē Alexāder: Ita ne & tu mortuus es p̄i-
atq; nos oēs? A. Vides Diogenes nimir̄. (de
Mie t̄m admirandū est: si hō ex n̄s mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te suū eē
filiū. An v̄o Philippo p̄re p̄gnatus eras? A. Philip-

t (po

Δηλαδή· ὃν γὰρ ἄν ἐταθήκειν Ἀμμωνοσῶν· Δ· καὶ μὴν
καὶ περὶ τῆς ὀλυμπιάδος ὁμοία ἐλέγοντο, δρῶντες
ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῇ, εἴτα δὲ τὼ σε
τεχνῆσαι· τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατήσθαι, διόμενον πα-
τέα σου εἶναι· Α· καὶ γὰρ ταῦτα ἤκουσεν ὅσπερ σύ, νῦν δὲ
ὄρω, ὅτι οὐδὲν ὑγέος ἄτε ἡ μήτηρ, οὔτε δι τῶν Ἀμμωνίων
πρῆται ἔλεγον· Δ· ἀλλὰ τὸ ψεύδος αὐτῶν οὐκ ἀχρηστό-
σοι ὡς Ἀλέξανδρε πρὸς τὰ πράγματα ἐγένετο· πολλοὶ
γὰρ ὑπέπτησόν σου, θεοὶ εἶναι σέ νομίζοντες· ἀπαρ εἰ πέμοι
τίνι τῇρ τοσαύτῃ ἀρχῇ καταλέλοιπας; Α· οὐκ οἶδα
ὡς Διόγενες· ὃν γὰρ ἐφθάσας ἐπισκηφαί τι περὶ αὐτῆς,
ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθήσκων περὶ δίκαια τὸν Λακτύλιον
πέδωκα· πλὴν ἀλλὰ τί γελᾷς ὡς Διόγενες; Δ· τί γὰρ
ἄλλο; ἀνεμνήσθη δὲ οἱ ἐποίει ἡ ἐλλάς ἄρτι σε παρελθόντα
τῇρ ἀρχῇ κολακεύοντες, καὶ προστάτην αἰρουμένοι καὶ
στράτηγον ἐπὶ τοῖς βαρβάροις, ἐνιοὶ δὲ καὶ τοῖς δῶδε
καθεῖς προστιθέντες, καὶ νεῶς ὀκνοῦσθαι, καὶ θύον-
τες ὡς δρῶντες ὡς ἄλλοι; ἀλλ' εἰπέ μοι, ποῦ σε διμακρό-
νεος ἔθαψαν; Α· ἐπὶ ἐν βαβυλῶνι κείμεναι τρίτην ταύτην
ἡμέραν· ὑπισχνεῖται δὲ πτολεμαῖος δ' ὑπασπιστὴς, ἵνα πο-
τε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θυρῶν τῶν ἐν ποσίῳ, ἐς
Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν με θάψει ἐκεῖ, ὡς γενοίμην εἴς
τῶν Αἰγυπτίων θεῶν· Δ· καὶ γελᾷς ὡς Ἀλέξανδρε,
ὑπὸν καὶ ἐν ᾧ σου ἐπὶ σε μοχαίνορτα, καὶ ἐλπίζοντα
ἀνυβριν ἢ ὀσινρι γενέσθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς θειώτα-
τη, καὶ ἐλπίσις· ὃν γὰρ θέμις ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἀπαρ Διο-
πλευσάντων τῇρ λίμνῃ, καὶ ἐς τὸν εἰσὼ τοῦ σομίου παρ-
ελθόντων· ὃν γὰρ ἀμελῶς ὁ Ἀιακὸς, ὃν δὲ ὁ Κέρβερος ἐν-
καταφρόντος·

haud dubie. nō em̄ obijſſe Amōnis filius exñs. D. at
 qui de Olympiade conſilia dicebant. puta draconem
 agreſſū fuiſſe cū ea: viſūq; ī cubiculo: dein ſic ex eo te
 peperiffe. porro Philippū errare: credentē ſe pa-
 trē tibi eē. A. At ego q̄q; hec audierā ut tu: nūc yō
 video, quoniam nihil ſani mater/ neq; Ammonij
 vates dixerunt. D. Attñ mēdaciū iporē nō iutile
 tibi Alexander, ad res gerendas fuit. multi
 em̄ metuebāt te, deū eſſe credentes. Sed dic mihi:
 cui nā ingens illud impiū reliquiſti? A. Ignoro
 Dio, nō em̄ (cū pūctus eēm ſubita morte) ſtatui q̄cq;
 p̄t hoc unū: q; mōiēs Perdiccē anuñum tra- (de hoc:
 didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
 aliud agā? An memiſti quid fecerit grēci, nup̄ arrepto
 imperio adulantes: & ob hoc eligentes te
 ducem a duerſus barbaros: aliqui proinde duode-
 cim dijs addiderunt: phana edificauerūt: ſacrifican-
 tes tibi tanq; dracōis filio? S; dic mihi: ubi te Macedo-
 nes ſepelierūt? A. Etiādū in Babylone iaceo ſtū iā
 diē. Porro p̄mittit Ptoleimeus ille ſatelles meus: ſi qñ
 do detur ociū a tumultibus rerē, qui inſtant: in
 ægyptū ſe deportaturū me/ ut ſepeliar illic: unusq; ſiā
 ex dijs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander,
 vidēs & ī iferno adhuc te deſipiētē, ſperātēq; fore: ut
 Anubis/ aut Oſiris fias? Verē hec o diuiniſſi
 me, ne ſperes. nō em̄ fas eſt reuerti quēpiā/ q ſeſ trāſ
 miſerit paludem, & in hiatum ſpecus de-
 ſcēderit. nō em̄ negligēs ē Aëacus; neq; Cerberus cō-

ἐκείνα δὲ ἴδεν· ὅν μιν αἰνέει παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις
ὅπουτ' ἂν νόσῃς, ὅσῃ ἐν δαιμονίᾳ ὑπὲρ γῆς ἀπολιπῶν
ἀφίζῃαι, σωματοφύλακας καὶ ὑπασπίστον, καὶ σατρά
πας, καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἔστι προσκυνοῦντα· καὶ βα
βυλῶνα, καὶ βασίλτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τίμην, καὶ δώζαν
καὶ τὸ ἐπίσημον εἶναι ἐλάνθοντα διακωιδεμένον ταινίᾳ
λευκῇ τῇ κεφαλῇ, περφυρίδα ἐμπεπορκαμένον· ὃν λυπεῖ
ταῦτε σε ὑπὸ τῇ μνημνῇ ἴοντα; τί διακρίεις ὅ μάλιστα
ὅν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς ἄριστοτέλης ἐπαίδευσε, μὴ ὅς
δαι βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Α· σοφὸς ὁ
ἀπάντων ἐκείνος κολάκων ἐπιτριπτότατος ὢν· ἐμὲ μὲν
νομῶσιν τὰ ἄριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν ἡγήσῃ παρ
ἐμοῦ, διὰ δὲ ἐπέστην, ὥς δὲ κατεχρήτο μου τῇ περὶ
παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, θωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐὰν
τὸ κάλλος, ὥς καὶ τοῦτο μέρος ὄντ' ἀγαθοῦ, ἄρτι δ' ἐς τὰς
πραξεις καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὐτὸ καὶ τοῦ δ' ἀγαθοῦ καὶ γὰρ
τ' εἶναι, ὥς μὴ ἀσχύνοιο το καὶ αὐτὸς λαμβάνων·
γὰρ ὅς δι' ὅγετος ἀνθρώπου καὶ τεχνίτης· πληρὴ ἀλλὰ τοῦτο
γε ἀπολέλαινκα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὥς ἐπὶ
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἃ κατηρίθμικ' ὡς μικρῶν γε ἐμπροσθεν
Δ· ἀλλ' οἶσθα δὲ δράσεις; ἄλλος γὰρ σοι τῆς λύπης
ὑποθήσεται· ἐπεὶ ἐν ταῦτά γε ἐλλέβορος ὃν φυεταί, σὺ δὲ
καὶ γὰρ τὸ λῆκος ὕδωρ χανδρὸν ἐπισπασάμενος πίε, καὶ αὐτὸς
πίε, καὶ πολλὰ πίε, ὅντω γὰρ ἂν παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστέ
λῃς ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος· καὶ γὰρ καὶ κλεῖτον ἐκείνον ὄρω, καὶ
καλλίσθην, καὶ ἀλλοῦς πολλοῖς ἐπὶ σὲ δρμῶντας ὥς διασ
πάσαι ντο καὶ ἀμύναντο σε, ὥς ἐδρασατο αὐτοῦς ὥστε τῇ
ἐτέρᾳ· σὺ ταύτην βαδίζε, καὶ πίνε πολλὰ πίε, ὥς ἐφικ

Illud ꝑo iucūde admodū veli discere abs te: quō feras
 q̄ties in mentē venit, q̄nta foelicitate in terra deflētis,
 huc accesseris. p̄ta corpis custodibꝫ, satellitibꝫ, ac du
 cibꝫ, tū auro tāto, ad hęc p̄p̄tis q̄ te adorabāt. p̄tea Ba
 bylone, Bactrīs, imānibus illis beluis, dignitate, gloria.
 Dein q̄ emiebas ꝑspiciuus, dū vectareris r̄uictus amī
 cādido caput, purpura circūamictus. Nūqd̄ dis (culo
 hęc te i memorā subeūtia: Quid fles stulte? (cruciāt
 Num hęc te sapiens Aristoteles docuit: ne puta
 res firma esse quę pēdent a fortuna? A. Sapiens?
 oīm ille quū sit adulatorū perditissimus. Me so
 luz sine quęso, Aristotelis facta scire; q̄ m̄ta petierit a
 me; ꝑ q̄bꝫ mittēdis scripserit: dein quō abusus sit mea
 doctrina ambitioē: colens s̄p̄ ac laudans nūc ob (in
 formā, tanq̄ & ip̄a pars sit sumi boni: nunc ob
 res gestas, atq̄ opes. Nā post & has int̄ bona puta
 bat collocāda, ne vitio sibi verteret: quū & ip̄e eas ad
 Prestigiosus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
 fructus tui ex ip̄ius sapiā: q̄ nūc ex (lētus. Verꝫ illd̄
 maxis bonis q̄ tu omēorasti paulo añ. (crucior ut de
 D. At num scis qd̄ facies? remediū em̄ tibi molestiæ
 ostendam. Quādoq̄dē hic veratrū nō nascitur: tu
 L. thei fluminis aquā abundant̄ attrahēs bibe: iterūq̄
 bibe: ac sēpius: sicq̄ desine de illis Aristote
 lis bonis discruciari. Sꝫ & Clitū illū video: ac
 Callisthenē: aliosq̄ m̄stros ad te rapti se motuētes, quē
 cerpant atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmisisti q̄ndā in (dis
 illos. q̄re i alterā te hāc ripā m̄feras: & bibe crebrius, ut

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΥ· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

ΤΙ ΚΛΑΪΕΙΣ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ ; ἢ ΤΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ὈΔΥΡΗ ΕΠΙ Τῇ ΛΙΜΝῇ
ΕΣΤΩΣ ; Τ. ὍΤΙ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΠΟΛΛΩΛΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΪΟΥ·
Μ. ΟΥΤΩΣ ΑΡΓΟΣ Εἶ, ὥΣ ΜΗ ἘΣΚΙΝῆΙΣ ΠΙΕΙΝ, ἢ ΚΑΙ ΝΗ ΔΙΪ
ΑΡΥΣΑΜΕΝΟΣ ΚΑΙ Λῆ Τῇ ΧΕΙΡΙ ; Τ. ΟΥΔ' ΕΜ' ἘΦΕΛΟΣ Εἶ ΕΠΙΚΥ-
ΤΑΙ ΜΙ, ΦΕΥΓΕΙ ΓΑΡ Τὸ ὙΔΩΡ ἘΠΕΙΔ' ΑἶΡ ΠΡΟΣΙΟΝΤΑ ΑἶΘΗΡΑΙ ΜΕ-
ἩΝ ΔΕ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΡΥΣΑΜΑΙ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΩ Τῷ ΣΩΜΑΤΙ, ΟΥ
ΦΘΑΝΩ ΒΡΕΞΑΣ, ΑἶΡΩ Τὸ ΧΕΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΙ' Αὐτῶν ΛΑΚΤΥΛΩΝ
ΔΙ' ΑἶΡ' ῥυῖν, ΟΥΚ ΔΙ' ὍΤ' ὙΠΩΣ Αὐτῶν ΑἶΠΟΛΕΪΤΑΙ ΖΗΡῶΝ Τῇ
ΧΕΙΡΑΙ ΜΟΝ. Μ. ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΤΙ ΠΑΣΧΕΙΣ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ. ΑἶΠΟΣ
ΕἶΠΕ ΜΑΙ, ΤΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥ ΠΙΕΙΝ, ΟΥ ΓΑΡ ΣΩΜΑ ΕΧΕΙΣ ;
ΑΛΛ' ΕΚΕἶΝΟ ΜΕΝ ΕΝ ΛΥΔΕ' Αἶ ΠΟΤΕΘΑΠΤΟΝ, ὅΤ' ΠΕΡ ΚΑΙ ΠΕΡ ἩΝ Ἡ
ΔΙΪ ἩΜ' ΕΔΥΝΑΚΤΟ. ΣΥ ΔΕ ἢ ΨΥΧΗ, ΠῶΣ ἈΡ' ΕΤΙ ἢ ΔΙΪ ΤΩΝ
ἢ ΠΙΝΑΙΣ ; Τ. ΤΟΥΤ' Αὐτὸ ἢ ΚΑΛΑΣΙΣ ΕΣΤΙ, Τὸ ΔΙΪ ἩΜ' ΜΗ
Τῇ ΨΥΧῇ ὥΣ ΣΩΜΑ ΟΥΣΑΜ. Μ. ΑΛΛὰ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ὈΝΤΩ
ΠΙΣΕΥΣΟΜΕΝ, ὥΣ Εἰ ΦΙΛΟ Τῷ ΔΙΪ ΕΙ ΚΟΛΑΖΕΣΘΑΙ. ΤΙ Δ' Οὔ ΜΟΙ
Τὸ ΔΕΙΝΟΝ ΕΣΤΑΙ ; ΔΕΔΝΑΣ ΜΗ ΕΝΔΕΪΑ ΤΟΥ ΠΟΤΟΥ ΑἶΠΟΘΑΝΟΣ ;
ΟΥΧ' ὉΡΩ ΓΑΡ ἄλλον ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟΥ ΑἶΔΗΝ, ἢ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΜ ΤΕΥΞΕΝ
ΕἶΣ ἑΤΕΡΟΥ ΤΟΠΟΥ. Τ. ὉΡΩ ὥΣ ΜΕΝ ΛΕΓΕΙΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ Δ'
Οὔ ΜΕΡΟΣ ΤῆΣ ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ, Τὸ ΕΠΙΘΥΜΕΙΝ ΠΙΕΙΝ ΜΗΔΕΝ ΔΕΟΝ
ΜΕΝΟΝ. Μ. ΛΗΨΕΙΣ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ, Ἡ ὥΣ ΑἶΝΘΩΣ ΠΟΤΟΥ ΔΕΙΣ,
ΣΑΙ ΔΟΚΕΙΣ ΑἶΚΡΑΤΟΥΓΕ ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ. ΝΗ ΔΙ' Αἶ, ὍΤΙΣ ΤΟ ΨΥΧΤΙΜ
ΤῶΝ ΥΠὸ ΤῶΝ ΛΥΤΤΩΝΤΩΝ ΚΥΝΩΝ ΔΕΔΥΓΜΕΝΟΙΣ ΠΕΤΕΝΘΑΤ,
Οὐ Τῷ ὙΔΩΡ, ΑΛΛὰ Τῇ ΔΙΪ ΤΑΜ ΠΕΦΟΒΗΜΕΝΟΣ. Τ. ἜΔΕ
ΤΟΝ ΕΛΛΕΒΟΡΟΝ ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ΑΝΑΪΝΟΜΑΙ ΠΙΕΙΝ, ΓΕΝΟΤΟ ΜΟΙ ΜΟ-
ΝΟΝ. Μ. ΘΑΡ' ῥεῖ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ, ὥΣ ὅΝΤΕ ΣΥ, ὅΝΤΕ ἄλλοι ΠΙΕΤΑΙ
ΤῶΝ ΚΥΝΩΝ. Αἶ ΨΥΧΑΤΟΝ ΓΑΡ, ΤΟΝ Ἔ ΠΑΝΤΕΣ ὍΣΕΣ ΣΥ ΕΚΚΑΙ
ΤΑΔΙΚΗΣ, ΔΙΪ ὥΣΙ ΤΟΥ ὙΔΑΤΟΣ ἔΧ' ΥΠΟΜΕΝΟΥΝΤΟΣ.

Menippi. & Tantalī: MENIPPVS.

Quid qulas o Tātale: aut cur teipz merore afficis *D. Tantalī*
 iminēs? T. Qm Menippe enecor ob siti. (stagno *Curiaui,*
 M. Adeo ne piger es, ut nō pnus icūbēs bibas: aut
 hauriēs caua vola? T. Nihil utilitatis cōsequor si p
 cūbā. ifugit em aq̄ si atq; admo xeri me ppius sēlxit.
 verē si quando haufero: ac applicare conor ori: non
 puenio effluxum: rigans tm sumā labia: & int digitos
 aqua elabit, haud scio quomō rursus relinquit aridā
 manū mihi. M. pdigiosū qddā tibi accidit Tā. verē
 dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
 nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire potat. tu yō aīa cū sis: quinā posthac sitire qas:
 aut bibere? T. Hoc ipm supplicij quiddā est: ut siti *Aīa Tantalī*
sustineat aīa acsi corpus sit. M. Sed hoc sic esse *sitir.*
 credimus. qñquidē ais te siti excruciarī. verē quid tibi
 acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
 nō video em alios ultra hos iferos: nec mortē (riare?
 migraueris, q̄ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
 certe ps ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hēc
 pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
 re videris mero veratro. nā, p louē, diuersū (potu ege
 ab his qui a rabiosis canibz morfu lēsi sunt patēis.
qui non aquā/ sed sitim horreas. T. Neq;
 veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
 lū. M. ofide Tā, sic futurū: ut nec tu/ nec alius qscq; bi
 mortuorū. ipossibile em id. q̄q; nō oēs ut tu, affi (bat
 ciant hac pœna: ut sitiāt aqua eos non expectante.

*Manes frustra in affertibz
 discrimina bimus.*

ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ Ἑρμοῦ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

ΠΟΥ ΔΕ ΚΑΛΟΙ ΕΙΣΙΜ, ἢ ΚΑΛΑΙ Δ' ΕΡΩΤΗ ; ΖΕ,

ΝΑΓΙΣΟΥ ΜΕΝΕΛΩΝΤΑ. Ε. ΟΥ ΣΧΟΛΙ ΜΕΝ Δ' ΜΕΝΙΠΠΕ,
ΠΛΗΡ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΒΛΕΨΟΜ ὥΣ ΕΠ' ΤΑ ΔΕΙΔΑ. ΕΝΘΑ
ΤΑΥΝ ΔΟΣ ΤΕ ΕΣΤΙ, ἢ Δ ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ, ἢ ΗΙΡΕΪΣ, ἢ ΑΧΙΛΛΕΪΣ, ἢ
ΤΥΡΩ, ἢ ΕΛΕΝΗ, ἢ ΑΝΔΡΑ, ἢ Δ' ὩΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΛΗ ΠΑΝΤΑ.

Μ. ΟΣΤΑ ΜΟΝΟΜ ΔΡΩ ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,
Δ' ΜΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ. Ε. ἢ ΜΗΝ ΕΚΕΙΝΑ Δ' ΠΑΝΤΟΣ ΕΣΙΜ ΔΙ ΠΟΙΠΤΑΙ
ΘΑΥΜΑΖΟΝΣΙ, ΤΑ ΔΟΣΑ, ὩΡ ΣΥ ΕΘΑΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΜ. Μ.

Δ' ΜΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΜΟΙ ΔΕΙΞΟΜ, ΟΝ ΓΑΡ ἄν ΔΙΑΓΝΟΙ,
Η ΕΓΩΓΕ. Ε. ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ Η ΕΛΕΝΗ ΕΣΤΙΜ. Μ.

ΕΙΤΑ ΑΙ ΧΙΛΙΑΙ ΗΨΑ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΛΗΡΩΤΗΣΑΝ ΕΞ ΑΠΑΣΚΟ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΣΟΤΙ ΕΠΕΣΟΜ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑ,
ΡΟΙ, ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΑΝΑΤΑΚΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΜ. Ε.

ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΙΔΕΣ Δ' ΜΕΝΙΠΠΕ ΖΩΣΑΜ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ. ΕΦΙΣ
ΓΑΡ ἄν ΚΑΙ ΣΥ ΑΝΕΜΕΣΚΤΟΜ ΕΙΝΑΙ.

ΤΟΙΣ Δ' ΑΜΦΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΠΟΛΥΝ ΧΡΟΝΟΝ ΑΛΓΕΑ ΠΑΣΧΕΙΜ
ΕΠΕΙ ἢ ΤΑ ΑΥΤΗ ΖΗΡΑ ΟΝΤΑ ΕΙΤΙΣ ΒΛΕΨΟΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ

ΤΗΝ ΒΑΦΗΝ ΑΜΟΡΦΑ ΔΙΛΟΝΟΤΙ ΑΥΤΩ ΔΟΞΕΙ ΜΕΝ, ΤΩ ΑΝΘΡΩ
ἢ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΧΟΡΙΑΝ ΚΑΛΥΣΤΑ ΕΣΤΙΜ. Μ. ΟΥΚΟΥΝ ΤΟΥΤΟ

Δ' ΕΡΜΗ ΘΑΥΜΑΖΩ, ΕΓ ΜΗ ΣΥΝΙΕΣΑΝ ΔΙ ΑΧΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑ,
ΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ΟΛΙΧΡΟΝΙΟΝ, ἢ ΞΑΔΙΩΣ ΑΠΑΝΘΟΥΝΤΟΣ ΠΟΝΟΥΝΤΟΣ.

ΘΕ. ΟΥ ΣΧΟΛΙ ΜΟΙ Δ' ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΜ ΣΟΙ,
ΩΣΤΕ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΤΟΠΟΝ ΕΝΘΑ ἄν ΕΒΕΛΗΣ, ΚΕΙ ΣΟ ΚΑΤΑΒΑ

ΛΩΜ ΣΕΑΥΤΟΝ. ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΗΔΗ ΜΕΤΕΛΕΙΣΟΜ
ΜΑΙ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ. ἢ ΚΕΡΒΕΡΟΥ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Δ' ΚΕΡΒΕΡΕ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΣΟΙ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΟΣ ΕΜ.
ΕΙ ΠΕ ΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΕΝ ΑΠΥΓΟΣ, ΔΙΟΣ ἄν Δ ΣΑΜΕΡΑΤΗΣ

Miratur hic formositatis fragilitas
Et quod quærit hic ignoramus,

Menippi. ac Mercurij. **MENIPPVS.**
Vbi nā formosi illi sūt/aut formosē o Mer, duc doceq;
ut hospite me recēs huc pfe ctū. M. haud ociū ē mihi
verē istuc ipō loco rēspice dextrorsū, illiē (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē veſtarum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarē oē.
silia pīde sūt oīa. M. atq; hęc sūt q̄ oēs (nib) rēnudatas,
mirant: ossa vic; quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
Attñ Helenam mihi ostende. non enim dignos
co ego. Mer. Hęc caluaria Helenę est. Men.
Et quidē mille naues ob hanc impletæ sūt, ex omnibus
gręcis acto delectu: tantiq; cōfluxerūt gręci ac barba
ritot deinde urbes euerſę sunt? Mer.
Cęterę, nō vidisti Menippe, viuā hāc mulierē. diceres
em̄ sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores.

Deniq; & flores arefactos si quis cōspiciat: abijciētes
colorē / d'formes nimir; ipos videri cōgit. idē florētes
ac detinētes colorē / speciosissimi sūt. Men. Igit̄ hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci / pro re
us, yadeo momētanea, ac facile emarcelcēte, laborare.
Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tērū:
quare delecto loco, ubi velis proster
ne teipm. ego em̄ alias umbras habeo traducendas.

*Frangit
laborem
pro re
Cadira,*

Menippi. & Cerberi. **MENIPPVS.**
O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ipē exñs:
dic mihi p̄ Stry giā paludem: quō se habebat Socrates

ὁπότε κατῆι πρὸς ὑμᾶς ἡ πόλις, ἡ πόλις δέ, σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλά-
 κτειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνως φθέγγεσθαι ὑπὸ
 τ' ἐθέλας. κ. πῶρρωθεμ μὲν ὃ μένιππε, πάντα πάσασιν
 ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ πρῶσῳ προστίνασθαι καὶ οὐ πάντων
 δύναι τὸν θάνατον λαοῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἔξω
 τοῦ σομίου ἐστῶσιν ἐθέλων. ἐπεὶ δὲ κατέκνυε τοῦ χάσ-
 ματος, καὶ εἶδε τὸν ῥόφον, καὶ γὰρ ἐπὶ διμυέλλοντα αὐτὸν
 λαοῶν τῷ κονεῖν κατέσπασα τοῦ ποδῶς ὥσπερ τὰ βρέ-
 φη ἐκώκυε, καὶ τὰ ἑαυτοῦ παιδίᾳ ὠδύρετο, καὶ παῖν τοῖος
 ἐγένετο. μ. οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἀνδρῶντος ἦν, καὶ οὐκ
 ἀλνῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος. κ. οὐκ. ἀλλ'
 ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον ἀπὸ ἐώρα, κατεφρασύνετο, ὥς ἀπὸ
 οὐκ ἀκωμ πεισόμενος δ' πάντως εἶδε παθεῖν, ὥς
 θανμάσωνται. οἱ θεαταὶ. καὶ ὄλως περὶ πάντων γε τῶν
 τοιούτων εἰσέειν ἄν' ἔχοιμι. ἔως τοῦ σομίου τολμῶροι
 καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής. μ.
 ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεκλινθέναι ἐδοξα. κ. μόνος
 ὃ μένιππε ἀξίως τοῦ γένους, καὶ διογένος πρὸ σου.
 ὁ δ' τὴν μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῆγτε, μὴ δ' ὠδοῦμενοι, ἀλλ'
 ἐθελούσιοι, γελῶντες, ὁμωζέειν παρὰ γαίλαντες ἀπάσι.
 χάρωνος. καὶ μένιππου. ΧΑΡΩΝ.
 Ἀπόδος ὃ κατάρτατε τὰ πορδαία. μ. βόα εἰ τοῦτο
 σοὶ δέχομαι ὃ χάρων. κ. ἀπόδος φημί, ἀντ' ὧν σε
 διεπορθεμένον αἰμῶν. μ. οὐκ ἀνλάβας παρὰ τοῦ μὲν
 ἔχοντος. κ. ἔστι δὲ τίς ὁ βολὸν μὴ ἔχω. μ.
 εἰ μὲν καὶ ἀλλός τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.
 κ. καὶ μὴν ἄγρω σε, νῆ τὸν πλούτωνα, ὃ μισαρε,
 ἦν μὴ ἀποδῶς. μ. καὶ γὰρ τῷ ῥυθῶ

Inferny oibz idem / horribilis sy:

qñ descēdebat ad vos. *visile ē at, cū deus sis, nō latrare solū: sed & humano more loqui quā-*

do velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus apparuit integro vultu adcedere: & non valde formidare mortē visus ē: ac oñdere se talē illis qui extra specū stabant volēns. Posteaq; yō despexit in hitum: viditq; caliginem: & ego insup contantem ipz. mordendo, aconito corripere pedes: quēadmodū infans eiulabat: suosq; liberos deplorabat: omniformis factus. M. Igit̃ fucate sapiens homo erat: nec

vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed ubi necessitatē ipsi incūbere vidit / cōfidēs fuit: q̃si yō nō inuitus passurus eēt qđ oīno opus erat cū pati. q̃ miraculo esset spectatoriū. quod oīno de omnibus istiusmōi viris dicere possū: ulq; ad fauces specus au- ac viriles: atq; intus dephēderis & pueros. (daces sē. yō gnā tibi subijisse specū visus sū. C. so (M. Ego Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes (lus eo qđ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (p̃or te: ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.

Redde o pfide naulum. M. Vociferare si isthuc tibi voluptati est: C. Redde inq; pro eo qđ te, transuexi. M. Nō adicipies certe a non habente. C. Est ne quispiā q nec obolū hēat? M. Si quidē & alius qđq; sit haud scio: ego certe nō hēo. C. Atqui pfocabo te, p̃ Ditem, o impurissime, nī reddas. M. Et ego baculo

*De Sororis
desensu ad
inferos,*

*De nautis
Menippi
gentis,*

σου πατάξας, διελύσω τὸ κράνιον· **κ**· μάτην οὖν ἔσθ' ἡ
 πεπλημῶς τοσούτου πλοῦν· **μ**· ὃ ἔρμῃς ὑπὲρ ἐμοῦ
 σοὶ ἀποδότω, δ' ὅς με παρέδωκέ σοι· **ε**ρ· νῆ Δία φοναίμην,
 εἰ μέλλω γε καὶ ὑπερεκτίθειν τῶν νεκρῶν· **χ**· οὐκ ἄπο
 στήσ' ομαί σου· **μ**· τούτου γε ἔνεκα νεωλυνίσας τὸ πορθῆ
 μέιον παραμένει· πληρὸν δ' ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔλω, πῶς ἄρ' ἀλάβοις·
κ· σὺ δ' ἔνκ' ἦδεις ἄσ' κομίζεαι δέον· **μ**· ἦιδειν
 μὲν, οὐκ εἴχον δέ· τί οὖν· ἐχρῆν διαποῦτο μὴ ἀποδανείμ·
κ· μόνος οὖν ἀνκήσεις, πρὶοκα πεπλημῆναι· **μ**· οὐ
 πρὶοκα δ' βέλτιστε· καὶ γὰρ ἤρτηκ' αἶσα, καὶ τῆς κώπης ἔπε
 λαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαχον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν·
κ· οὐδ' ἐν ταῦτά πρὸς τὰ πορθμῖα, τῶν δόβολον ἀποδοῦ
 ναί σε δέι· ἐν γὰρ θέμισ' ἄλλως γενέσθαι, **μ**· ἐνκοῦν
 ἀπάγαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον· **κ**· χαρίεν λέγεις, ἵνα
 καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Διᾶ κοῦ προσλάβω·
μ· μὴ ἐνόχλει οὖν· **κ**· δειξομὶ τί ἐν τῇ πύρρῃ ἔχεις·
μ· θέρμονος εἰ θέλεις, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δέειπνον· **κ**·
 πόθεν τοῦτο ὑμῖν ὃ ἔρμῃ τὸν κύναν ἤγαγες· δῖα δέ καὶ
 ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε
 λῶν, καὶ ἐπισκώπτων, καὶ μόνος ἄδων διμωζόντων
 ἐκείνων· **ε**· ἄγνοεις δ' ἄρα ὅπ' οἶον ἄνδρα διεπόρθε,
 μευσας· ἐλευθέρον ἀκριβῶς, καὶ οὐδ' ἐνός ἄντ' ὃ μέλει· οὗτος
 ἐστὶν ὃ μένιππος· **κ**· καὶ μὴρ ἄν σε λάβω· **μ**·
 ποτε ἄρ' ἀλάβησ' ὃ βέλτιστε· δῖος δέ οὐκ ἄρ' ἀλάβοις·

Διογένους· καὶ μανσώλου· **ΔΙΟΓΕΝΗΣ**
 ὃ καὶ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτὶ
 μάσθαι ἀξιῖος· **μ**· καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲρ ὅσινω
 πεῦ· ὅς ἐβασίλευσα καρίας μὲρ ἀπάσης· ἤρξα δέ καὶ

tibi illiſo cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris *De Menipp*
 tranſuectus tanto traiectu? M. Mercurius p me *facere,*
 tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecū
 ſi deiceps & pſoluere debeā mortuorū noie. (agit
 tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omit
 bā/in ppoſito pſate. verūtn qd' nō hēo qnā auferes?
 C. At tu neſciebas qd tibi fuerāt apportādum? M.
 quidē: ſ; nō habebā. qd igr: nū optuit ea grā (Sciebā
 C. ſolus igr gſiaberis, gratis te fuiſſe (me nō emori?
 gratis o pclare. ſiqdē exhausti ſē (trāſuectū? M. haud
 pui: neq; eiulauī ſolus in alios. q (tinā & remū arri
 C. Nihil hoc ad haulum. obolū; reddeſ (vecti ſē,
 re te oportet. haud em fas ē aliū fieri. M. Igitur
reuehe me rurfus in vitam. C. Belle dicis: ut
 & verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.
 M. Ne igit ſis moleſtus. C. oñde quid ī pera hēas.
 M. Lupinū ſi velis/ & Hecate comam. C.
 Vnde hūc nobis Mercuri adduxiſti? tum qualia
 garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
 dēs/diſterniſq; iſceſſēs: unus ptoīde cātillās/plorātib;
 illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū tranſue
 xeris? Liberum plane, & cui nihil curę ſit. hic
 eſt Menippus. C. Atqui ſi unq; poſthac te rēpo?
 M. ſi rēpis alñ o pclare: denuo qdē nō poſſis rēpe.
 Diogenis. & Mauſoli. DIOGE.
 Ohe tu Car, quare inſolens es: & omnib; nobis p
 poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
 pēſis, qppe qui ipauī Carię uniuerſę. Dñatus ſū ptea

ἀνδρῶν ἐνίωμ, καὶ ἡ σὺν δὲ τίνας ὑπὸ γὰρ ὁμοῦ, καὶ
 ἄχρι μιλῆτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς ἰωνίας καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοιο
 καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσὶ μνήμα
 παμμέγεθος ἔχω ἐπὶ κείμενον, ἡλίκου οὐκ ἄλλος νεκρός,
 ἀλλ' οὐδ' οὕτως ἐς κάλλος ἐξήστηκέν, ἵππων καὶ ἀν
 δρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον ἐκασμένον λίθον τοῦ καλλίστου,
 οἷον ὃν δὲ νῶν ἐν ἡρώεσσιν ἄνθρωποι· ὃν δὲ
 κῶσοι δικαίως ἐπὶ τοῦτοισιν μέγα φρονεῖν· Δ· ἐπὶ
 τῷ βασιλείῳ φῆς, καὶ τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου·
 Μ· ἡ δὲ ἐπὶ τούτοις· Δ· ἄλλα δὲ καλὴ μαύσολε,
 οὔτε ἡ ἰσὺς ἐτί σοι ἐκείνη, οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν· εἰ γοῦν
 τίνα ἐλοιμέθα δικαστήν ἐν μορφίᾳ πέρι, οὐκ ἔχω εἰ
 πῶν, τίνας ἐνεκα τοῦ σὸν κρανίου προτίμωθ' ἄν τοῦ ἐμοῦ·
 φαλακρὰ γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας δμοί
 ως προφαίναμεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφῆκ' ἔμεθα, καὶ τὰς ῥέ
 νας ἀποσσεσιμώμεθα· ὃ δὲ τάφος, καὶ δι' πολυτελεῖς
 ἐκείνοιο λίθοι, Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἴην ἐπιδείκνυσ
 θαι, καὶ φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὥς δὲ τί μέγα
 οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστὶ· σὺ δὲ ὅ βέλπτε, οὐχ' ὀρῶ, ὅτι
 ἀπολαύεις αὐτοῦ· πληρὴ εἰ μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μάλλον
 ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τληνκούτοις λίθοις πιεζόμενος· Μ·
 ἀνόητα οὐν μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημος ἐστὶ μαύ
 σωλος καὶ Διογένης· Δ· οὐκ ἰσότημος ὅ γε ναιαίτατε,
 οὐ γὰρ μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν
 ὑπὲρ γῆς ἐν, οἷον ἐνδαμονεῖν ὥς τοιοῦτο, Διογένης δὲ
 καταγελάσεται αὐτοῦ, καὶ τάφον δὲ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσὶ
 ἔρει ἐαυτοῦ ὑπὸ Ἀρταμισίᾳ τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς

Lydię gentibus quibusdā: & insulas quasdā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus Ionię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & i rebo bellicis
pualidus. De nęq; (qd maximū est) i Halicarnasso mo-
pmagnū hūi, qntū nō alius qscq; defūctorū: (numētū
sed necq; pari pulchritudine conditū: equis & homini
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut necq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vi
deor tibi iniuria ob hęc efferri aio? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per Iouē, ob hęc inq;. D. S; q formose Mau-
necq; robur adhuc tibi illud/necq; forma adest. Si igit
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h; qd di-
cat, cuius rei causa tua caluaria preferenda sit meę.
calua em̄ utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbat/nari-
bus sumus simis. Ceterū sepulchruz/ & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitā licebit (extructos
re atq; gfiari erga hospites: tāq; qdā magna (ostēta
structura apd' ipos sit. tu yō vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ipo. nisi hoc dicas: q plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia igr̄ mihi fuēit illa oīa: & pis editōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis editōis o gñossific:
imo Mausolus discruciabit recordatiōe eorū q sunt
in terra: qbo scilicet agere cōsuevit. At cōtra Diogenes
irridebit eū. atq; ille qdē de halicarnasseo monumēto
memorabit/sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

*Mausoli
sepulchri.*

*Vmbra
fari s.*

*Mausoli recordatione
plus iuuabitur,*

κατασκευασμένον· ὃ Διογένης δὲ τοῦ μὲν ὁμακτοῦ εἰ
καὶ τίνα τάφοι ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τοῦτο
λόγον, δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβίωκός τε ὑψηλότερον ὃ καρῶν ἀνδρὸς ἀποφιδέσται
τοῦ σου μνημάτος, ἢ ἐν βεβαιότερῳ χωρίῳ κατασκευασ-
μένον·

Νίρεως· ἢ Θερσίτου· ἢ Μενίππου·

Ἰδοὺ δὲ Μενίππος ὄντος Διογένης ἥτερος ἐνμορφώ-
τερός ἐστι· εἰπέ δὲ Μενίππε, οὐ καλλίω σοι λόγῳ·
τίνες δὲ ἢ ἐστὲ πρότερον δῖμαι· χρηὶ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν· Νίρεως, καὶ Θερσίτου· Μ· πρότερος δὲ Νίρεως, καὶ πρό-
τερος οὐμὸς Θερσίτου· οὐδέ πω γὰρ τούτο δῆλον· Θ· ἂν
μὲν ἦν τοῦτ' ἔχω, δὲ τὶ δ' μοι εἰμί σοι· καὶ οὐδὲν τιλι-
κοῦτον διαφέρεις, ἢ λίγον σε· ὁμοίως ἐκείνῳ· ὅτι φλόος ἐν
πῖνός τε, ὅτε πάντων ἐνμορφώτατον προσεπών· ἀλλ' ὅφο-
ρος ἐγώ, καὶ χελνός, οὐδὲν χείρων ἐφαάνη τῷ Διακαστῇ·
ὥρα δὲ σοι δὲ Μενίππε, ὅτι νῦν καὶ ἐνμορφώτερος
ἢ γῆ· Ν· ἐμέ γο τὸν Ἀγίλαστα, καὶ κάροπος·

ὅς καλλίστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθον·

Μ· ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὥς δῖμαι, καλλίστος ἦλθες·
ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσα ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον, ταῦτ' ἄλλοι μόνον ἄρα
διακρίνοιντο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐδρυπτορ τοῦ
σόν· ἀλατῶν γὰρ αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις· Ν·
καὶ μὴ ἔρου ὁμοίως σπιδίον ἢ ὁπότε συνεστράτανον
τοῦ καχαιδίου· Μ· οὐεράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἄβλε-
πω, καὶ νῦν ἔδειξαι, ἐκεῖνα δὲ οἱ

τότε ἴσασι· Ν· οὐκ οὐμὲν ἐγὼ ἐνταῦθα ἐνμορφώτερος
εἰμι δὲ Μενίππε· Μ· οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος ἐνμορφος·
ἴσσι μίαν γὰρ ἐν ἁλόν, καὶ ὅμοια ἅπαντες· Θ· εἰ

parato, put lubeat. verꝫ Diogēēs hoc dē suo corpꝛ an
aliqd sepulchrū hēat/mīe nouit. neqꝫ em̄ curꝫ ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celsiorenꝫ Carum ablectissime,
mo monumento: ac firmiore in loco substru
ctam.

Nirei. ac Therſitꝫ. NIREVS. *Nireus pulcherrimus*

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formosior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? *M. Therſites de formosior*

Qui nā sitis, pus puto ingrēdū, nece ē em̄ et hoc scire, *Menippus*

N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & u

ter Therſites? non dū em̄ hoc liquet. T. Vnum

quidē nunc habeo hoc: qꝫ similis sum tibi. neqꝫ tanto

perē excellis/quantum te Homerus ille cecus ex *Homerus Cecy.*

tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi

ato v̄tice ego, rarissqꝫ capill, nihilo mīor viſus sū hoc iu

Cōtēplare v̄o tu o Mēippe, quē nā formosiorē (dice,

arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeqꝫ prognatum,

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) formosissimus venisti:

sed ossa oīa sunt silia. Verꝫ caluaria tua hoc solum

dijudicaria Therſitꝫ caluaria poterit: qꝫ mollis est.

at effeminarū certe hoc, idēcorū deniqꝫ viro fuerit. N.

Verūt̄ p̄cōtare Homērū/q̄lis fuerim cū pugnaſsem

in grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego v̄o quē vi

deo attēdo: qꝫ nūc tibi p̄ſto sunt. Ceterꝫ illa alia, qui

tūc viuebāt norūt. N. Igit nūqd huic formosior ego

sū Menippe? M. Neqꝫ tu/meqꝫ alius formosus hic,

ēqlitas em̄ apud inferos est: parē qꝫ sē oēs. T. Mihi

Apud inferos nemo formosus. x
ita et Therſites parus formosus est.

μεν καὶ τοῦτο ἱκανόν.

ΜΕΝ ΠΠΑΝ καὶ χείρωσ.

ΜΕΝΙ ΠΡΟΣ.

ἦκουσα ὡς χείρωσ, ὡς θεός ὦν, ἐπιθυμίσαις ἀποθανεῖν.
Χ. ὦν ἡ ταῦτ' ἦκουσας ὡς μένι ππε, ἡ ἐξ ὅτι κα, ὡς ὁρᾷς.
ἀθάνατος εἶναι δινάμενος. Μ. τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου
ἔσχευ ἀνερᾶσαν τοῖς πολλοῖς χρημάτων; Χ. ἐρῶ πρός
σέ οὐκ ἀσίνετορ ὄντα. οὐκ ἦν ἐτὶ ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθλ
νασίας. Μ. οὐκ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς; Χ.
οὐκ ὡς μένι ππε, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποιηκί λερ τί καὶ οὐκ
ἀπλοῦρ ἡ γούμαι εἶναι. ἐγὼ δέ ζῶν, αἰ καὶ ἀπολαύων
τῶν ὁμοίων, ῥίλου, φωτός, τροφῆς, ῥῆ ὥραι δέ διαιταί.
ἡ τὰ γινόμενα ἀπαντα ἐξ ἧς ἕκαστον ὥσπερ ἀσολυθούν,
τα θά τερον θατέρω, ἐνεπλήσθη γούρ ἀντῶν. οὐ γὰρ ἐν τῷ
ἀντῷ αἰ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερον ὅν. ἦν.
Μ. εὐ λέγεις ὡς χείρωσ. τὰ ἐν ὁρᾶν δέ πῶς φέρεται; Χ.
ὁρᾷ δὲ προελάμενος ἀντὰ ἡμῖς. Χ. οὐκ ὡς ὡς ὡς με
νι ππε. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πᾶν ἀκμοτικόν, καὶ τὸ πρὸ γὰρ
οὐδὲν ἔχει τὸ διαφορὸν ἐν φωτὶ εἶναι, ἡ ἐν σκότει. ἀλλὰ καὶ
ὡς δὲ διὰ τὴν ὥσπερ ὡν, οὕτε πυνῆν δέει, ἀλλὰ ἀντι
θεῖς τούτων ἀπάντων ἐσμέρ. Μ. ὅρα ὡς χείρωσ, με
περί πίπτωσ σε ἀντῶ, καὶ ἐς τὸ ἀντῶ σοι ὁ λόγος περὶ.
Χ. πῶς τοῦτο φησ; Μ. ὅτι ἐν τῷ ἐν τῷ βίῳ τὸ ἄμω
σ, αἰ καὶ τὰν τῶν ἐγένετό σοι, προσκαρῖς καὶ ἐν ταῖς
ὁμοίαις ὄντα, πρόσκορ ὁμοίως, ἀργεῖνοι το καὶ πῶσι με
ταβολήν γε ζητεῖν τίνα. ἡ ἐν ταῖς ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἱ
μαὶ ἀθάνατορ. Χ. τί ὅμω ἀρπάζει τίς ὡς μένι ππε;
Μ. ὅπερ δῖμαι, ἡ φασί, συντετόμῃτα, ἀρέσκεσθαι ἡ ἀγα
πάν τοῖς παροῦσι. καὶ μετὲν ἀντῶν ἀφαιρετορ ἀεσθαι.

τῷ θῶ δὲ δα.

quidem & hoc fat est.

Menippi, & Chironis. MENIPPVS

Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.

C, Vera sē q̄ audiuiſti Men, mortuusq; sū/ut vides:

cū immortalē eē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis

tenebat, horrendē vulgo rei? C, Dicam ad

te nō impitū, har d āplius iucundū erat mihi, frui imor

talitate. M, In iucūdū erat te viuē/lucēq; itueri? C,

Nō hoc Menippe: s; iucundū ego quod variū / & nō

ſimplex arbitror exiſtere. At ego viuēs ac ppetuo fruēs

ī ſdem ſole, luce, cibo, cūq; horē credirent egdem:

& reliq; oīm quē cōtingūt foris q̄dlibz, veluti conſe

quēs recipio qdā ordie ſuccederet, ſatiabar ill. nō em

ipō qd ppetuo ē tenore / s; i pmutādo oīno de, (i hoc

M, Probe dicis Chirō: s; illa q̄ apd iſeros, ſectatio.

cū ad hēc tāq; potiora te otuleris. C, agūt quō ſer?

ſiqdē q̄litas admodū ē pplare qdā. (n ī ſuauit Me.

nihil plane h; qd īnſit: i luce q; agat, & hoc rei ē;

neq; ſutire/uti apd ſupos/neq; (aut i tenebris. ptea

gētes harz rerz oīz ſuus. (elurire nob; necē ē: s; mie es

iuoluas teipz: et eodē tibi ſzmo ſcis. M. vide Chirō

C, q̄re iſtuc ais? M, qm ſi ea q̄ i vita ſt/ſimili dat.

a ſp et eodē tenore fuerit tibi: ſſelles pari rōne t̄ hīc ſt

ſiſia oīa: ac ſatiaberis eque: ſiatq; necesse eſt/ com

mutatio in aliā q̄ndā vitā. verz ut hīc i aliā migres/ ex

iſtimo ipōſſibile C, qd igī faciendū eſt Menippē?

M, uti puto: & vulgo p̄dicāt: ſapiēs cū ſis/ boni cōſule;

lige pntia: nihilq; in ill intolerabile arbitreris. (ac dīo

Deo gloria,

De ſaſticiō hūg Vitz

Et tolerantiā futurę Vitz.

Chiron de
mori perip

Tediu imor
talitatis.

Varia delicta

Satiari qm
me tanto

Apud Inferos

Equalitas ppe
re quida.

Admonitio.

Sapientia
tolerantię.

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall

Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere / vo-
culis græcis, examussim e regione adijcere latinas : ut
fieri assolet in hoc tralationis genere: quo verbū ver-
do redditur. quemadmodū ab intio a nobis in pau-
cis dialogis vides obseruatū. Verū ubi hoc ago: vide-
or mihi a rerū natura parumper aberrare : quæ verba
largitur, quo r̄s significes quid velis. quū non admo-
dum sit oposum, celare quid animo gestias. Quis em̄
id non exque efficiat tacendo? Lucianum proinde ora-
torem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē latine
audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum:
Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus : si latinis pusillum
quoddam verbum adijcerem, quod in græco non ha-
betur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā
inuerso nōnunq; dictionum ordine: tibi q; quisquis
es, qui delicatissimas hasce nugas legeris, authoris sen-
tentiam aperirem: q; si secus agam / a Flacci instituto
tota (ut aiunt) via errem. Id inquit:

Non verbum verbo curabis reddere fidus

Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatis leporem,
me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc pau-
cis admodum nostra ætate sit concessum. Nedum mi-
hi: cui fere aliud agenti / vix vacauit crassiore Miner-
ua, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Do

etiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid
dam *ἀκροσπον καὶ ἀπὸ τοῦ* cantillantem, ipsi magistri ar
tis egregie cantando vincant. lucūdīus enim mihi fue
rit: Musicarū eximiam audire, q̃
Stridenti mīlerum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s, Ioannis Argeñ.

Othomari Nachtgall Distichon:

LVCIANVS.

Me lege, Graius eris. nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Doesis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoīem,
qui hęc legere dedignabitur:

Tetrastichon eiusdem.

Moribus este procul rigidi, vultuq; Catones,

Qui fugitis risus: scommata mixta iocis.

Lusimus in teneris, seris quoq; ludimus annis.

Et reliquum vitę, quid nisi lusus erit?

Errata passim in grecis.

a Colūna. i. versu. 9. lege·πιμελῶ· In ea. v. 20. l. ἱπποὶ·
 παρ· c. 2. v. 14. l. κρόνον· v. 10. l. τῖνδ· c. 3. v. 12. l. μάτη· **b** c. 2.
 v. 22. l. ταῦτος· c. 3. v. 7. l. προσέχευ· v. 16. l. ἀρπάζει· c. 2. v. 5. l.
 δέ μιν· v. 9. l. ἐπιείρ· ver. pen. σπινυῖρες· **c** c. 1. v. 5. l. ἄπο
 λαμβάνουσ· v. 8. l. ὄρε· c. 2. v. 12. l. κτήμα· ver. 22. σύμμοσιον·
 c. 3. v. 1. l. θύσας· c. 2. v. 2. l. ὄνκ· v. 6. l. πῦρ· v. 15. ἀχρε· v. 19. l.
 μισθόν· **d** c. 3. v. 22. ubi legis νῦν δὲ ἀνδύκον, adde γυναικί·
e c. 1. v. 12. l. ἐνίοτε· v. 25. l. τοῖνον· v. 27. l. συναβάντας· c. 2.
 v. pen. l. ἐγκαύματα· v. 1. l. l. ἀεφθαρμένους· c. 3. v. 23. l. καὶ γὰρ
 c. 2. v. 6. l. ἡδύσον· v. 10. l. ἄχθον· v. 12. l. καὶ προκαί· v. 15. l. ἐκ
 νόγε· v. 19. l. συγκαθεύδουσι· v. 22. l. καιμῶσθαι· v. 25. l. τὸν p. τοῦ·
f c. 1. v. 6. l. χαλκίδος· v. 10. l. συναίψεται· v. 15. l. πῦσαι· v.
 19. l. ἀντῶ· v. 26. ubi legis ἐξασπαρά, adde τοῦς· v. 29. l. αἰν
 δυνον· c. 2. v. 5. l. ὄντω· v. 20. l. ὄταμαι· v. pē. l. ἔδωκε· c. 3. v. 5.
 l. ἐγγένηντο· v. 21. l. ἐπαινέσομαι· c. 2. v. 7. l. τοῦ μίσαντα· ibi. l.
 ἡ χμαλῶων· v. 11. l. ἐτιμώρησάτο· v. 19. l. ὄλωσ· v. 25. l. γένωγ·
g c. 1. v. 19. l. μορμολύττειται· c. 2. ver. 16. l. ἀπάρας· v. 16. l.
 πάντως· c. 3. v. 12. l. ἀγαμός· **h** c. 1. v. 7. l. σύρηγα· v. 16. l. δέ
 ονς· v. 16. l. καλῶς· c. 2. v. 21. l. καλῶς· v. pē. l. ὄντω· c. 3. v. 22.
 l. καλῶς· c. 2. v. 16. l. παρῆναι· v. 16. l. ἀπολιποῦσα· **i** c. 2. v. 4.
 l. ἀντῶ· v. 12. l. ἀνελκύσαι· c. 3. v. 15. l. ἔλαθον· v. 23. l. καὶ p. τόν·
 c. 2. v. 2. l. σφίζω· v. 2. ubi legis ἀντῶ, adde τοῦ, ver. 16. l. αἰ
 τοῦντι· **k** c. 1. v. 1. l. διάφοροι· c. 2. v. 6. l. πάντων· v. 12. ubi le
 gis καὶ, ἀδῶ, τοι· v. 16. l. εἰσίν· c. 3. v. 8. l. λείψανον· v. 12. l. ὕδρις
 et in eo· l. βραχίσις· v. ἀῖρ· pen. l. κινδυνος· c. 2. v. ἀῖρ· l. ἀλῶ·
l c. 3. v. 2. l. ἐπιεί· v. 9. l. ὄτω· c. 2. v. 3. l. γένος· v. 19. l. ἐπιφθονος·
 c. 3. v. 2. l. κρῶνιον· c. 2. ver. 25. l. εὐτε λάμυσος· ver. 16. l. μανθάνω·
m v. 2. l. ἡνίασε· με· v. 20. l. ῥήκ· v. 26. ubi legis ὀδισα τῇ, ad

δε πηγή· c. 2. v. 1. l. κυρακούσω· c. 3. v. 5. ἀπίσω· v. l. e. l. e. αὐτὸν
 v. 16. l. ἔτῳ· n. e. i. v. 18. l. ζεφυρε· c. 2. v. 9. l. ἀπὶ· c. 3. v. 10. l. φη
 λομυσία· o. c. 2. v. 5. l. καὶ τὰς· v. l. e. l. ἀπολοῖτο· c. 3. v. 23. l. κη
 τοσ· v. 26. l. ἔ· κηφύς· p. c. 3. v. 17. l. ἀνέλθης, σὸν γὰρ· v. 22. l. e.
 ἔχει· c. 2. v. 13. l. τεύλωμαι· q. c. 1. v. 1. l. πρόσωπον· v. 6. l. ἀχθό
 μνοι· v. 8. l. ἰσοτιμίαν· v. 23. l. καθάρματα· c. 2. v. 17. l. ἐπαθόμει
 νοι· c. 3. v. 10. l. συναμφοτέρω· v. 22. l. ἐθεράπευον· c. 2. v. 12. l. e. ἔπε
 τα· v. 23. l. ἀπεκνοῦ· & l. e. l. θεράπειαν· r. c. 1. v. 1. l. γράτε· & e. o.
 ἄφρων· v. 23. l. προσήγετο· c. 2. v. 22. l. πόσα· c. 3. v. 3. l. στρατηγιστάω·
 c. 2. v. 5. l. ἐξέμων· v. 10. ubi legis παρησίαν, adde ἐλευθερίαν·
 v. 12. l. ἴσ' αὖτὸ· v. 16. l. τρυφή· c. 2. v. 2. l. ἐνίκησε· v. 10. l.
 σόλω· & l. e. l. ἐμάντον· v. 18. l. λαδύματι· v. 21. l. ἀγεννήτῳ· c. 3.
 v. 2. l. στρατηγός· & l. e. l. ἀχρήμ· v. 19. l. ἐγκαταφρονήτης· v. 22. l.
 ἐκινάμην· c. 2. v. 26. παρὰ δόξαν· t. c. 2. v. 5. l. πατέρα· v. 7. l.
 τροφήται· v. 12. l. λαοκτόλιον· v. 23. l. ὄρε· c. 3. v. 2. l. ἐν νοσση· v.
 10. βέβαια· c. 2. v. 21. l. πραγμάτων· v. 25. νεκρὸς· u. c. 2. v. 1
 6. ubi legis κατέκνυ· adde εἰ τω· c. 3, v. 7. l. ἔδει· v. 21. ἀκ
 πόρθε· e. supfluit, v. l. e. l. αὐτῷ· v. l. e. l. sic distiguas, σὺ λάβω
 ποτέ· m. c. 3, v. 13. l. ἰσχύς· v. 22. l. ὑπὸ πάλιν καὶ τὸς· v. 26. ὅτε
 το· c. 2, v. 15. l. τέθνος· v. 17. Ἀγλαίας· v. 20. ὁμοκα· & ibid'
 τωτῇ· v. 23. ὑβίος· & l. e. l. τῷς· & l. e. l. ἔχεις· v. ul. l. ἐμοί·